

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

JILLIAN GRAVES

**BLOOD
MOON**

A
STRANGE MOON
NOVELLA

Copyright © 2022 by Jillian Graves

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, bilgi depolama ve geri alma sistemleri de dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz,

Bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yazarın yazılı izni olmadan.

Bu kitaptaki karakterler tamamen kurgusaldır. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Kopya Editörü: Joanne Machin

Düzeltilmen: Savvy Fox Editing

Kapak İllüstratörü: Franky @Frankensteinsm2

✿ Vellum ile oluşturuldu

BLOOD MOON

A
STRANGEMOON
XO1ELL3

JILLIAN GRAVES

Angel'a, Spike'a, Eric'e ve Pam'e.

Isır beni.

İÇERİK NOTLARI

Kanlı Ay hafif şiddet, kan ve büyü etkisi altında seks tasvirleri içerir. Ana karakterler rızaya dayalı bir güç alışverişinde bulunurken, ilişki gerçek hayattaki en iyi uygulamaları tasvir etmek için tasarlanmamıştır. Daha fazlası için ayrıntılı içerik açıklaması ve karışıklıklar, lütfen web sitemi ziyaret edin:
JillianGraves.com

İÇİNDEKİLER

İçerik Notları

Bölüm 1

Hazel

Bölüm 2

Hazel

Bölüm 3

Hazel

Bölüm 4

Hazel

Bölüm 5

Vlad

Bölüm 6

Vlad

Bölüm 7

Hazel

Bölüm 8

Vlad

Bölüm 9

Hazel

Bölüm 10 Vlad

Bölüm 11

Hazel

Sonsöz

Teşekkür Yazar

Hakkında

BÖLÜM 1

HAZ EL

"O Aman Tanrım, Hazel! Neyin var?"

Bu kapı . Drusila'nın on dokuz-yirmili yılların bungalovu açılır. Cadılar meclisinin baş rahibesi, bir

Maksi elbisesi ve kat kat gümüş takılarıyla şık bir Meksika kökenli Amerikalı kadın beni atletimin eteğinden tutup içeri çekti.

"Ne oluyor Dru?" Girişe doğru sendeleyerek ilerlerken bağıyorum.

Hemen hatamı anladım.

Dru, Los Angeles'ın gölgelerinde saklı yaşayan doğaüstü yaratıklara verilen isim olan aylık Garippler Karışımı'na ev sahipliği yapıyor ve her cadı, vampir, şekil değiştiren, ork ve canavar çeşidi bana bakmak için dönüyor. Bu Ekim ayındaki etkinlik özellikle kalabalık çünkü gargoylelerin lideri Titan ve insan eşi Jules ilk kez katılıyor. Onların varlığının kalabalığın dikkatini çekeceğini düşünmüştüm. Ancak, yanlış bir bağırış ve tüm gözler üzerimde.

"Burada görecek bir şey yok, millet." Gülümsemeye zorlayarak kalabalığın dikkatini dağıtmaya çalışıyorum.

Sıcak pembe saçlarım ve birçok dövmemle ara sıra gelen bakışlarla başa çıkabilirim ama üzerime yapışmış on iki saatlik bar pisliği var ve sinirim kötü bir kafa gibi üzerimden uçup gidiyor.

"Auranı kapıdan hissedebiliyorum. Sorun nedir?" Dru, gökkuşağı tonlarındaki pek çok gözün şimdi bize odaklandığını görmezden gelerek tekrarlıyor.

Yeterince hızlı cevap vermediğimde, beni bileğimden tutup misafir odasına çekti. Bir kucaklamayla içeri dalıyor, beni ciğerlerimdeki havayı dışarı atacak kadar sert kavırıyor.

"Ben iyiyim." Boyum 1.80'in biraz üzerinde, bunu Dru'nun kıvrıcık koyu kahverengi saçlarının tepesine kadar söylüyorum. "Gerçekten iyiyim. Söz veriyorum. Sadece barımla ilgili bazı şeyler. Her şey yoluna girecek."

Belki. Umarım.

Sarılmaktan vazgeçiyor ama kollarımı tutuyor ve bana cadılar meclisinde sevgiyle "kocakarı gözü" dediğimiz şeyi yapıyor. Kocaman menekşe rengi gözleri, küçücük bedeninde barındırdığı muazzam miktardaki büyüü ciddi anlamda korkutucu bir bakışa odaklıymuşçasına üzerimde daralıyor. Beni tuz çemberindeki bir iblis gibi sıkıştırdı.

"Bana saçmalama, Hazel." Başı yana düşüyor ve iki eliyle etrafımdaki havayı işaret ediyor. "Auran her türlü iğrenç. Korkunç bir gölet pisliği yeşili rengi var."

Kaşlarını çatıyor ve etrafımdaki havayı karıştırmaya başlıyor, auramın görünmez parçalarını yakalıyor, rahatsız edici kısımları çıkarmaya çalışıyor.

"Biliyorum, biliyorum." Sıcak pembe at kuyruğu sallanırken başımı sallıyorum çünkü öğleden sonra barın posta deliğinden içeri süzülen bok fırtınasını ya da barın penceresinin hemen önüne park edilmiş devasa göze batan şeyi düşünmek istemiyorum. Süper sarhoş olmak, belki seksi bir vites değiştirenle öpüşmek ve bu akşam için sorumlulukları olan bir yetişkin olduğumu unutmak istiyorum, yıllardır yapmak istediğim ama asla zaman bulamadığım bir şey.

"Kocakarı bakışı" yoğunlaşıyor. Ona gözlerimi deviriyorum ve dökülüyorum.

"The Witchazel'in karşısındaki yeni kulüp müşterilerimi çalmaya çalışıyor. Bu sabah kapımın önü Black Door'un bedava içki kuponlarıyla doluydu." Bir başka abartılı göz devirmesi daha yapıyorum. "Ve bu akşam, yaklaşan Cadılar Bayramı partilerinin reklamını yapan ve doğal ışığı tamamen engelleyen dev bir minibüs park etmişlerdi."

"Bunu yapabilirler mi?"

"Burası FAL Group'a ait. Neyin yasal olduğunu umursamadıklarından eminim. Westside'daki Strange mülklerini satın alıyorlar ve üst düzey eğlence mekanları yaratmak için kiracılara fiyat biçiyorlar. Birazcık çöp atmanın onları o kadar da rahatsız edeceğini sanmıyorum." Los Angeles ticari emlak departmanının tüzük ve yönetmelikleri kafamın içinde intikamcı periler gibi dans ediyor. "Ve-ve, tüm bunların üstüne, bugün Witchazel'e lanet olası bir yarasa girdi, lanet olası bir yarasa. Ben orada değildim ama barmenlerimden biri tüm insan müşterilerimi kovduklarını söyledi."

Sokağın karşısındaki depo benzeri binanın yeni sahiplerinin kim olduğunu öğrendiğimden beri artan gerginliğimi biraz olsun azaltacağını umarak derin bir iç çektim.

Hayır.

"Artık kafamı dağıtmak için shot yapmaya ve iri ve kıllı birini aramaya başlayabilir miyim?"

Beni görmezden geliyor, topuklarının üzerinde dönüyor, bukleleri ve kat kat etekleri uçuşuyor ve şifonyerin üzerindeki büyü kitabına yöneliyor. Dru'nun misafir odası benim için pek çok güzel anı barındırıyor. Cadı olduğumu keşfettiğimde ve şehre taşındığımda ilk kaldığım yer orasıydı. O zamandan beri burayı kişisel büyülü eşyaları ve metafizik dükkânı Moonbound'dan taşanlar için bir depoya dönüştürdü. Yatak hariç her yüzey dolu cam kavanozlar, kristaller ve mumlarla kaplı, köşelerde gelişigüzel istiflenmiş daha da fazla eşya kutusu var.

Dru ağır deri ciltli büyü kitabını çevirerek açtı ve üst çekmecelerden malzemeleri çıkarmaya başladı.

"Hafıza tılsımı, tersine çevirme büyüsü - kesinlikle doğrudan kulüple uğraşabiliriz, belki birkaç borunun patlamasına neden olabiliriz. Klasik bir büyü yapıp o iğrenç kulüp sahibini bir kurbağaya dönüştürebiliriz. Bu yıl kanlı ay Cadılar Bayramı'nda ve ayın de yaklaşıyor, dolayısıyla yapacağınız büyü ekstra bir etki yaratacaktır."

"Kes şunu." Grimoire'u kapattım. "Seni seviyorum ama FAL Grubu da Tuhaflara ait ve meclisi bir grup şekil değiştiren ve vampirle büyü yarışına sokmayacağım."

"Dışarıdaki herkesin kimin tarafında olduğunu biliyorsun." Kapalı yatak odası kapısını ve diğer taraftaki gürültülü partiyi işaret ediyor. "Titan'ın kardeşlerinden bazılarını güvenlik için ödünç vereceğine bahse girerim. Knox'un sana kesinlikle yardım edeceğini biliyorsun."

Bir süre önce Knox'la çıkmıştım. Kısa ama eğlenceli bir kaçamaktı ve arkadaş olarak yatak odasından çok daha iyi çalıştığımızı hemen anlamıştık.

"Biliyorum ama ikimiz de gargoyle kardeşliğinin nasıl çalıştığını gördük. Bence aşırıya kaçabilirler. Bununla birlikte, Kara Kapı silahlı bir düşmanca ele geçirme girişiminde bulunursa, onları arayabilirim." Mütevazı küçük halk barımın önünde duran yedi ayak boyundaki taş canavarların görüntüsü karşısında vahşi bir sırtışı bastırıyorum. "Ben iyiyim ve bir yolunu bulacağım."

Bir yolunu bulacağıma eminim.

"Peki ya kulübün yöneticisi? Belki de reklamlarını dışarıdan alıyorlar ve neler olup bittiğini bilmiyorlar?"

Dru baş rahibe doğasına engel olamıyor ve beni acil bir çözüm bulmam için zorlamaya devam ediyor. Ama geçen ayı Witchazel'de bir gün bile izin kullanmadan geçirdim ve beynim bir saniye daha bu konuda endişelenmeyi kaldıramaz, bu yüzden onu çabucak kestim.

"Sadece bu gece bunu düşünmek istemiyorum, hepsi bu."

"Tamam. Tamam. Yine de senin için bir şeyim var." Dru gülümsüyor ve çekmeceye dönerek küçük bir şişe çıkarıyor. Bana doğru fırlattı, ben de yakalamak için çabaladım.

Lambaya doğru tuttuğumda, kalın, soluk mor bir sıvıyla dolu olduğunu görüyorum ve ışık tam olarak vurduğunda parlıyor.

"Bunu tanımıyorum." Kaşlarımı çattım. "Nedir bu?"

"Meclisteki en iyi iksir yapımcısı olman, yetenekleri olan tek kişi olduğun anlamına gelmiyor." Sırıttıyor. "İçinde enerji için nane, gece boyunca sıkıntılarını unutmaya yardımcı olması için bir avuç anason tohumu ve çekingenliğini gidermek ve yaşam gücü enerjini yükseltmek için bir tutam damiana var. Oh, ve tüm duyularınızı yoğunlaştırmak için tahta kurusu ekledim, böylece margaritalarımın tadı ekstra lezzetli olacak. Biraz abartmış olabilirim. Ben buna 'Şişedeki Parti' diyorum -ehhh, hala isim üzerinde çalışıyorum."

"Güzel." Şişeye sırtıyorum, sorumluluklarımdan en azından birkaç saat kurtulacağımı bilmek beni heyecanlandırıyor.

"Bu bir Emici, yani-"

"Biliyorum. Bunu banyoda kullanmalıyım," diyerek sözünü kesiyorum. Ben iksirlerimin çoğunu çalkalayıcı ve karıştırıcı ile karıştırırken, o kişisel bakım yolunu tercih ediyor ve iyi bir köpük banyosu iksiri klasik Drusila'dır.

"Duşta uygulayarak kurtulabilirsiniz. Cildinize gerçekten nüfuz etmesi için şampuan gibi kullanın. Ve..." Menekşe rengi gözlerini rahat botlarımdan iş kotuma ve atletime, oradan da bayat bira koktuğundan emin olduğum pembe at kuyruğuma dikeyyor. "Bu gece için ödünç alabileceğin bir elbise hazırlayacağım."

Teklifi kaşımı kaldırdım. Dru'nun 16 bedenine karşılık ben 16 bedenim. Ekstra on iki santim boyumu da eklerseniz, ahlaksızlık suçlamalarına maruz kalmadan onun sahip olduğu herhangi bir şeyi giyerek evden çıkmamın hiçbir yolu yok.

"Eski sevgilim." Dru'nun dudakları nefes vermeden önce sert bir çizgi haline geliyor, gözleri kapalı ve devam ediyor, "İkiniz de hemen hemen aynı bedensiniz ve gardırobunun yarısını benim dolabımda bıraktı, ben de buraya taşdım. Onun elbiselerinden birini giymezen yazık olur."

"Görüyorum ki sonunda beni partilerinden biri için giydirmek için bir bahane bulmuşsun." Gülüyorum ve topuklu ayakkabılarımda üzerinde ileri geri yuvarlanıyorum, yılların bar zemini kalıntılarıyla parkeye yapıştıklarını hissediyorum.

Tamam, iğrenç.

"Asılmak isteyen sensin. Ben sadece sana yardım ediyorum."

İstemek değil. İhtiyacım var. Sadece bir anlık cinsel mutluluk ve sonra Kara Kapı sorunumu kolaylıkla çözebileceğim.

"Peki," diye kabul ediyorum.

Ben bitişikteki büyük banyoya yöneldiğimde Dru çoktan dolabına girmiş elbiseleri karıştırıyordu.

"Sadece kışımı tamamen örtecek kadar uzun olduğundan emin ol," diye bağıriyorum duşu açarken, Dru'nun eski sevgilisinin kısa ve sıkı bir hayranı olduğunu hatırlayarak, sıcak suyun yoğun spreyi üzerinden.

"Bu gece eğlenmek istediğini sanıyordum." Kıkırdaması yatak odasından yankılanıyor, sonra askıların yeniden sallanmaya başladığını duyuyorum. "Tamam, peki."

Gardırop arızası önlendi.

"Nefret edeceğini düşünmediğim bir şey buldum. Şifonyerin üzerinde." diye bağıriyor. "Ben oraya geri dönüyorum."

"Teşekkürler, Dru. Bana margaritalarından birini getir ve -"

"Büyük ve kıllı biri mi?" Gülüyor.

"Ben de kısa ve azgın alacağım," diye neşeyle cevap veriyorum, yankılanan kahkahasının yatak odasının kapısının arkasından sıkıca kapanmasıyla kesilmesini dinliyorum.

Çabucak soyunarak sıcak suyun altına giriyorum. Dru'nun mor sıvı şişesini açıp sol avucuma büyük bir parça sıkıyorum.

"Kutsal Tanrıça."

Elimin ortasında biriken ve parmaklarıma ve dirseğimin yarısına kadar yayılan konsantre enerjinin anlık bir karıncalanması var. Beni içine çekiyor ve ilk lezzetli sihirli yudumunu almak üzere olan acemi bir cadı gibi elimde dönen kutsallığa çekiliyorum.

Kucaklamak istiyorum.

Bunun yerine derin bir nefes alıyorum, gözlerimi kapatıyorum ve kendimi tamamen bu hissin içinde bırakıyorum. Elim rahatlamış ama aynı zamanda enerjik

hissediyor, eklemler rahat, sanki kaşıyor gibi

Bir şeyler yapabilirim, mesela sadece o elimi kullanarak The Witchazel için bir düzine yeni lezzetli içecek hazırlayabilirim.

Bu tam da ihtiyacım olan şeydi.

Karışımı ıslak saçıma yediriyorum. Köpürüyor ve kabarcıklar parmaklarımın arasında patlarken, kafa derimde sihirli bir karıncalanma oluyor. Tüm Gariplerin sahip olduğu doğal yaşam gücü bolluğunu güçlendiriyor. Birdenbire her bir saç folikülünün ve parmak uçlarımda cildimde gezinmesinin verdiği mutluluk hissinin farkına varıyorum. Tüm gün at kuyruğu yaptıktan sonra saçımı sadist bir saç bağından kurtarmanın verdiği hissin milyon katı.

Saçlarımdan akan köpüklü su önce boynumdan, sonra omuzlarımdan, sonra da dövmeli kollarımdan aşağı akıyor. Sihir, pazumdaki detaylı art nouveau resminin üzerinde, havada dolu, sulu bir elma tutan Tanrıça'yı yalıyor. Yemin ederim, pembemsi kırmızı elmanın keskin tatlılığını dilimde hissedebiliyorum. Ağzım sulanıyor.

Vücudumdan gerçekten keyif almalı çok uzun zaman oldu. Gecenin sonunda genellikle dairemde ya da çoğu zaman barın üstündeki ofisimde bulunan derme çatma yatakta sızılmaktan başka bir şey yapamayacak kadar yorgun oluyorum.

İksiri kollarıma, göğüslerime ve karnıma masaj yaparak yedirdiğimde her şey daha da artıyor ve zevke dönüşüyor. Keskin su spreyleri, meme uçlarımda sertçe okşayan eğlenceli fiskelere dönüşüyor. Kendimi ılık suya doğru eğilirken buluyorum. Ve iksiri arkamda yıkamak için hareket ettiğimde, kıcıma dokunmadan duramıyorum. Sanki daha önce hiç bu kadar gür, dolgun ve ovmak, ovmak ve ovmak için tatmin edici bir şey hissetmemiş gibiyim. Müzik sesi duyuyorum ve dışarıdaki partiden geldiğini sanıyorum, ta ki "Fat Bottomed Girls" şarkısını mırıldananın ben olduğumu fark edene kadar.

"Kahretsin, Dru çok iyi," diye itiraf ediyorum.

Bu iksiri Moonbound'da kırmızı kadife bir perdenin arkasında satmaya başlaması için onu ikna etmem gerekecek, çünkü bu on sekiz yaş ve üzeri bir ürün.

Beynim, çalışma saatlerimin yükünü taşıyamayacak kadar hafif, hoş bir süzölme hissine sahip. Aklıma izin verdiğim için mutluyum

Kendini serbest bırak; gerçeklik çok yakında yumruk atarak geri gelecektir.

Ellerimi saçlarımda, boynumda gezdiriyorum ve göğüslerimi avuçlamak için aşağı indiriyorum. Ağırlıkları harika hissettiriyor ve bir iniltiyi yutarak onları nazikçe sıkıyorum. Yuvarlak göbeğimin üzerinden aşağıya doğru yavaşça iniyorum. Tenim burada çok yumuşak. Bu hissi karşılaştırabileceğim bir şey düşünmeye çalışıyorum. Kadife mi? İpek mi? Hayır, hiçbir şey bu kadar iyi değil. Sonunda parmaklarım kalçalarımın arasında hareket ediyor, amımın ıslak dikişinin üzerinden kaymadan önce pembe boyalı bukelerimin kıvrımlı üçgeninde oynuyor. Klitorisimi kaygan ve şişmiş bulmak için kıvrımların arasına dalıyorum.

"Kutsal Tanrıça," diye inliyorum, ayakta kalmak için elimden gelen her şeyi yaparken sırtım fayanslı duvara çarpıyor.

"O kadar iyi mi, gerçekten mi?" diye araya derin, hafif aksanlı bir ses giriyor.

Donup kaldım.

BÖLÜM 2

HAZ

EL

"Dru, sen misin?" Parmaklarımı düşün buzlu sürgülü cam kapılarının kenarından geçirip parmak uçlarımda yükseliyorum. Her ne kadar "Party in bir Şişe" iksiri halüsinojenik özellikler içermiyor, bunların herhangi birinin gerçek olduğundan emin olamayacak kadar iyi hissediyorum.

"Dru değil," diye cevap veriyor derin ses. "Vlad."

Bu sefer sesindeki belirgin Doğu Avrupa aksanını duyabiliyorum, ancak çok silik ve tam olarak nereden geldiğini tahmin edecek kadar ayırtırma konusunda iyi değilim. Eski evin küçük boyutları ve benim uzun boyumla,

Kafamı sürgülü cam kapının üzerinden atmayı başardım.

"Vlad," diye tekrarlıyorum, dengesiz bir nefes alarak. Hayır, bu kesinlikle cadılar meclisinin bir metre boyundaki baş rahibesi değil. Omuz hizasında dalgalı siyah saçları ve zayıf kasları olan uzun boylu, soluk beyaz bir adam önümde duruyor. Küçükken aşık olduğum tüm kurgusal vampirlerin birebir aynısı. O da tamamen siyah giyinmiş, kot pantolon, dar tişört,

ve açık deri ceket.

Bu adamı hangi gece yarısı paranormal TV programı giydirdi?

"Sen gerçek misin?" Gözlerimi kısarak ona bakıyorum, bu gerçek rüyayı anlamlandırmaya çalışıyorum.

"Ben gerçeğim," diye cevap veriyor vampir gülerek ve göğsünü sallayarak, tişörtünü bedenine doğru çekip göğüs kaslarının derin hatlarını ortaya çıkarıyor. "Ağ kurmaya çalışan acımasız bir orktan saklanıyorum. Bu banyonun boş olduğunu sanıyordum. Bilirsiniz, kilitli olmayan kapı yüzünden."

"Kapı kilitli," diye tersliyorum, sonra banyonun iki kapısı arasına bakıyorum, birinden girmişim

Dru'nun misafir odası ve koridora açılan diğer kapı. "Kapılardan biri kilitli."

Vampir gitmiyor. Sadece banyo tezgâhına yaslanır, bacak bacak üstüne atar ve tezgâhın üzerine koymadan önce margaritasından derin bir yudum alır.

Ukala vampir.

"Gerçek olduğuna emin misin? Çünkü seni daha önce böyle bir şeyde hiç görmemiştim ve Dru'nun iksiri benim için gerçekten işe yarıyor. Sen sadece benim ilahi hayal gücümün bir ürünü olabilirsin."

"Birkaç ay önce şehre döndüğümünden beri bu benim ilk Strange partim. Ama söz veriyorum çok gerçeğim ve bu her neyse çok hoşuma gidiyor."

Kehribar rengi gözleri bir saniyeliğine yüzümden buzlu camın arkasındaki gölgeme kayıyor ve ıslak tenime bir sıcaklık dalgası gönderiyor. Biçimli dudakları yana doğru çekilerek vahşi bir dişin ucunu ortaya çıkarıyor.

Son zamanlarda işim beni sadece içkileri karıştıran bir çift el ve barda koşturan bir çift yorgun ayak gibi hissettiriyordu, ancak bu davetsiz vampirin bir bakışıyla tüm hücrelerim canlanıyor ve dans ediyor.

"Tabii gitmemi istemiyorsan." Salonun kapısına doğru bakıyor ama gitmek için bir hamle yapmıyor. "Bu gece iş hakkında konuşmaktan kaçınmak istedim ama eminim ork butik içki markasını başka birine satmak için yoluna devam etmiştir."

Vlad mantıksız bir şekilde kendine güveniyor olabilir, ama aynı zamanda benim kadar işten kaçınıyor gibi görünüyor ve bu tam da istediğim şey.

"Beni rahatsız etmiyor." Omuz silkiyorum.

Onun sırtışına kendiminkiyle karşılık veriyorum ve kapıya doğru eğiliyorum. Buzlu camın serinliği aşırı ısınmış tenimde çok iyi hissettiriyor, göğüslerimin gergin tepelerine sürtünüyor. Vlad gözlerini benimkilerden ayırmamak için mücadele ediyor.

İksir yüzünden mi bilmiyorum ama bakmasını istiyorum. Bakmasını istiyorum ve sadece

Bu gece olmaya kararlı olduğum kaygısız cinsel varlık.

"Hmmm..." Bakışlarımı yavaşça onun derisinden yukarı kaydırarak

Çizmelerini, uzun bacaklarını ve dar kalçalarını, sonra da yüzünün keskin açılarını ve daimi sırtışını inceliyorum. "Gerçek olmalısın, çünkü seni hayal etseydim vampir değil, şekil değıştiren olurdun."

"Beni yaraladın, cadı." Vlad geniş elini atmayan kalbinin üzerine vurur ve abartılı bir acı iniltisiyle geri çekilir.

"Alınmayın. Canım soğuk ve sert değil, sıcak ve bulanık bir şeyler istedi." Gözlerim kontrolüm dışında onun kasıklarına kaydı. Kahretsin. "Özür dilerim. Birini hayal edecek olsaydım, neyse boş ver. Cadı olduğumu nereden biliyorsun?"

Umutsuzca sakinliğimi geri kazanmaya çalışıyorum.

"Bahsettiğın iksire dayanarak bir tahmin. Ve Dru'nun burada duş almana izin vermesine bakılırsa, sen de cadılar meclisinin bir parçası olmalısın. Vampir olduğumu nereden biliyorsun?" Gülümsemesi hafif, sadece sivri dişlerinin sivri uçlarını gösteriyor.

Kelimelerle kendime güvenemediğim için arkasındaki aynayı ve onun yansımazlığını işaret ediyorum.

"Ahh. Şimdi söyle bana küçük cadıcığım, ne tür bir iksir sana Garip yaratıkların seni çıplak gördüğünü hayal ettirir?"

"Çok, çok iyi bir tane." Parmak uçlarımda yükselip çenemi duş kapılarının metal kenarına dayıyorum. Vlad'ın dikkati aşağıya kayarken kıkırdamamı bastırıyorum. "Ve ben senin küçük cadın değilim."

Cevap vermiyor. Ona fırsat vermiyorum. Kendimi buzlu cama bastırıyorum, ta ki yemyeşil formum aynanın yansımada gölgeden çok daha detaylı bir şeye dönüşene kadar, dolgun göğüslerim net bir şekilde ortaya çıkana, meme uçları cam çerçevelenene kadar. Yumuşak karnım yerini bacaklarımin arasındaki pembe buklelere bırakıyor. Yarattığım görüntü müstehcen ve Vlad'ın kehribar rengi bakışları karanlık ve aç bir hal alıyor.

"Yine de iksiri daha iyi yapabilirim." Sesim birden boğuklaştı.

"Yapabilir misin?" Vlad'ın aksanı daha güçlü ve camın arkasından beni izlerken banyo tezgahını sıkıca kavırıyor.

"Ah, evet. Ben de şanslı olmak için tarçın eklerdim."

"Şanslı olmak için bir şey eklemenize gerek olduğundan emin değilim."

Sözleri iksirin gücüyle birleşerek beni kalçalarımı birbirine sıkıştırmaya ve bir iniltiyi yutmaya zorluyor.

Çok ukala bir vampir.

"İşte." Sağ kolumu kapının üzerinden uzatarak Vlad'a bileğimi uzatıyorum. "Kendin dene."

Tezgâhtan kalkıyor, aradaki kısa mesafeyi geçiyor ve uzun parmaklarıyla bileğimde daireler çiziyor, sadece vampirlerin başarabileceği bir zarafetle hareket ediyor.

Artık o kadar yakınız ki, cam kapıların bariyeri aniden ortadan kalksa, çıplak bedenim onunkinden bastırılmış olacak. Nabzımın hızlandığını hissediyorum ve onun da hızlanması gerektiğini anlıyorum. Daha önce hiç bir vampirle birlikte olmamıştım ve onun soğuk dokunuşunun benim sıcaklığıma karşı nasıl olacağını düşünürken kendimi kaybediyorum.

Ve onun içimde olması nasıl bir his olurdu.

"Dikkatli ol." Dizlerim bükülürken Vlad sağ elimi daha sıkı kavırıyor. Sol pazumu kapının üzerinden sıkıca kavırıyor, beni yukarıda tutuyor ve kendine çekiyor. "Sakın kayma."

"İyiym, iyiym," diye karşılık veriyorum, utançtan yanaklarım saçlarımla aynı pembe tonuna boyanıyor.

"Tamam," diyor usulca, tutuşunu gevşetmeden. "Daha önce hiç bir vampir tarafından tadıldın mı?"

"Hayır, ama meclisten pek çok kişi bana her şeyi anlattı. Ne beklemem gerektiğini biliyorum. Al." Bileğimi ona doğru itiyorum. "İç."

Mürekkepsiz teninin soluk üçgenine bakıyor ve dilinin dişlerinden birinin üzerinde gezinmesini izliyorum. Sadece iksirin etkisi mi yoksa hepsi Vlad'ın işi mi bilemiyorum ama nabzım iki kat hızlanıyor. Ağzı dişlerden birine yaklaştıkça

Dudakları tenime değinceye ve ses banyo duvarlarında yankılanıncaya kadar, ses daha da yükseliyor.

Bu bekleyiş beni öldürüyor.

"Tadıma bak Vlad." O beni sıkıca yerinde tutarken bile bileğimi ona doğru itiyorum. "Tanrıça, lütfen tadıma bak artık."

O lanet gülümsemesiyle bana bakıyor.

"Yalvardığından beri, benim küçük cadım."

Onu düzeltemeden -kesinlikle, çoğunlukla, yalvarmıyordum ve kesinlikle onun küçük cadısı değilim- dişleri derimi deliyor. Bir anlık acı, sonra...

"Siktir," diye inliyorum, dizlerim tekrar bükülüyor. Vlad beni tekrar tutuyor.

Beni derinden emiyor, kanım ve büyülerimizin enerjisi aramızda akıyor, iksirin gücünün her patlaması ve cızırtısı bizi birbirimize daha sıkı bağlıyor.

"Hissediyor musun? İksiri hissediyor musun?" Ben soruyorum ama cevap vermek zorunda değil.

Vlad'ın kehribar gözleri şimdi parlak sarı-altın renginde parlıyor. Bileğimdeki tutuşu sıkılaşıyor ve derimin üzerinde uğuldayan alçak bir hırıltı çıkarıyor.

Vlad dişlerini benden çekerken inliyorum.

Bileğimi saygıyla tutuyor, sanki kanım ve bedenim değerliymiş gibi. Uzun, sivri dili dişlerinin arasından dışarı fırlıyor ve küçük yaraları tükürüğüyle hızla iyileştiriyor.

"Kahretsin, çok lezzetlisin." O da benim kadar büyüünün etkisine kapılırken yeni altın gözleri parlıyor. "Tatlı, çok tatlı."

Tanrım, sadece onun ölümsüz aletini içimde istiyorum.

Yüksek sesle ve kontrolsüzce gülüyor. Beni hala cam kapılara sıkıca tutuyor, ancak aramızda bir şey varmış gibi hissettirmiyor.

"Bu kadar komik olan ne?"

"Arkadaşların sana bir vampirle birlikte olmakla ilgili her şeyi anlatmadılar, değil mi?" Vlad kahkahasını bastırır.

Kaşlarımı çatıyorum, unutmuş olabileceğim bir şey var mı diye beynimi yokluyorum, ama başparmağının eskiden deliklerin olduğu yeri okşaması dikkatimi fazlasıyla dağıtıyor. İleri geri okşuyor, çok hızlı değil ve yeterince sert, becerilmeyi çok istediğim bir ritimle.

"Kanınız artık sistemimde," diye inliyor Vlad, "ve kanınız benim bir parçamken, düşünceleriniz de öyle."

Kahretsin, bunu biliyordum.

"Kahretsin," diye tekrarlıyorum gereksiz yere.

Kahkahasını serbest bırakıyor. Artık sınırsız, derin ve duygulu ve sanki altımda yer sallanıyormuş gibi hissettiriyor. Ses ayaklarımdan ve baldırlarımdan yukarı, kalçalarım ve uyluklarıma doğru ilerliyor ve karnımın dibine yerleşiyor. Kukumun çekirdeğine kadar titreşiyor ve bir nefesi bastırmak zorunda kalıyorum.

"Ölümsüz penis... bunu daha önce hiç duymamıştım. Hoşuma gitti." Vlad'ın kahkahası ağır bir hırıltıya dönüşüyor. "Şimdi, bu konuda ne yapmak istiyorsun?"

O kadar kızarıyorum ki yüzüm alev alev yanıyor ama bu gece istediğim şeye, içimdeki tüm endişelerin sikilip atılmasına çok yaklaştım. Geri adım atmayı reddediyorum.

"Düşüncelerimi oku Vlad." Kendimi bardağın içine itiyorum, sıcaklığımı hissetmesine izin veriyorum. "Sikini içimde istiyorum."

"Ölümsüz horoz' olduğunu unutma. O kısım önemli," diye düzeltiyor.

"Vlad," diye inliyorum, Garip ve ilahi olan her şey aşkına acele etmesini istiyorum.

"Sabırsız, sabırsız." Dedi. "Nasıl istersen, benim küçük cadım."

BÖLÜM 3

HAZ EL

A Vlad sadece en hızlı şekil değiştirenlerin geçebileceği bir hızla kapıyı açtı ve beni saniyeler içinde duştan çıkardı. Deri ceketini çıkardı ve benim ıslak, çıplak Vücudumu onunkine bastırdım. Kollarımı boynuna doluyorum, dolgun dudaklarım onun sert ağzını arıyor. Tadı Dru'nun margaritası ve benim kanım gibi.

O haklı. Tadım tatlı.

Vlad kalçalarımı kavıyor, bacaklarımı beline kilitlemek için yukarı çekiyor. Güçlü parmakları kıcıma girerek beni vücudundan yukarı kaldırıyor, böylece ağzı daha iyi kavrayabiliyor. Benden sadece birkaç santim uzun ve zayıf yapılı. Normalde iki yüz küsur kilomu denenmemiş bir adamın üzerine atarken daha temkinli olurdum ama şanslıyım ki o bir erkek değil.

Vlad düşerse, yüzünde bir gülümsemeyle düşecek.

"Başka bir yolu var mı?" Gülüyor ve düşüncelerime cevap verebilmek için dudaklarını benimkilerden uzun süre ayırıyor.

Gözlerimi deviriyorum, sonra yatak odasını işaret ediyorum. "Yatak. Şimdi."

Gerekirse Dru'ya yeni yatak takımı alırım. Buna ihtiyacım var, o da anlayacaktır.

Vlad boynumu ısıyor, kulağımın altındaki hassas noktayı bulmayı başarıyor ve kollarında kıvranmama yetecek kadar baskı uyguluyor. Ve yatağa indiğimizde, kalçalarım onu daha da yaklaştırmak için açılıyor.

Çıplak kalçalarımı onun kasıklarına doğru muhtaç daireler çizerek yuvarlıyor, amımı ona sürtüyorum. Başım geriye düşüyor ve Garip'in farklı yaratıkları arasında korunmaya gerek olmadığı için şükrediyorum. Aslında, gebe kalmak için ek büyü gerekiyor, tersi değil.

Onun her şeyini hissetmek istiyorum.

"Oh Tanrıça," diye inliyorum, kendimi ona karşı daha hızlı hareket ettiriyorum. İksir, klitorisimin kotunun sert dikişi üzerinden her geçişinde beni daha reaktif hale getiriyor.

Siktir, çok iyi hissettiriyor.

Sırtım dikleşiyor ve dolgun göğüslerim Vlad'ın göğsüne bastırıyor. Kendime zevk için yeterince gevşeme izni vermeyeli çok uzun zaman olmuştu ve fantezilerime teslim olmayalı daha da uzun zaman olmuştu. Ama şimdi yapabiliyorum. The Witchazel ve caddenin karşısındaki kulübün maskaralıklarıyla ilgili düşünceler zihnimin kenarlarında dolaşüyor, beni gerçekliğe geri çekmeye çalışıyor, ama ben bunu elimin tersiyle itiyorum.

Bu gece, tek düşüncesi bu vampirin sikini olabildiğince çabuk içime almak olan küçük, pis bir sürtük olacağım.

Uzun parmakları ıslak saçlarımın arasına giriyor. Yumruğu hafifçe sıkılarak saç tellerimi çekiyor. Gözlerimi açtığımda Vlad'ın bakışlarındaki erimiş altınla karşılaşıyorum.

"İstediğin bu mu?" diye neredeyse nazıkçe soruyor. Banyoya girdiğinden beri ilk kez, keskin köşeli yüzü ölümcül bir ciddiyete bürünüyor ve en ufak bir sırıtma belirtisi bile yok. "Yakınlardaki bir yabancıнын endişelerini gidermesini mi istiyorsun? Zihninin sana yalvardığı sürtük gibi hissettirmesini mi?"

Evet! Evet! Lütfen, Tanrıça, evet!

Hiçbir şey söylemiyorum.

"Beyninin ne istediğini biliyorum." Vlad, eli vücutlarımızın arasında kaymadan önce boğuk bir kahkaha atıyor.

Bacaklarımı ayırıyor ve tüy gibi hafif dokunuşu amımın üzerinde kayıyor. İnliyorum, ellerim çarşafı kazıyor.

Oh lanet, oh lanet...

"Ve vücudunun ne istediğini biliyorum. Ama daha ileri gitmeden önce bunu yüksek sesle söylemeni istiyorum. Bu gece benim iyi küçük fahişem olmak istiyor musun? Çünkü bunu senin için yapabilirim."

Tereddüt etmiyorum. Tek istediğim

buydu. "Lütfen, Vlad," diye

yalvarıyorum.

Yüz ifadesi vahşileşiyor. Dişlerini göstererek yatağı itiyor.

"Kalçalarını açık tut," diye emrediyor. "O güzel amcığ ne kadar ıslattığımı göster bana."

Dizlerimin üzerinde, bacaklarımı olabildiğince açıyorum, bu kadar açıkta olma hissini seviyor, nefret ediyor ve bu yüzden daha da çok seviyorum. Soğuk hava her hassas noktama çarpıyor ve beni istemsizce yatağa doğru itiyor.

"Sen muhtaç bir şeysin." Sesi alçak, ikimiz de yatak odasının kapısının hemen ötesinde hala devam eden bir parti olduğunun farkındayız. "Amin sırlıslık ve çaresiz, değil mi?"

Evet.

Gömleğini yırtıyor, botlarını tekmeliyor ve o kadar hızlı hareket ediyor ki kotunu ya da iç çamaşırını çıkardığını göremiyorum. Vlad'ı çıplak görmek için sadece bir saniyem var. Uzun, dar gövdesi belirgin, sinirli kaslardan oluşuyor. Teni o kadar soluk ve soğuk görünüyor ki neredeyse gümüş renginde ve uzun saçlarının mürekkep gibi siyahlığıyla tam bir tezat oluşturuyor. Karmakarışık bir tutamı yüzünün dışına iterken, vampir fantezimin her parçasına benziyor.

Bir de siki var: uzun ve kalın, üstesinden gelebileceğimi bildiğim ama yarın kesinlikle hissedeceğim bir şekilde mükemmel. Yukarı doğru uzanıyor, hazır. Ağzımın sulandığını hissediyorum.

Tanrıça'ya şükürler olsun ki ölümsüz çünkü bu şey zamana meydan okumayı hak ediyor.

"Ego için iyisin." Gülüyor. Yatağa doğru ilerliyor ve henüz bana dokunmamaya dikkat ederek vücudumda geziniyor.

Egonuzun buna ihtiyacı olduğundan değil.

Vlad'ın iksir sarhoşu bakışları benimkileri yakalıyor ve sırtışı karşısında kaskatı kesiliyorum, dişlerinin uçlarını boynumun sütununa doğru sürüklerken ve eli karnımdan aşağı kayarken verdiğim karşılıktaki güvenim aniden yok oluyor.

"Eğer düşündüğün buysa, küçük cadı, belki de gitmeliyim ve bunu senin halletmene izin vermeliyim" - amımı avuçluyor

- "Kendin."

Hayır, hayır, hayır, hayır, hayır.

Beni sıkıca tutarken ıslaklığımın avucunun üzerinde kaydığını hissediyorum ama bana ihtiyacım olan baskıyı yapmıyor.

"Lütfen," diye sızlanıyorum, bedenimi hareketsiz tutmaya, beni ne kadar çaresiz bıraktığını ona göstermemeye çabalıyorum.

"Bana duymak istediklerimi söyle." İşte yine o lanet sırtışı.

Gözlerimi ona dikiyorum, dudaklarım yana doğru kıvrılıyor. "Sana ihtiyacım var..." Tereddüt ediyorum.

"Ne?" diye alay ediyor, avucunun topuğuyla amımın tepesine bastırıyor, böylece altında kıvraniyorum. "İyi küçük sürtükler kelimelerini kullanır. Bana neye ihtiyacın olduğunu söyle."

Sonunda söyledim.

"Ölümsüz sikine ihtiyacım var."

"Evet, biliyorsun." Vlad iki kalın parmağını içime soktu.

Kullanılmak için can atan amım aniden doluyor ve o içime pompalarken çığlık atıyorum, başparmağım klitorisimin etrafında dönüyor.

"Sessiz ol, yoksa seyircimiz olacak," diye azarlıyor, her zamanki gibi kendini beğenmiş görünüyor.

Vlad'ın parmaklarının içime girip çıktığı sahneyi, kendimi bu yabancıya kaptırdığımı, vücudumla sadece sikişmek için yapılmış bir oyuncakmış gibi oynamasına izin verdiğimi izleyen belirsiz yüzlerden oluşan bir kalabalığın görüntülerini zihnimde canlandırıyorum.

"Teşhirci bir yapın var, cadı. Bu yüzden mi memelerini görmem için duş kapısına bastırdın?"

Evet... siktir... siktir evet.

Beynim ben daha kelimeleri oluşturmamadan cevap veriyor. Ama hepsi doğru. Bu tabuyu seviyorum, riskin verdiği heyecanın diğer tüm endişeleri bastırmasını.

"Anlıyorum." Sırtıyor, üçüncü bir parmak daha ekliyor ve onu alırken beni çarşafları kavramaya zorluyor. "Tabii ki, bu kadar ıslak olduğunda, herkes senin ne kadar doğal bir sürtük olduğunu duyabilir."

Kaşlarımı çatıyorum ama sonra duyuyorum.

İçime girerken çıkardığı ses müstehcen, amım

parmaklarını emiyor ve avuçları ıslak amıma çarpıyor.

Et. Sırılıklıam olduğum için utanmam gerekirdi ama iksirle birlikte tüm bunlar zevkimi artırıyor, ta ki kendimi parmaklarına doğru itene ve çığlık atmak için bir yastık kapmak zorunda kalana kadar.

Vlad yastığı elimden çekip almadan ve kızarmış yüzüm tamamen ortaya çıkmadan önce güzel bir çığlık atabiliyorum.

"Aynen öyle, parmaklarımın üzerinde çalış," diye homurdanıyor. Sert aleti kalçama bastırıyor, ön sperminin ıslaklığı tenimde serinliyor. "Bana seni nasıl becermemi istediğini göster, belki ben de seni sikimle ödüllendiririm."

Kalçalarımı yuvarlayarak kendimi parmaklarına daha sert, daha hızlı bırakıyorum, umutsuzca doldurulmak istiyorum.

"İyi kalpli sürtük. Daha büyük bir şey için hazır olduğunu düşünüyor musun?"

Eğer beni sikmezsen, çığlık atacağım.

"Eğer çığlık atarsan, sikimi ağzına sokarım." Çığlık atmayı tartışıyorum.

"Umutsuz, sabırsız küçük cadı." Vlad parmaklarını amımdan çekerken gülüyor.

Sızlanmama fırsat vermeden kalçalarımın altına bir yastık sıkıştırdı.

"Bu gece seyirci istemiyorum."

Bir eliyle ağzımı kapatıyor ve sikini sertçe içime sokuyor. Başım geriye düşüyor ve eline doğru ilkel bir inilti çıkarıyorum. O kutsanmış kalınlığın tıpkı hayal ettiğim gibi beni gerdiğini, içimi öyle bir doldurduğunu hissediyorum ki günün erken saatlerinden kalan tüm endişeler kayboluyor.

Bedenlerimizden akan sihirle her bir itiş gücü arttıkça zevk de hızla artıyor. İnliyorum ve tırnaklarımı sırtına geçirip altında debeleniyorum. Eli ağzıma yapışmış, beni yatağa bastırıyor. Diğeri sağ uyluğumu göğsüme doğru tutuyor, bacaklarımı onun için genişçe açıyor ve ona istediği erişimi sağlıyor.

"Siktir, çok iyi hissediyorsun. Uzun süre dayanmama izin vermeyeceksin." Vlad daha hızlı pompalarken boğuk bir inilti çıkarır.

Benim için de uzun sürmeyeceğini söylemek için ağzımı açıyorum, ama sonra pozisyonunu milimetrik olarak ayarlıyor ve beni eline doğru çığlık attıran o aşırı hassas sinir uçları kümesine çarpıyor.

Vlad'ın nefes alış veriş düzeni düzensiz, kelimeleri aceleci ve her itişte noktalanıyor. "İşte bu, istediğin kadar çığlık at."

Ve biliyorum.

Çığlık atıyorum ve onun altında kıvranıyorum. Neyin iksir, neyin Vlad olduğundan emin değilim. Önemli değil, çünkü hepsi çok iyi hissettiriyor.

"İşte bu, benim küçük cadım, işte bu. Bu gece tek istediğin buydu, değil mi? Zavallı küçük amcığının sikilmeye ihtiyacı vardı. Bu yüzden bana bu kadar sıkı sarılıyorsun, sikimin içinde olması gerektiğini biliyorsun."

Tanrıca, evet.

"Evet!" İnliyorum.

Çok yakınım ve her şey çok yoğun, zevk ve hisler üst üste yığılıyor, ta ki gördüğüm, tadabildiğim, duyabildiğim, dokunabildiğim, koklayabildiğim ve üçüncü gözümle hissedebildiğim her şey olana kadar.

"Kahretsin Vlad," diye inliyorum doruğa ulaştığımda eline doğru.

Beni sertçe sarsıyor, yıldırım gibi hissettiren zevk şimşekleriyle vuruyor, vücudumun her yerini elektrikle sarıyor. Ben altında titrerken Vlad üstümde geriliyor. Kasları sertleşiyor, dişleri çıplak, iksir bana onun etrafında gerçek yıldızlar gördürüyor. Son bir boşuk iniltiyle içimin derinliklerine doğru itiyor ve içimin dolduğunu hissediyorum, döllerini onun aletini bu kadar iyi almamın ödülü.

"Lanet olsun." Eli ağzımdan çekilince nefes nefese kaldım.

"Evet... o..." Vlad zor nefesler arasında kelimeleri çıkarmayı başarıyor.

Yatağa geri yığıldım. Nefes nefese kalmıştım, vücudumu hafif bir ter tabakası kaplamıştı. Vampir iyice becerdi

beni endişelendiriyor.

"İyi iksir," diyorum çünkü az önce hiç tanımadığım bir yaratıkla özel fantezilerimin derinliklerine daldığımın birden farkına varıyorum.

Çok yorgunum, gözlerim açık kalmakta zorlanıyor, Vlad daha önce attığım siyah iç çamaşırıyla dönene kadar yataktan ayrıldığını fark edemiyorum.

"Harika bir iksir," diye onaylıyor yatağın ucunda durup siyah külotumu havaya kaldırırken. "Bunlar senin mi?"

"Evet, neden?"

Beni ayak bileklerimden tutuyor ve yatağın kenarına doğru kaydırıyor. Ayaklarımı omuzlarına koyuyor, sonra külotumu tekrar üzerime geçiriyor.

"Sen ne..." Kumaş parçasını bacaklarımdan aşağı iterken ben de kendimi bırakıyorum. Kıcıma vuruyor, ben de içgüdüsel olarak kalçalarımı kaldırıyorum. Külotumun geri kalanını kaydırarak giydiriyor.

Dizlerinin üzerine çökerek iç kalçalarımı kavıyor ve beni genişçe tutuyor.

"Vlad?" Yavaşça soruyorum, şaşkınlık yüzümü buruşturuyor.

Eğiliyor ve külotumun köşebentinden beni öpüyor, kumaş onun dölünün ve ıslaklığımın üzerinden kayıyor. Dudakları artık aşırı hassas olan klitorisime konuyor ve kalçalarım tepki olarak sarsılıyor.

"İyi küçük cadı." Ayağa kalkmadan önce kalçalarımın arasından gülümsüyor.

Ne yapacağımı ya da ne diyeceğimi bilemiyorum. Hem tatlı hem de iğrenç, ikinci raundu isteyecek gibi oluyorum ama o zaten yarı giyinik.

Dru bekliyor olacak, kendime hatırlatıyorum. Muhtemelen duşta boğulduğumu düşünüyordur.

Vlad bir şeyler söylemek, düşüncelerime cevap vermek için ağzını açıyor ama bu gece zaten çok mükemmeldi. Duymak istediğimi düşündüğü bir şey söyleyerek bunu mahvetmesini istemiyorum.

"Ben yatak odasının kapısından çıkacağım, sen de banyodan çık. Tamam mı?" Yataktan kalkarak sordum. Sütyenimi aldım ve

Dru'nun benim için şifoniyerin üzerine koyduğu elbiseyi arıyorum. "Beni ekiyor musun?" diye sordu.

Kafamı kaldırdığımda Vlad'ı görüyorum, siyah kot pantolonunun içinde üstsüz, bir omzunu banyo kapısının çerçevesine yaslamış. Şimdi o gece geç saatlerde yayınlanan paranormal TV programının çıkış yapan yıldızı gibi görünüyor.

Hayran sanatı olacaktı.

"Tabii ki hayır. Başka bir etkinlikte görüşürüz," diyorum hemen. "Dru Garipleri bir araya getirmeye bayılır. Topluluğu sıkı tutmak onun görevi."

"Bana adını hiç söylemedin."

"Adım Hazel. Dru'nun başında olduğu LA cadılar meclisinin bir üyesiyim."

"Ah," diyor yavaşça, tişörtünü çekiştirip ceketini kaparak. "Sen şu Hazel'sın."

Şehirde benim adımla taşıyan başka bir cadı tanımıyorum ama Gariplerin çoğunun kendi adlarını verdikleri bir barın sahibi olarak, beni daha önce duymuş olması beni şaşırtmazdı.

"Ah, evet. Sanırım ben o Hazel'ım," diye cevap veriyorum, bana Witchazel hakkında soru sormamasını umarak çünkü orgazm sonrası yüksekliği iş düşünceleriyle mahvetmek istemiyorum.

"Harika, seninle tanışmak istedim."

"Şey, kesinlikle tanıştık," diye itiraf ediyorum kıkırdayarak. "Öyle yaptık." Vlad gülüyor.

Kahkahalarımız hızla sessizliğe dönüşüyor. Şifonyere yaslanıyorum, parmaklarım ahşap yüzeye vuruyor. Tek gecelik ya da bu durumda tek partili bir ilişki yaşamayalı çok uzun zaman olmuştu ve nasıl devam edeceğimden emin değilim.

"Yani ben banyodan çıktım, sen de yatak odasından mı çıktın?" Vlad belirsizliği okuyarak soruyor.

"Evet." Başımı salladım.

"Tamam o zaman. Yakında görüşürüz, benim küçük cadım." "Ben senin küçük cadın değilim-"

Ama Vlad, ben son etkileşimimizi anlamlandıramadan banyo kapısından çıktı.

Beni rahatsız etmesine izin vermiyorum. Bu geceden tam olarak istediğim şeyi aldım. Dru'nun benim için hazırladığı siyah elbiseyi giyiyorum, kolsuz, şal bir elbise, dizimin üzerinde rahat ettiğimden yaklaşık beş santim daha yüksekte duruyor, sonra da botlarımı. Yatak odasının kapısına yönelmeden önce şüpheli görünmemek için birkaç dakika daha bekledim.

T Partiye geri adım attığım anda Dru beni bileğimden tutup kalabalığın içine doğru çekiyor.

"Çok u z u n sürdü." Bana bıkkın bir şekilde İç çekiyorum. "Bekle. Auran pembe ve parlak. İyiydi, değil mi?"

"İyi olan ne?" Tüm vücudum donuyor ve peşinden gitmemi sağlamak için bileğimi çekiyor.

"Şişedeki Parti" mi? İksir mi? Şu anda saçının nesi var?" Kara kaşlarını bana doğru kaldırıyor, menekşe rengi gözleri şüpheyle parlıyor.

Elimi saçıma götürüyorum ve arkada keçeleşmiş bir yama hissediyorum.

"Boş ver. Şu anda aklınızda barla ilgili çok şey olduğunu biliyorum. Bu yüzden bu konuyu doğrudan ele almanın en iyi hareket tarzı olduğunu düşünüyorum." Dru omzumun üzerinden uzaktaki birine el sallıyor.

"Bunu başka zaman yapabilir miyiz, Dru?"

Ben sadece-" "O buraya geliyor."

"Tamam, ama ben-"

Dru araya girerek, "O sizin karşınızdaki kulübün müdürü," dedi.

Ve işte orgazm sonrası parıltı gidiyor.

"Titan onunla daha önce konuştu. Bir asırdan daha uzun bir süredir denizaşırı ülkelerdeymiş. İyi bir adama benziyor. Bahse girerim

onunla konuştun, yapabilirsin-"

"Dru, cidden. Bu gece bunu düşünmek istemiyorum."

Gelen kulüp müdürüyle yüzleşmem için beni omuzlarımdan tutup çevirdi. "Hazel, bu Vladimir. Vladimir-"

"Vlad," diye düzeltiyor.

"Özür dilerim," diye özür diliyor Dru. "Vlad, bu Hazel."

Yüzüne yapışmış sırtışıyla, genç vampir fantezim bana elini uzatıyor.

Bu adam benim işimi bozmaya çalışıyor... dölleri külotuma damlıyor.

Boş midem dönüyor.

"Dru bana küçük bir yanlış anlaşılma yaşadığımızı söyledi." Kıkırdıyor, uzattığı eliyle bir işaret yaparken gözleri hâlâ altın sarısı ve parlak parlıyor.

Buna hazırlıklı değilim. Bir planım yok. Elimde olan tek şey, biraz önce serbest bıraktığımı sandığım gerginlikle birlikte, daha önceki korku ve kızgınlığımın yeniden kükreyerek canlanması.

"Başka bir işletmenin müşterilerini kaçırmak 'küçük bir yanlış anlaşılma' mı?" Aniden cevap veriyorum.

Eline bakıyorum.

O uzun parmaklardan üçü sadece birkaç dakika önce içimdeydi.

"Reklam yapmak kaçak avcılık sayılır mı?" Kahkahası azalır ve eli yanına düşerken yüzü şaşkınlıkla buruşur

"Elbette müşterilerimi taciz etmenin sadece reklam yapmak olduğunu düşünürsünüz." Bir kaçış yolu ararken başım dönüyor ve zihnim koşturuyor.

"Taciz mi? Birkaç reklam panosu ve el ilanı taciz sayılmaz." Vlad kaşlarını çatıyor, kaşları sıkıca birbirine yaklaşıyor.

"Doğru, tabii," diye hayıflanıyorum.

Şu anda bununla başa çıkamam. Bu gece işe ara vermek içindi, ama şimdi Dru'nun misafir odasında yaptıklarımızın mutlu anıları bile lekелendi.

Telefonum çalıyor ve elbisemin cebinden almak için çabalıyorum, kesinti için hevesliyim.

Bu The Witchazel.
Sadece acil bir durum olduğunda ararlardı.
Tanrıçaya şükürler olsun.

BÖLÜM 4

HAZ EL

"S "Dün gece kaçtın mı?"
"Kaçmadım," diye ısrar ediyorum, The
Witchazel'in kavisli maun barını silmeyi yarıda
bırakıp

Violet düz. "Dru sana böyle mi söyledi?"

"Hayır. Bardan arandığını ve gitmen gerektiğini söyledi."
Violet cadılar meclisimizin en yeni üyesi ve benim bugünkü
cadı danışmanım. Minyon Siyah cadı, leylak rengi defteri ve
kalemiyle başını kaldırıp bana bilmiş bir gülümsemeyle
bakıyor. "Bununla birlikte, o ateşli vampir elini sıkmaya
çalıştığında neredeyse koşarak ön kapıdan çıktığını
gördüm. O bir vampirdi, değil mi?"

"Öncelikle, ben kimseden kaçmadım. İkincisi, dün gece
Farah'tan bir telefon aldım ve acil bir çocuk bakımı sorunu
olduğu için işi devralmamı istediler. Üçüncüsü, telefon
almamış olsam bile, o yaratık bütün hafta boyunca
Witchazel'in önünde müşterilerime kulübünün broşürlerini
dağıttı. Zamanımı hak etmiyor," diyorum kararlı bir şekilde,
dikkatim barın önündeki geniş pencerelere ve caddenin
karşısındaki kulübe doğru kayarken bile. Binanın
köşesindeki kuyruktan Black Door'un bu gece tıklım tıklım
dolu olduğu anlaşılıyor.

Bir Çarşamba gecesi, Cadı Kazanı için asla yoğun
olmayan bir gece, ama her zamankinden daha yavaş.
Standlarımın çoğu, her dolunaydan birkaç gün önce
birbirlerine destek olmak için toplanan bir grup boşanmış
kurtadamlarla dolu. Cadılar meclisi bara bir büyü yerleştirdi,
böylece içeri giren herhangi bir Garip, Garip olmayanlara
insan gibi görünecek. Garip olmayanların bolluğu bu gece
bir sorun gibi görünmüyor.

Normalde ara sıra sakın geçen gecelerin bana verdiği
molayı umursamam ama Black Door'un gümbür gümbür
müziği caddenin karşısından benimle alay ediyor.

"Peki o bir vampir miydi?" diye soruyor.

Violet'e döndüğümde gülümsemesini tutmakta zorlanıyor. Yirmi bir yaşında benden neredeyse sekiz yaş küçük ve hem en iyi hem de en sinir bozucu yönleriyle hiç sahip olmadığım küçük kız kardeşim oldu.

İç çekiyorum. "Evet, o bir vampir."

"Biliyordum!" Defterini çevirerek açıyor ve birçok satırlık yazısına yenilerini ekliyor. "Nasıl hareket ettiğinden anladım, dişlerini görmeme bile gerek yoktu."

"Güzel. Şimdi beni bırakıp medyumunu bulmaya dönebilir miyiz?" diye sordum.

Cadılar, diğer doğaüstü yaratıklardan farklı olarak, herhangi bir yerden gelebilir ve herhangi birinden doğabilir, ısırılma veya efendilik gerekmez ve bu nedenle büyümüz içimizde farklı şekilde tezahür eder. Büyü doğadan ve tüm varlıkların içindeki doğal yaşam gücünden gelir, bu yüzden hepimiz temel büyüleri yapabilir ve dolunayın örtüsü altında birlikte çalışabiliriz, ancak bunun dışında her birimiz içimizdeki büyü için en iyi çıkışı buluruz.

Benim için iksirler, özellikle de içilen türden iksirler, ama bir cadı olarak güçlerini yeni yeni keşfeden Violet bunu hâlâ çözmeye çalışıyor.

"Neden ikisini de yapamayacağımızı anlamıyorum."

Gözlerimi deviriyorum ve arkamdaki raflardan şişeleri alıp barın üzerine dizmeye başlıyorum.

"İksir büyüğü falan mı öğrenmek istiyorsun?" Ben soruyorum.

"Ben de bu yüzden buradayım." Violet başını sallıyor, kalemi hazırda tutuyor.

Daha sonra denemesini istediğim bir kokteyl hazırlamaya başlıyorum: tekila, rom, misket limonu ve limon suyu ve içene hafif bir süzölme hissi veren ve zaman algısını değiştiren özel bitki karışımından bir tutam. Güzel bir geceyi iki kat daha uzun sürüyormuş gibi hissettiriyor. Gecenin kötüye gitmesi durumunda etkileri tersine çeviren güvenli bir shot ile birlikte gelir.

Neyse ki Violet not alırken süreci listeleyerek otomatik pilotta çalışabiliyorum, çünkü onun önceki sözlerini aklımdan çıkaramıyorum.

Gerçekten kaçtım mı?

Vlad beni hazırlıksız yakalamıştı, elbette. Ama bundan daha fazlası vardı.

Vlad beni tanıyor gibi görünmüyordu. Ben ona söylemeden önce adımı bilmediği kesindi ama banyoya girdiğinde kim olduğumu gerçekten bilmiyor olabilir miydi?

Fark eder mi?

Witchazel benim için her şeydir.

Burası pek çok Garip için bir toplanma alanı ve insan ailemden ayrıldıktan sonra kendime ait diyebildiğim ilk yer. Bu dünyada çok az cadı olduğu için bizi güvende tutan şey sağduyumuzdur ve Garip olmayan ailemin yeteneklerime inanması bile yıllar aldı. Garipler ve özellikle de cadılar meclisi, en çok ihtiyaç duyduğum anda bana bir yuva vermişti. Bu bar, kısmen, iyiliğin karşılığını ödeme şeklim.

Buz küpleriyle dolu bardağı çalkalıyorum, sıvıyı bir highball bardağına eliyorum ve Violet'e doğru kaydırıyorum.

"Al, bunu dene. Ne tattığını ve ne işe yaradığını biliyorsan bana söyle."

Violet içkisinden temkinli bir yudum alır.

"Tanrıça, iğrenç." Titriyor, siyah ve lavanta rengi mikro örgüler uçuşuyor ve benim meşhur Tequila Moonrise'ımdan bir ağız dolusu lavaboya tükürüyor. "Bu iğrenç."

Bardağı ondan aldığımda, hecelenmiş kokteylin geri kalanını giderden aşağı dökmek üzereydi.

"Dramatik olma," diyorum ve bardağı kokluyorum.

Bir yudum aldım ve hemen lavaboya tükürdüm.

"Ne oluyor be?" İçkiye bana ihanet etmiş gibi bakıyorum. "Biri karışımımla oynamış olmalı."

"Mmmhmm." Violet gülmemek için dudağını ısıırıyor. "O vampir seni gerçekten oyundan düşürdü, değil mi?"

"O y a p m a d ı ." Violet'e ters ters bakmak için geri döndüm, sonra da hazırladığım malzemelere baktım ve fark ettim ki

gerçekten de yanlış bitki karışımı kavanozunu almıştı.

"Onunla yattığın için mi?" Violet şu anda alt dudağını öyle sert ısıyor ki, derisinin yırtılmamış olmasına şaşırıyorum.

"Kutsal Tanrıça, eğer Vlad ben gittikten sonra bir şey söylediyse..." Dökülen içkimi silmek için bir bez parçasını yere atarak ofluyorum.

"Ooo, Vlad, vampir klasığı! Sevdim bunu." Ciyaklıyor. "Ama hiçbir şey söylemedi. Bildiğim kadarıyla söylemedi. Sadece sizi partide gördüğümde ikiniz de çok... ısıltılıydınız."

Kızgınlığımın mikroskobik bir miktarı dağılıyor, büyük kısmı hala göğsüme sıkıca yerleşmiş durumda. Belki karşılaşmamızın mahrem ayrıntılarını paylaşmadı ama kulübünün devasa minibüsü hâlâ kapımın önünde park halinde duruyor.

"Parıltılı mı? Belki sen de Dru gibi bir aura okuyucusundur, Violet? Ve eğer o," diye devam ediyorum, bana doğru gönderdiği kalp gözlerini görmezden gelerek, "dikkatimi dağıtıyorsa, bunun tek nedeni benim yarışmamı yönetiyor olmasıdır. Şimdi lütfen iksir yapımına geri dönebilir miyiz? Aura okuyucu olsan bile, iksir yapımını bir şeylerin patlamasından endişe etmeyeceğim bir seviyeye getirmek istiyorum. Müşterilerimin yarısını kaybedip sokağın karşısına kaçmalarına neden olacak başka bir barda yarasa durumu yaşamak istemiyorum."

"Bir keresinde bir mumu patlatmıştım. Biçim değiştirmeyi ilk denediğinde bir arabayı havaya uçurmamış mıydın?" Violet kaşlarını çatıyor ve kaşlarını çatıyor.

"Onu ateşe verdim," diye kabul ediyorum. "Bu tamamen farklı -"

"Bir dakika," diye araya girdi Violet, "Sanırım Dru'nun her zaman bahsettiği o cadı sezgisine kapılıyorum."

Defterini kapatıyor ve bana bakıyor, dudakları konsantrasyonla büzülmüş.

"Tamam, duyalım bakalım." Vlad'ı geride bırakıp Violet'in sanatına odaklanacağım için çok heyecanlıyım.

"Sadece dün geceki vampir, ki aslında o sizin rakibiniz, ve aynı gün barınızda bir yarasa. Garip bir tesadüf ya da

belki..."

Bir süre orada duruyorum, ellerim bar bezini yavaşça daha sıkı büküyor.

"Ya da belki ben bir aptalım."

"Sence bunu yapar mı?" Violet'in defteri tekrar açıldı ve kalemi hızla hareket ediyor.

"Rakibimin eşsiz yeteneklerini kullanarak barımı gözetleyeceğini ve müşterilerimi rahatça dışarı çıkarıp kendi kulübüne gitmelerini sağlayacağını mı düşünüyorum? Evet, bence kullanır. Evet, bence yapardı."

El ilanları, The Witchazel'in kapısının önündeki minibüs, belki bir hataydı ama kasıtlı olarak işimi gözetlemek ve müşterilerimi korkutup kaçırmak? Bunun için hiçbir mazeret yoktu. Dün gecedan kalan tüm iyi hisler sona erdi... vücudum hâlâ ağrıyor ve amım onun sikinin hatlarını hatırlıyor olsa bile.

Yatak odasından çık ve işine dön, Hazel!

Artık iyice parçalanmış olan bar bezini yere atıyorum, bakışlarımı sokağın karşısındaki hedefime, Kara Kapı'ya dikiyorum.

"Ne yapacaksın?" Violet geri çekiliyor, kararlı ifadem karşısında gözleri irileşiyor.

"Uzun sürmeyecek."

"Elbette, ama ne yapacaksın?"

"Farah'a gittiğimi haber vereceğim."

"Hazel, ne yapacaksın?" Violet barın arkasından çıkarken beni izlerken bağılıyor.

Arkadaki Moonbound çantalarından birini kapıyorum, yavaş yavaş daha somut bir plana dönüşen gevşek bir plan fikri. Çantayı barın arkasındaki malzemelerle dolduruyorum ve ön kapıya gitmeden önce birkaç yenmeyen eşya almak için üst kattaki geçici ofisime koşuyorum.

"Eğer onu öldürürsen Dru çok kızacak," diye sesleniyor Violet arkamdan.

"Onu öldürmeyeceğim. Sadece ona kendi sihrinin tadına baktıracağım," diye mırıldanıyorum ve bir Los Angeles Ekim gecesinin durgun ılık havasına çıkıyorum.

BÖLÜM 5

VLAD

I Saat onu biraz geçiyor, Siyah Kapı bir saattir açık ve DJ'in müziği o kadar yüksek ki ofisimin kapısı menteşelerinde takırdıyor. Bu konuda söz sahibi olsaydım beni rahatsız etmezdi.

DJ ya da müzik, ama yapmadığım için gürültüyü engellemeye çalışıyorum.

Dün geceki Strange mikseri, Black Door'un olmasını planladığım her şeyi hatırlattı: Strange'in bir araya geleceği bir yer, toplulukla birlikte büyüyecek gösteriler ve etkinlikler için bir alan. 1920'lerde Los Angeles'a ilk döndüğümde bulduğum türden bir kulüp. O zamanlar Romanya'dan yeni gelmiş, Hollywood ışıklarından kör olmuş ve ne yaptığım hakkında hiçbir fikri olmayan aptal bir çocuktum. Vampir olmanın ne demek olduğunu Strange akşam yemeği kulüplerinde öğrenmiştim.

Ancak FAL Group'un başkanı Charles'tan gelen son e-postayı kapatırken, ofisin duvarlarının üzerime kapandığını hissediyorum. Daha yüksek maaş ve büyüme fırsatı vaatleriyle kandırdığım uzman barmeni, deneyimsiz yeni vampiriyle değiştirmemi istiyor.

"Lanet olsun." Satir barmenim Nestor'u kaybetmeyi reddedersem Charles'ın beni yerime başkasını getirmekle tehdit edeceğini bilerek dizüstü bilgisayarımı kapattım ki FAL Grubu vizyonum için her mücadele ettiğimde bunu yapıyor gibi görünüyor.

Mini buzdolabımdan bir kan torbası aldım ve sandalyemde arkama yaslandım. O negatiften uzun bir yudum alıyorum. Boğazımın arkasına çarpıyor ve boğuluyorum, neredeyse tükürüyordum.

Soğuk ve tatsız. O kadar uzun süredir vücuttan uzak kalmış ki tüm enerjisi çekilmiş, dün gece içtiklerime kıyasla yavan, gerçi dükkandan alınan kan beni daha önce hiç rahatsız etmemişti.

"Küçük cadıdan önce," diye düşünüyorum.

Hazel'in tadı ılık tuzlu hava ve eriyen buzlu şeker gibiydi, yurtdışında on yıllardır yaşamadığım ve dişlerimi bileğinin yumuşak etine batırana kadar özlediğimi bilmediğim bir Kaliforniya yazıydı. Baş rahibenin ona verdiği iksirdi, bundan eminim. Yeni açtığım kulübüme odaklanmam gerekirken neden onu düşünmeden duramadığımın tek açıklaması bu.

Bir cadının aklına girmeyi her şeyden çok isterken onu aklımdan nasıl çıkarabilirim?

Dün gece, onun iğrenç düşüncelerinin her biri, gerçekleştirmeye kararlı olduğum bir hayal haline gelmişti. Hayatında olup biten her şey, sikilme, amının kullanılması ve tatmin edilmesi, her serseri düşüncesi sikim tarafından kovulana kadar doldurulma ihtiyacı için bir kenara itilmişti. Beklentisini hissedebiliyordum. Arzularını serbest bırakmak için bekliyordu ve ben de serbest bırakılan şanslı Strange'dim.

Keskin bir nefes alıyorum, benim dokunuşum altında nasıl görüldüğünü hatırladıkça aletimin kıpırdadığını hissediyorum.

Pembe saçları yatağın üzerinde dalgalanıyor, öpüşmekten morarmış dudakları bir iniltiyle ayrılıyordu... uzun, dar parmaklarım kalın kalçalarına saplanıyor, dövme bedeni onu iyice açarken gücüme boyun eğiyor-

Islak amımı ona gösterdim... Vücuduma sanki seks için yaratılmışım ve mümkün olan her pozisyonda test edecekmişim gibi baktı...

Düşüncelerimin artık bana ait olmadığını fark ettiğimde ayağa kalkmak için sarsılıyorum, aletim yarıya iniyor.

Hazel burada. Kulübümde ve o kadar yakın ki, kanı hala sistemimde olduğu için düşüncelerini duyabiliyorum.

"Bu eğlenceli olacak."

Kapa çeneni, Hazel! Sana "iyi küçük fahişe" dediğinde neredeyse nasıl boşaldığını düşünmeyi bırak. Bir işi halletmek için buradasın.

Gülmekle inlemek arasında kaldım. O kadar sertleştim ki pantolonumun içinde kendimi ayarlamak zorunda kaldım.

Kimse fark etmeden şu lanet büyüü bitir. Barına gelip beni gözetleyebileceğini sanıyor... Benim barına...

"Kahretsin."

Hazel dün barına gelenin ben olduğumu anladı, dün gece kim olduğunu anladığımda ona söylemeyi planlamıştım ama aniden gidince bu fırsatı kaçırdım. Bahsettiğı "taciz" konusunu da sormaya niyetliydim ama bu sabah FAL Group'a gönderdiğim hızlı bir e-posta her şeyi açıkladı. Benim asla onaylamadığım ve ne yazık ki "taciz" gibi görünen agresif bir promosyon planına devam etmişlerdi.

Lanet olası vampir siki... ölümsüz sik... çok kalın, beni geriyor, dolduruyor... Tanrıça, hala ağrıyorum. Kapa çeneni, o bir pislik, sadece büyüü söyle.

Elim pantolonumun önünden kayarken Hazel'in hakareti libidomu yavaşlatmak için hiçbir şey yapmıyor, horozum şimdi fermuarıma karşı zorlanıyor. Kendimi kumaşın içinden kavırıyor ve sıkıyorum, onun benim kulübümde olduğunu, benim alanımda hareket ettiğini, onun içinde benden başka bir şey düşünemediğini biliyorum.

Sertçe yutkunuyorum. Kotumun içine boşalmadan önce bununla şimdi ilgilenmem gerekiyor.

Koltuğumdan kalktım. Ofisimden çıkıyorum, ereksiyonum pantolonumun kalın kumaşı tarafından geri çekiliyor ve kulübün karanlığı tarafından gizleniyor.

Hazel'in boyu onu hemen ele veriyor, pembe saçları güzel uzun boynunun üzerinde neon ışığı gibi duruyor.

Kalabalığın içinde onu bulmak her zaman kolay olacaktır.

Daha sonra tavana doğru yükselen duman kıvrımını fark ettim. Kalabalığın içinde onun etrafında sıkıca dans eden insanlara sadece biri sigara içiyormuş gibi görünüyor, ama insanların arasında kolayca saklanabilen tüm Garip fedailerim onu hemen yakalamalıydı.

FAL Group'un güvenliği işe almasına izin verdiğim için başıma bunlar geldi.

Coven kız kardeşlerimin enerjisini, yaşam gücümü çağırıyorum... İlahi olana ayna tutuyorum... Benim olanı isteyen herkesi görmeme izin ver...

Cadılıkla ilgili bilgim sınırlı ama küçük cadının dans pistimin üzerindeki büyük aynaya büyü yaptığından eminim. Kalabalığın içinde ilerliyorum, Garip olmayanın fark edemeyeceği kadar hızlı.

"Hazel."

Omuzları kulaklarına kadar sarsılıyor ve yavaşça bana döndüğünde yanakları parlak bir pembeye dönüşüyor.

Siktir, iyi görünüyor. Kahretsin, düşüncelerimi okuyabiliyor.

"Vlad!" Sesi aşırı parlak, çantasına sinsice bir şeyler tıkıştırmaya çalışırken yüzünde zoraki bir gülümseme var.

Kahretsin, aynaya bakma... Gözleri aşağı düşüyor ve kasıklarına iniyor. Aletine bakma.

"Ölümsüz sık," diye düzeltiyorum, kelimelerim kalabalığın gürültüsü tarafından yutuluyor.

Göz hizamın hemen solunda bir yere yerleşmeden önce bakışlarını odanın içinde çılgınca dolaştırıyor.

Yukarı bakma... ayna... büyü... hayır... başka bir şey düşün...

"Gel, Hazel." Yükselen kahkahalarımı durdurmak için sırtışıma bastırıyorum. "Hadi ofisime gidelim. Orada birbirimizi daha iyi duyabiliriz."

Büyüyü düşünmemeye o kadar odaklanmış ki önerime karşı çıkmıyor.

Bir elimi sırtının alt kısmına koyarak onu kalabalığın arasından kulübün arka tarafına doğru yönlendiriyorum. Avucum üstüyle kot pantolonu arasındaki açıkta kalan dövme et parçasını buluyor.

O ana kadar üstünlüğün bende olduğundan eminim ama tenimiz buluştuğunda bir tür simya gerçekleşiyor ve avucumun alev aldığını hissettiğim için elimi bükme zorunda kalıyorum.

"İşte geldik." Ofis kapısını açıp elimi uzatırken sertçe yutkunuyorum.

Hazel yanımdan geçip gidiyor ve bir gece önce paylaştığımız iksirin tatlı kokusunu saçlarında hissediyorum.

Bu olmalı, iksirin artçı etkileri.

Büyüyü düşünme... başka bir şey... dün gece... SEKS! Kahretsin, hayır. Duşta öpüşme... Dru'nun yatağında seks... o üstte... yüzü göğüslerimde... Yalıyor, ısıırıyor, emiyor... DUR...

"Seni bağışlamama izin ver, küçük cadı. İnsanlar ve Garip yaratıklar zihinlerini benim türümden korumaya çalıştılar. Bu mümkün değil." Kollarımı göğsümde kavuşturarak masamın kenarına yaslanıyorum. "Bununla birlikte, daha önce hiç böyle bir şey yaşamamıştım."

Başka bir şeye odaklan.

Elindeki çantayı yere bırakırken sıcak kahverengi gözleri vücudumu tarıyor.

Onun şişkinliği. Hayır, o değil. O pantolonun içini doldurma şekli. Kahretsin Hazel, vampir aletinden uzak dur.

"Benim yüzümden uzak durma." Dikkatini üzerimde tutmak için her şeyi yapma dürtüsü hissediyorum. Birlikte çok iyi çalıştığımız zamanlara odaklanmasını sağlayacak herhangi bir şey. "Seninle dün gece hakkında konuşmam gerek. Tanıtım ekibinin neyin peşinde olduğunu bilmiyordum."

Ayna... Hayır! Vlad'ın göğsü... soluk kaslar... ter, ıslak, ıslak uyluklar, ıslak uyluklarım... çok ıslak...

Ahlaksız bir kelime ilişkilendirme oyunu zihnimin her köşesini dolduruyor. Hazel'ın düşünceleri hızla benim düşüncelerim haline geliyor. İyi düşünülmüş konuşmamın yerini alıyor. açıklamak o I var Hayır niyetler üzerinde mahvediyor ama aynı zamanda kulübümün başarılı olması konusunda da kararlıyım.

Hayır, buna yer yok, sadece onun damlayan ıslak, şişmiş amının görüntüleri var, parmaklarım kaygan ve onun içinde kayboluyor-

"Hazel." Bir iniltiyi bastırmak için harcadığım çabayla neredeyse bu ismi haykıracaktım. Acı içindeyim. İhtiyaçtan kalınlaşmış sikim pantolonumun fermuarını patlatmakla tehdit ediyor. Parmaklarım masamın kenarına gömülüyor, tahtadan gelen hafif kıymık sesi sessizliği bölüyor. "Başka bir şey düşünmelisin."

Zihnimi boşaltmaya çalışıyorum ama cadı bunu imkânsız hale getirdi.

"Neden?" Hazel gülümsüyor, benim hissettiğim kadar kızarmış ve çaresiz görünüyor ama aniden çok daha kendinden emin. Bu bakış bir uyarı niteliğinde. "Büyük kötü vampirin dikkatini dağıtamadım, değil mi?"

"Aklıma soktuğun tüm o kirli imgelerle mi? Tabii ki hayır." Sertçe yutkunuyorum. "Dün gece yaptıklarımızla kıyaslanamaz bile."

Tek istediğim aramızdaki mesafeyi kapatmak, dün gecenin sadece iksirle mi ilgili olduğunu yoksa aramızdaki sihrin her zaman devam edip etmeyeceğini görmek.

"Hmm. Bundan emin değilim, Vlad." Sırıttıyor, sonra gözlerini bana dikerek, binlerce yıl boyunca hatırlayacağım pornografik görüntülerden oluşan bir tufanı serbest bırakıyor.

Beni bu ofise götürüyorsun... Kot pantolonum ayak bileklerime kadar iniyor...

Sertleşmişsin, sikinin kalın başında ön sperm parlıyor ve bana doğru sürtünüyorsun. İçimde olmayı o kadar çok istiyorsun ki. Tanrıça, seni içimde o kadar çok istiyorum ki...

Senin için iyi bir fahişeyim, çok ıslak, çok hazırım. Beni ısıırıyorsun, beni içiyorsun, beni yutuyorsun.

Külotum kalçalarımın altına itildi ve senin parmakların-

"Ve sen bana sikimi vermem için yalvarana kadar parmaklarım amını okşayacak." Ayağa kalktım, aramızdaki boşluğu kapatırken kelimeleri hırıldayarak söylüyorum.

Hazel önünde durduğumda sertçe nefes veriyor, titrerken göğüsleri göğsüme bastırıyor, göğüs uçları üstündeki ince kumaşın altında sertleşiyor.

"Ben de bu oyunu oynayabilirim, benim küçük cadım."

Parmağımı kolsuz bluzunun askısının altından geçirip omzundan çıkardım. Başımı aşağı eğip, açıkta kalan etini ısıyorum.

Dişlerim onun karmaşık Tanrıça dövmesinin üst kısmında geziniyor, nabızı dudaklarımda hızla atıyor. O kadar yüksek sesle atıyor ki, kulübün kapıdan içeri girmeye zorlayan müziğini bastırıyor.

İç beni, becer beni. Hayır, lanet olsun. Kendimi toparlamam lazım. The Witchazel... The Witchazel'a odaklan...

"Dün gece bana ne kadar küçük bir sürtük olduğunu gösterdin. Şimdi seni buraya getirerek hatırlatmamı ister misin, dışarıda yüzlerce insan varken-"

"Yüzlerce demezdim," diye araya giriyor ama ben onun lafını duymazdan geliyorum.

Hazel'ı işlerimizin durumu konusunda doğru yola getirmek için yaptığım iyi niyetli plan her neyse yok oldu. Dişlerimi ve sikimi ona geçirme düşüncesi tarafından boğuldu.

Daha sonra profesyonel olabiliriz. Şu anda onun içinde olmalıyım.

"Dışarısı çok gürültülü. Sana çılgılık attırırken ağzını kapatmak zorunda kalacağımdan bile emin değilim. Söylesene küçük cadıcığım, teorimi test etmek ister misin?"

Zihinsel olarak, dürtülerimizi gerçekleştirmemeye karar verirse üzerime soğuk bir kova kutsal su atmaya hazırlanıyorum. Ancak bu şekilde basit dürtülerimi kontrol altına alabilirim. Ona alan açmak için geri çekiliyorum ve bir kez daha masamın parçalanmış kenarına yaslanıyorum.

"Ben senin hiçbir şeyin değilim," diye hızlıca cevap veriyor, dudakları en nefis şekilde büzülmüş.

Henüz değil.

"İyi sürtükler sadece istediklerinde siki alırlar. Kelimelerini kullan, Hazel."

Bana bakıyor, iri kahverengi gözleri ihtiyaçtan eriyor, dolgun göğüsleri bakışlarımla buluşurken yükselip alçalıyor, nabzı öyle yüksek atıyor ki biri hariç tüm düşüncelerini bastırıyor.

Siktir git, Vlad.

Tam burada, hemen şimdi.

BÖLÜM 6

VLAD

H Kot pantolonunun kemerinden tutup onu kendime doğru çektiğimde Azel'in nefesi kesiliyor. Geniş kalçaları yayılmış kalçalarımın arasına giriyor ve bacaklarımı onun üzerine bastırıyorum onu yerinde tutmak için. Ereksiyonuma karşı sıkı duruyordu. Bileklerinden tutup ellerini arkama doğru çekiyorum.

Dudaklarım ve dişlerim ağzını kaplıyor, dilim içine dalıyor, iniltilerini yalıyor. Kendini ileri itiyor, kalçalarını sert uzunluğuma doğru itiyor, ta ki bana yaslanana kadar.

Dişlerimi boynunun kıvrımına batırmadan önce bir iniltiyle ağzını serbest bırakıyorum. Acı tıslaması hızla inlemeye dönüşüyor. Ve işte yine o tatlı tat, sıvı güneş ışığı gibi ağzımı dolduruyor. İksire gerek yok.

"Siktir, tadın nasıl bu kadar güzel?"

Zihni, hiçbir kelimenin tam olarak telaffuz edilmediği bir hisler ve seks pozisyonları gevezeliği. Kelimelerle ifade edilemeyen ve en iyi eylemle ifade edilen kendi hayvani açlığımla karışıyor.

Doğal olmayan hızımı kullanarak masadan kalkıp onun arkasına geçiyorum.

"Kot pantolon ayak bileklerinde, tamam mı?" Bu bir soru değil, bir ifade. Onun her pis düşüncesi hafızama kazındı.

Pantolonunu çözüp, ayak bileklerine kadar inene kadar kalçalarından aşağı ittiğimde şaşkınlıkla bir nefes verdi. Onu belinden kavrayarak sertçe göğsüme doğru çekiyorum.

"Siktir," diye inliyor, başı omzuma düşüyor. "Peki ya iç çamaşırım?"

Gölüşüm göğsümü sarsıyor ve bu da küçük cadımı sarsıyor. Şu anda çok çaresiz, kızarmış ve aşırı ısınmış durumda.

"Ne kadar da muhtaç bir sürtük." Ben tsk. "Seni açmanın tadını çıkarmak istiyorum."

Parmaklarım külotunun dantelli kenarlarının altından kayıyor, teni soğuk dokunuşumun altında yanıyor. Başparmaklarımı kumaşın kenarlarına geçirip kalçalarını geriye doğru çekerek sertliğimi şehvetli kıcına yerleştiriyorum.

"Eğil," diye kulağına fısıldadım. "Ellerini masanın üzerine koy. Sana göstermem gereken bir şey var."

Evet, Vlad.

Seksi cadımın düşünceleri çok daha uyumlu. Öne doğru eğiliyor, ellerini masaya sıkıca koyuyor, atleti yukarı doğru kayarak sırtındaki büyük dövmenin alt yarısını ortaya çıkarıyor.

Çabucak odanın köşesindeki güvenlik monitörüne gidiyorum. Ekranı Hazel'a bakacak şekilde çeviriyorum.

"Bu da ne?" diye soruyor nefes nefese, elleri emrettiğim yere sıkıca yerleşmiş, kalçaları beklentiyle kıvrılıyor.

"Sabır." Uzaktan kumandayı elime alıyorum ve monitörde ofisimin hemen dışına yerleştirilmiş kameradan alınan canlı görüntüler gösterilene kadar kanalı çeviriyorum.

Hazel neler olup bittiğini tam olarak çözmeye çalışırken düşünceleri hızla akıp gitmektedir.

"Dışarıda, bu kapının hemen diğer tarafındaki şu insanlara bak. Burada ne kadar istekli bir fahişeye sahip olduğumu ve ona ne yapmak üzere olduğumu bilmiyorlar."

Hazel'ın beyninden röntgencilikle ilgili bir görüntü seli akıyor. Bir metre ötedeki bu kadar çok insanın onun iniltilerini ve sızlanmalarını yakalama potansiyeline sahip olmasının heyecanı zihninden geçip doğrudan benimkine ulaşıyor.

Kumandayı Hazel'ın kolayca erişebileceği bir yere bırakarak, arkasında dizlerimin üzerine çöküyorum. Cömert kalçaları dantelli

K lotu amcığının üzerine sımsıkı yapışmış, kalçalarında giderek büyüyen bir ıslak nokta oluşmuştu.

"Kahretsin, çok güzelsin," diye inliyorum yavaşça, metodik bir şekilde, sanki cadıların Tanrı asına verilmiş bir hediyeymiş gibi Hazel'in paketini açarken.

Siyah danteli aşağı çekiyorum, kumaş biriken ıslaklığa yapışırken ellerimle kalın kalçalarını ayırıyorum.

"Etrafta böyle dolaşıyorsun Hazel, sırlıklam, sürekli tahrik oluyorsun, değil mi?"

"BEN... BEN..." Hazel zihninde çok net olan şeyi söylemekte tereddüt ediyor.

"Biliyorum küçük cadı, elinde değil," diye yatıştırıyorum. "Kokusunu alabiliyorum. Uyarılmanın. Bu kulüpteki her Yabancı, bu gece buraya girdiğin anda üzerindeki seks kokusunu almış olmalı."

Nasıl olur da henüz biri onu sahiplenmez ve onun her kirli düşüncesini yerine getirmeyi kendine iş edinmez, bilmiyorum.

K lotunu sıkıca tutarak, başparmaklarımı dantellere sokuyorum ve kumaşı vücudundan s k yorum. Artık yırtık pırtık olan nemli parçaları arka cebime sokuyorum.

" imdi bana ekranda ne gördüğünü söyle" diye emrediyorum.

"Siktir." Nefesim amına çarptığında nefesi kesiliyor. Dirseklerini masaya dayayıp sırtını dikle tiriyor ve tekrar içime bastırıyor. "Ben... Ben bir grup erkek ve kadın görüyorum, hepsi insan ve..."

Kıçını kavrayarak amını kendime doğru çektim ve onu kendime doğru açtım.

"Ve," diye inliyor, " iftle mişler, dans ediyorlar, çok yakınlar..."

Dilimi ıslak diki i boyunca gezdiriyorum, onu tadıyorum, tadını çıkartıyorum. Kanının tadı yaz gibiydi, amının tadı alacakaranlık gibi, topraksı ve baharatlı. Bir elimle pantolonumun fermuarını açıp ağır sikimi serbest bırakıyorum. İki parmağımı kıvrımlarının üzerinde kaydırarak ıslaklığını topluyor, sonra da uzunluğumu kaplamak için kullanıyorum.

"Siktir," diye inliyor, titriyor ve içime daha fazla bastırıyor.

Hay sikeyim.

"O insanlar senin ne kadar muhtaç olduğunu görseler ne düşünürler? Bu ölümsüz aleti alışını seyircilerin görmesini mi istiyorsun?" Yavaş, kaygan vuruşlarla kendimi boşaltıyorum.

"Evet."

Sik beni, lütfen.

Bana karşı kıvrana kadar dilimi daha derine sürüklüyorum, araştırıyorum, emiyorum ve yalıyorum. Kıçını zorlayarak, dilimi içeri ve dışarı sürüyorum, cadımı ağlayana kadar çalıştırıyorum, masayı kaldıraç olarak kullanarak ağızda kendini becerene kadar ve tek amacım ona ayak uydurmak.

"Pantolonunu çıkar," diyor.

Lütfen! Lütfen! Lütfen! Lütfen! Lütfen! Lütfen!

Onu bekletiyorum, yüksek sesle bana yalvarmak zorunda kalana kadar bana karşı kasılırken ağızda kendini kaybetmesine izin veriyorum. Bir iniltiyle sonunda razı oluyor.

"Lütfen, Vlad. Sana şimdi içimde ihtiyacım var."

Ağızım onu terk ettiği anda, parmakları benim yerime geçiyor ve klitorisini hızlı daireler çizerek çalıştırıyor. Uyarılmasını beslemeden bir saniye bile dayanamıyor. Vücudu zevk için yaratılmış, doyumsuz ihtiyaçlarına boyun eğmemek bir suç.

Pantolonumu ve boxer külotumu saniyeler içinde çıkarıyorum.

Ellerim kalçalarında, sikim onu etrafımda hissetmek için ağrıyor, o aramıza uzandığında. Hazel elini sikimin etrafına doluyor ve kendini tekrar üzerime itiyor.

"Siktir, Hazel!" O kadar yüksek sesle inliyorum ki, kalın sikimin etrafında sıkıca kenetlenirken, duyulup duyulmadığımı görmek için güvenlik monitörünü kontrol ediyorum. "Amcığın çok mükemmel hissettiriyor."

Sevişmemiz hızlı ve sertti. Beni geri itiyor ve ben de aynı ihtiyaçla ona doğru itiyorum, kıcı zıplıyor ve sallanıyor, kalçalarıma keskin bir tokatla vuruyor.

gelecekteki her mastürbasyon seansının müziği olacak. Yanaklarını kavıyorum, onu açıyorum, çok sevdiğini bildiğim o açıkta kalma hissini yaşamasına izin veriyorum.

Oh Tanrıça, evet!

"Sen benim küçük sürtüğünsün, değil mi?" Başparmağımı göt deliğinin sıkı halkasında gezdiriyorum. "Güzel deliklerinden başka bir şey değilsin... hepsi bana açık, istediğim zaman kullanmakta özgürüm."

"Delikler" kelimesiyle birlikte Hazel'in sahip olduğu tüm tutarlı düşünceler sona eriyor.

"Bu hoşuna gitti, değil mi?"

Hayvani bir iniltiyle cevap veriyor, sırtı kamburlaşırken sızlanıyor.

"Kelimeler," diye azarlıyorum.

"Kullan beni." Nefes nefese kaldı. "Ben de bunu istiyorum. Kullan beni, Vlad."

Dışarıdaki insanları izlerken gözleri ekrana yapışmış durumda. Arada sırada biri dönüp şaşkınlıkla ofis kapısına doğru bakıyor. Ama benim küçük sürtüğüm sesini duyurmak istiyorsa, onun sesini duyuracağımdan emin olabilirsin.

"İçindeki işi bitireceğim ve sen de amından döllerin damlarken o kalabalığın içinde yürümek zorunda kalacaksın. Çığlıklarını duymasalar bile ne yaptığını ve amının kime ait olduğunu bilecekler."

Siktir, evet.

"Yap şunu," diye neredeyse çığlık atarak yalvarıyor.

Bir elim kalçalarının yumuşak etine girerken, diğeri pembe saçlarını yumrukluyor. İhtiyacım olan tutuşu sağlamak için sırtını eğmek zorunda kalıyor.

K ı p ı r d a m a d a n duruyorum ve Garip hızımı kullanarak onu tekrar sikime bastırıyorum, saçları tasma görevi görüyor ve onu tekrar tekrar kendime çekiyorum. Artık ekrana bakmıyor, sert meme uçlarını sıkıştırmakla meşgul, ben kendimi tekrar tekrar G noktasına vurmak için açarken. "Benim için çığlık at. Buna ne kadar iyi davrandığımı bilsinler.

kedi."

Her vuruşta Hazel inliyor ve eğiliyor, kalçaları bükölüyor ve parmakları göğüslerinin üzerinde geziniyor, sonunda amcığının beni sıkıştırdığını hissediyorum. Vücudu titriyor ve çığlık atıyor. Bu şimdiye kadar duyduğum en güzel ses.

Zevkim arttıka kalçasını bırakıyorum ve onu yerinde tutmak için elimi amına götürüyorum. Sertleşiyorum ve içine boşalıyorum, onu dolduruyorum. Kalçalarım sarsılıyor ve ikimiz de içimdeki her damlayı aldığından emin olurken amcığı beni daha sıkı kavırıyor.

"İşte böyle, küçük cadı. Sikimi sağ. Son damlasına kadar hak ettin."

Son bir sarsıcı hamleyle Hazel'ı yavaşça masaya indiriyorum. Sert bedenim yumuşak bedeninin üzerine eğiliyor, göğsüm sırtına değiyor. Saçlarını serbest bıraktığında hâlâ içindeydim. Altımda irkildiğini hissediyorum.

"İyi misin?" Parmaklarımı hızla kafa derisinin üzerinde gezdirerek, kalan acıları dindirmek için masaj yaparak soruyorum.

"Mmmhmm." Elimi başının tepesinde gezdirirken nefes veriyor. "Ben iyiden daha iyiyim."

Dirseklerinden ön kollarının üzerine düşerek kıcını daha da yukarı kaldırıyor. Sikim içinde zonkluyor ve Hazel'ın bana en hızlı iyileşme süresi rekoru kırdırıp kırdırmayacağını merak ediyorum. Onu bu ofiste almak istediğim milyonlarca yol var ve listedeki bir sonraki pozisyonu işaretlemeye başlamaya neredeyse hazırım.

"Biliyor musun, Kara Kapı'yı tamamen bırakabilirsin ve bu çok daha kolay olur," diyor hülyalı bir şekilde, gözleri yarı kapalı bir şekilde içime geri iterken.

"Bilmiyorum, ama bana çok kızdığın ve seni azdırdığı kısım hoşuma gidiyor." Kıcını hafifçe tokatlarken gülüyorum.

Hazel inlerken sırtı kavisleniyor.

"Sana neden kızgın olduğumu unutmadım. Nedenini açıklaman gerek-"

Üç sert ama hızlı vuruş onu böldü.

"Siktir," diye tıslıyorum sıkılmış dişlerimin arasından, sikim hâlâ sıkıca içine girmiş durumda.

"Dalga mı geçiyorsun benimle?" Hazel iç çekerek masanın üzerine yığılır.

"Hey, patron," diye sesleniyor barmenim Ty kapının dışından endişeyle. "Votka teslimatı geldi ve getirdikleri kasa sayısı ile ilgili bir sorun var. Ayrıca Charles seninle konuşmak için birkaç kez aradı ve sesi sabırsız geliyor."

Charles'la yarın için bir toplantım vardı, ama tabii ki sürpriz bir arama için sikişmenin ortasını seçti.

Ty tekrar kapıyı çalıyor. "Dağıtıcıyı geri getirmemi ister misiniz?"

"Hayır!" Hazel ve ben hep bir ağızdan bağıırıyoruz.

Ondan çekiliyorum, aletim kaybettiğim için ağrıyor.

"Ona bir içki getir Ty ve birazdan çıkacağımı söyle," diye sesleniyorum.

Kapının diğer tarafından Kara Kapı'nın telefonunun tiz sesini duyuyorum. Ofisimdekini doğrudan sesli mesaja geçecek şekilde programlamıştım, böylece FAL Grupları'nın pek çok talebi karşısında gafil avlanmayacaktım.

"Charles yine arıyor," diye ekliyor Ty gereksiz yere.

"Bununla ilgilenmem gerek ama konuşmamız lazım." Hazel'a dönüyorum.

"Evet, var ama aceleye getirmek istemiyorum."

Üzerimi değiştiriyorum ve Hazel'ın da aynısını yapmasını izliyorum. Zıplıyor, dar kot pantolonunu çekip fermuarını kapatıyor. Dün gecenin sonu kendini tekrar ediyor gibi görünüyor ve ben bunun olmasına izin vermemeye kararlıyım.

"Tekrar kaçmadan önce söylemek istediğim bir şey vardı."

Hazel kaşlarını çatarak, "Ben hiç kaçmadım," diyor hemen.

"Tamam. Dün gece, Witchazel üzerinde herhangi bir planım olmadığını söylemek istedim. İşinize herhangi bir şekilde zarar vermek gibi bir niyetim yok."

Olmasa iyi olur.

Benimle ve duygularıyla ilgili kararsızlığını duyabiliyorum. Devam ediyorum: "Bulunduğunuz yerin yıllardır Garip bir yer olduğunu ve toplumumuz için önemli olduğunu biliyorum; Black Door ile de bunu başarmayı umuyorum."

"Barımın önünde dolaşan insanlar, park yerimi kapatan bir minibüs-"

"Bunu ben değil, yatırımcım FAL Group yaptı. Bu sabaha kadar bilmiyordum. Beklediğimden çok daha fazla işin içindeler," diye itiraf ediyorum. "Birazdan Charles'la konuştuğumda, işinize müdahale eden her şeyin derhal durdurulması gerektiğini kendisine bildireceğim."

"Tamam." Sesi sessiz ve temkinli çıkıyor. "Teşekkür ederim." "Ama başka promosyon çalışmalarımız da var. Billboardlar

Bu bölgede. Minibüsü sokağın bizim tarafına park edeceğim. Pazar değişiyor ve Strange'in gidebileceği daha fazla yer seçeneği olacak," diye açıklıyorum, "bu yüzden işinizin uyum sağlaması gerekecek."

"Ha?" Hazel'ın dudakları sert bir çizgiye dönüşüyor ve vücudunun gerilmesini izliyorum.

"Black Door'u başarılı kılmak istiyorum," diye açıklıyorum. "Şu anda olduğundan daha büyük bir şeye dönüşmesini istiyorum. Benim hedefim bu. Tıpkı The Witchazel ile hedefinizin bu olduğuna emin olduğum gibi. Planlarımdan sizi haberdar ediyorum çünkü müşteri kaybedebilirsiniz ama onları çalmaya çalışmadığımı bilmenizi isterim.

."

"Sadece burada dolaşıp bir daha barıma gelmesinler diye mi?"

Hazel'ın düşünceleri kararıyor ve dönüp bana bakıyor, gözleri kısılmış.

"Şey, evet. İkimiz de iş sahibiyiz ve bu peşinden gidilmesi kolay bir hayal değil. Sanırım hedefimizin başarı olduğunu kabul edebiliriz. Bunda yanlış bir şey yok."

"Hayır, bunda yanlış bir şey yok. Sadece bu konuda biraz hıyarlık yapıyorsun." Çantasını kaptı ve kabaca

omzuna çekiyor, bunu yaparken büyü malzemeleri birbirine çarpıyor. "Sanki sen onunla uğraşmaya başlayana kadar Witchazel zaten başarılı değilmiş gibi konuşuyorsun. Sanki bu işte yeni olan benmişim de sen değilmişsin gibi."

"Ben öyle demedim."

"Barımın etrafında uçtun, müşterilerimi korkutup kaçırdın ve The Witchazel'i gözetledin. Yoksa dün bardaki yarasa sen değilmişsin gibi mi davranacaksın?"

"Ve sen de beni gözetlemek için aynamı heceledin," diye dişlerimin arasından söyleniyorum, ellerim onu omuzlarından yakalamamak için yumruk haline geliyor. "Bak, birbirimizi izliyoruz. Birbirimizin evine girerek öğrenemeyeceğimiz bir şey değil."

Bana dik dik bakıyor, kaçmaya hazır.

İki elimi yüzümde gezdirerek, "Kahretsin, her şeyi mahvediyorum," diye mırıldanıyorum.

"Evet." **Dick.**

Hazel beni geçip şaşkın Ty'ın yanından kapıdan çıktı.

"Siktir," diye derin bir iç geçirdim.

Barmen bana beklenti içinde bakıyor, elinde telefon çalıyor. Telefonu duvara fırlatıp cadının peşinden koşmayı düşünüyorum.

"Aramaya devam edecek," diyor Ty.

Cevap vermeden önce elimin tersini ağzımda ve çenemde gezdirip Hazel'ın baş döndürücü ıslaklığını üzerimden siliyorum. "Tamam, telefonu bana ver."

BÖLÜM 7

HAZ EL

I Kanın bir vampirin vücudundan çıkması üç gün sürer. Üç gün boyunca Witchazel'a arka kapıdan giriyorum. Barmenlerimden

Ön camları temizleyip içki spesiyallerinin olduğu sandviç tahtasını koyuyorum. Ve Dru, Vlad'ın zihin okuma yeteneklerinin tam yarıçapını doğrulayamadığı için, düşüncelerimin bana ait olduğundan emin olmadan önce caddenin karşısına bakmaktan bile kaçınıyorum.

Witchazel benim bebeğim, ama aynı zamanda Garip'in de bir çocuğu. Burası aslında kırklı yıllarda ilk inşa edildiğinden beri seks partileri için kullanan bir satire aitti. Satir daha büyük bir yerde bir seks kulübü açmak için taşındığında, cadılar meclisi kız kardeşlerim bana parayı ve satış için takas edilecek iksir ve büyüleri ödünç verenlerdi. Vlad bara hakaret ettiğinde, sadece bana hakaret etmiyordu; bir parçası olmak istediğini iddia ettiği Garipler grubuna da hakaret ediyordu.

"Demek aura okuması değilmiş," diye anons etti Violet, son tabureye otururken çantasını barın üzerine sallayarak. Dru'nun dükkânı Moonbound'da, partide Vlad'la yattığımı tahmin etme yeteneği üzerinde çalışıyordu.

Hatırladıkça hain yanaklarımın ısındığını hissediyorum. Vampir pisliğin tekiydi ama o zihin birleştirme eylemi ona her fantezime doğrudan ulaşma imkânı vermişti ve kutsal Tanrıça, bunu başarmıştı.

Yine de o kulüpten çıkmayı başarmıştım, koşmama gerek kalmamıştı, başım dikti ve onun içimde biriktiğini hissettiğim bile ona dönüp bakmayı reddetmiştim.

"Yine onunla yattın," diye bağırıyor Violet muzaffer bir edayla. "Bunu nereden biliyorsun?"

"Üzerinde çalışıyorum." Omuz silkiyor.

Bunu bir daha yapmayacağım.

The Witchazel'den o kadar bunalmıştım ki o anda Vlad ihtiyacım olan kaçış olmuştu. Ama o an geçti.

"Çalışacağım büyü için çoktan hazırım." Violet defterindeki yapılacaklar listesini kontrol ediyor. "Ama Dru senin de kanlı ay ayini için hazır olduğundan emin olmak istiyor."

"Cadılar Bayramı nedeniyle bar çok kalabalık olacak ama Farah beni koruyor. Bu gece koruma büyüğü için gerekli malzemeleri toplayacağım."

"Huh," diyor Violet dalgınca, gözleri defterinde.

"Ne?"

"Sadece bir koruma büyüğü yapmana şaşırdım. Dru'nun büyü kitabında çok yoğun büyüler buldum."

Bunu düşünmüştüm. Toprağı yakıp yıkmak isteseydim, FAL Group'un sadece barımla uğraşmayı bırakmasını değil, aynı zamanda grubun ve sahiplerinin tüm faaliyetlerini kalıcı olarak durdurmasını sağlayacak büyü seçenekleri vardı. Ancak Vlad, ofisine geldiğimden beri sözünü tuttu ve Kara Kapı'nın gerilla tanıtım taktiklerinden uzak birkaç gün geçirdim.

Belki bir arada yaşayabiliriz.

Başımı sallayıp kendimi gerçekten önemli olan şeye, Witchazel'e odaklayarak işe geri dönüyorum. İki bardak çıkarıp fae ve barın ilerisindeki insan arkadaşı için rahatlama kokteylleri karıştırmaya başlıyorum. Bu kez çalkalayıcıya eklemekten önce doğru büyü karışımını kullandığımdan emin olmak için iki kez kontrol ediyorum.

Cuma gecesi ve The Witchazel çok kalabalık. Memnunum ama kendime engel olamıyorum, sıralarımızı karşılaştırmak için caddenin karşısına bir göz atıyorum. Görüşüm tamamen siyah giymiş iki adam tarafından engellendi.

Hayır, iki adam değil, farkındayım. İki Garip.

Bir vampir ve insan formunda bir dağ aslanı. İkisini de Dru'nun partilerinde görmüştüm. İçkileri sallayıp iki Garip'in girmesini bekliyorum.

Bana arkalarını döndüklerinde gömleklerinin üzerinde beyaz harflerle "Kara Kapı" yazıyordu.

"Benimle dalga geçiyor olmalısın."

FAL Grubu'nun uşaklarından ikisi ve ellerindeki neon kağıtları fark ediyorum. Ve eğer arkalarındaki markalı siyah minibüsün açık kapısı bir şey ifade ediyorsa, yakın zamanda durmayı planlamıyorlar.

Vlad'ın sözü buraya kadarmış.

"Ne?" Violet taburesinde öne doğru eğilmiş, önünde bir dizi bar malzemesi, kendi hecelenmiş içkisini hazırlamanın ortasındaymış gibi görünüyor.

Şekil değiştirenin potansiyel müşterileri kapımın önünde durdurmasını izlerken onu görmezden geliyorum. Kokteyllerimi fae ve insanına uzatıyorum, takdir sözlerini zar zor duyuyorum.

"Tanrıça, bana güç ver." İsteksizce sabit hatta doğru ilerliyorum.

Kara Kapı'nın çöpe attığım buruşuk broşürlerinden birini alıp telefon numarasını buluyorum ve çeviriyorum. Daha ikinci zil sesini yarılayamadan vardiyacının hırıltısı The Witchazel'in camlarını tıkırdatıyor.

"Lanet olsun!"

Violet'in haykırışıyla dönüyorum, tam zamanında gözlerinin büyüdüğünü ve kaleminin vuruşunun ortasında durakladığını görüyorum. Bakışlarını dışarıda takip ediyorum.

Şekil değiştiren ve vampir şu anda müdavimlerimden birini, Gregor adında genç bir orku taciz ediyor. Kulüp broşürleri kaldırıma saçılmış, buruşturulmuş ve ezilmiş durumda ve uzun saçlı şekil değiştiren göğsünü şişirmiş ve neredeyse orka bastırmış durumda. Birbirlerine her ne söylüyorlarsa duyamıyorum ama ikisinin de yüzü kırmızının koyu tonlarına bürünmüş durumda ve konuşmalarının ne yönde ilerlediğini tahmin etmeme gerek yok.

Telefonu kapattım. Vlad'ın bunu halletmesini bekleyecek vaktim yok.

"Hemen döneceğim," diye sesleniyorum Violet'e.

Siyah önlüğümü çıkarıp, karıştırdığım göz alıcı tozdan küçük bir çanta aldım ve barın etrafında döndüm. Witchazel şiddete karşı korunurken, cazibe büyüğü ile birlikte ön kapıda sona eriyor.

"Woah, woah woah, çocuklar." Witchazel'den ellerim havada çıkıyorum, sersemletici büyümü kolay erişim için ön cebime sokuyorum. Gerilimi düşürmek için ses tonumu hafif ve neşeli tutuyorum. Bir cadının güçleri vardır ama büyü yapmak bir şekil değiştirenin dönüşüp saldırmasından birkaç saniye daha uzun sürer. "Biraz sakinleşelim. Bu gece iyileştirici iksir yapmak istemiyorum. Biraz sakinleşelim."

Normalde burası, sakinleşirlerse herkese içki ikram edeceğim kısım olurdu ama Kara Kapı'nın yaratıklarını barına almamın imkânı yok.

"Bu adamlar sizin için mi çalışıyor?" Gregor kendini sakinleştirmeye çalışırken nefesi kesilerek soruyor ama bir milim bile kıpırdamıyor. Geniş göğsü her nefes alışında şekil değiştirenin göğsüne sürtünerek şekil değiştireni daha da rahatsız ediyor.

"Hayır, ama sorun değil," diyorum sakince, vampire dönmeden önce. "İkiniz de bir sürü broşür dağıttınız. Eminim Vlad bu gece başardıklarınızdan fazlasıyla memnun olacaktır."

Vampire defolup gitmesini ve güneşe doğru uçuşmasını söylemek istiyorum ama müşterilerimin gözlerini sırtımda hissediyorum, onun yerine soğukkanlılığımı koruyorum.

"Vlad mı? Vlad da kim? Bize minibüsteki her şeyi dağıtmamız yoksa paramızı alamayacağımız söylendi. Gitmiyoruz cadı," diye alay ediyor vampir, neredeyse tükürerek.

Gregor, "Onunla böyle konuşma," diye bağırır, sonra da omuzlarını sertçe sarsarak şekil değiştireni göğsünden vampire doğru iter ve kıyamet kopar.

Şekil değiştiren homurdanıyor, şimdi kısmen dağ aslanı formuna dönüşmüş, pençeleri dışarıda ve dişlerini göstererek hala çoğunlukla insan, kuyruğunun izi

Pantolonunun arkası. Kapüşonlu büyük boy bir kapüşon giyen Gregor, şimdi yeşil renkli derisini ve yukarı doğru çıkık dişlerini ortaya çıkarmak için kapüşonu çıkarıyor. Eldivene benzeyen iri elleri yumruk haline geliyor.

"Gregor, yapma!" diye bağırarak ön cebimdeki sersemletici barutuma uzanıyorum ama artık çok geç. Şekil değiştiren orka bir hamle yaptı ve Gregor yumruğunun tüm gücüyle geri dönerek onu göğsünden vurdu.

Şekil değiştiren vampir arkadaşına tekrar çarpıyor ama bu sefer güç onu geriye ve doğrudan bana doğru uçurmaya yetiyor.

Üstümdeki vampirle birlikte betona çarpmadan önce başım The Witchazel'in penceresinin köşesine çarpıyor. Nefesim tamamen kesilmişti, elim cebimde aramızda sıkışmış, boş yere sersemletici toza ulaşmaya çalışıyordu. Keskin bir nefes almaya çalışıyorum ama onun ağırlığı her nefes alışımı bir öncekinden daha da zorlaştırıyor, ta ki alabildiğim en ufak bir hava için soluk soluğa kalana kadar.

Vampiri üstümden itmeye çalışıyorum, tırnaklarımı ona batırıyorum ve altında dönüyorum ama işe yaramıyor. Kımıldamıyor. Ciğerlerimdeki son oksijen kırıntısı da tükenirken paniğim artıyor.

Sikeyim.

Sonra aniden nefes alabiliyorum, sadece biraz değil, çok fazla. Mümkün olduğunca çok oksijen yutuyorum. Tadı hiç bu kadar tatlı olmamıştı ya da hiç bu kadar acıtmamıştı. Cebimden çantayı çıkarıyorum ve sadece göz ucuyla vites değiştiriciyi görmeye ihtiyaç duyarak fırlatıyorum.

İşte o zaman onu fark ettim.

Vlad.

Şekil değiştiren ve vampiri yakalarından tutarken solgun teni ay ışığında neredeyse parlıyor, ayakları betona zar zor diyor.

Vlad vampiri üzerimden çekti.

Beni gördükten bir saniye sonra uçan çantayı fark ediyor. Yaratıklarını yoldan çekmesini bekliyorum,

büyümden tamamen sıyrılıyor. Bunun yerine, onları ateş hattına doğru çekiyor, ancak çarpışmadan hemen önce serbest bırakıp geri adım atıyor.

Gri parıltılı toz her yere uçuşuyor ve iki Garip'e dozajlanarak büyüünün tüm gücüyle vurulmalarını sağlıyor. Normalde birini sakinleştirmek için sadece bir tutam kullanırdım ama bu miktarla vücutları anında gevşiyor. Birlikte betona düşüyorlar, bir yığın haline geliyorlar, gözleri kapalı ve sakin nefes alıyorlar. Uyuyor gibi görünüyorlar.

Vlad tozun ulaşamayacağı bir yerde ve bana bakıyor. Hayır, bakmıyor. İnceliyor.

Düşüncelerimi duyamamasına sevindim. Kızgınım ve kafam karışık. Yine Witchazel'la uğraşıyor ama büyüümle adamlarını öldürmeme izin verdi. Anlamıyorum.

"İyi misin Hazel?" Gregor büyük, sıcak bir el uzatıyor ve kalkmama yardım ediyor.

"Ben iyiyim." Ork hiç de kötü görünmüyor. Aksine, pembe yanakları ve parlak gözleri bunun onun için muhtemelen heyecan verici bir deneyim olduğunu doğruluyor. Yine de, "İyi misin?" diye soruyorum.

Gregor sadece yumruğunun biraz morarmış olabileceğini doğruluyor.

"İçeri girin. İsteddiğiniz her şey müesseseden."

Witchazel'e alkışlarla giriyor ve neyse ki müşterilerimin dikkatini benden ve dışarıdaki kavganın sonuçlarından uzaklaştırıyor.

"Kanaman var." Vlad'ın derin sesi neredeyse acı verecek kadar nazik.

"Ben değilim." Onunla yüzleşmek için arkamı dönmeyi reddediyorum. Buna o sebep oldu ve ben bunu onun için kolaylaştırmayacağım. Gövdemi ve kollarımı yokluyorum, sadece ağrılar ve sızılar buluyorum, eğer yakında bir şeyler karıştırmazsam yarın büyük lekeli morluklara dönüşeceklerine şüphe yok. "Senin ilgilenmen gereken kölelerin yok mu?"

"Onlar benim işim değildi, ama güvenliğim bunu halledecek."

Sokağın karşısındaki el hareketini görüyorum ve iki iri yarı Garip, baygın vampir ve şekil değiştireni yakalamak için yarışmaya başlamış bile.

"Kanının kokusunu alıyorum, benim küçük cadım," diye fısıldıyor Vlad.

"Ben senin küçük-" diye başlıyorum, sonra saçımdaki uzun parmaklarının dokunuşuyla kesiliyorum. Scuffle'nin bir noktasında saç bağcığım düşmüştü. Aradığı şeyi bulana kadar parmaklarını yavaşça keçeleşmiş pembenin içinde gezdiriyor.

Keskin bir tıslamayla emiyorum ve öne doğru sarsılarak onunla yüzleşmek için dönüyorum.

"Hazel, başının arkasına vurdun."

Parmaklarındaki parlak kırmızı kan lekesini görünce gözlerim fal taşı gibi açıldı.

Düştüğümde kanım hala Vlad'ın sisteminde olsaydı, küfürlerimi duyardı ve ben de duymasından mutlu olurdum, ama şimdi vücudum sadece acıyor. Yorgunum ve bu geceki olayların sadece bir başlangıç olmasından endişeleniyorum.

Witchazel'in kapısının önündeki kavgalar her gece yaşanacak mı?

Vlad endişelerimi duymuyor.

"Sakın kanımı tatmaya cüret etme." Çenemin sıkıştığını ve nabzımın hızlandığını hissediyorum.

"Yapmayacağım. Senin iznin olmadan asla yapmam," diyor sakince ama ellerini siyah kot pantolonuna silerken kehribar gözlerindeki acıyı görüyorum. "Seni iyileştirmeme izin ver."

"Yeterince şey yaptın." The Witchazel'in ön kapısını çekip açtım. Yarın gece için yerleştirilmiş neşeli jack-o'-lanternler ve sahte örümcek ağları ruh halimi düzeltmek için hiçbir şey yapmıyor.

"Yaralısın Hazel. Kanaman var," diye tekrarlıyor, sesi güçleniyor, daha ısrarcı oluyor. "İstersen kendini iyileştirebilirsin ama iyileştirme yeteneklerime ihtiyaç olmadığını anladığımda gideceğim."

Witchazel'in girişe en yakın birkaç müşterisi dönüp bize bakıyor.

Vlad bana yarım bir gülümseme verirken bir dişini dışarı çıkararak, "Tüm bu süre boyunca bana bağırabilirsin," diye teklif ediyor. Gülümsemesine çok yakın ama kehribar gözlerindeki o olağan parıltı eksik.

"İzninize ihtiyacım yok." İç çekerek sonunda ekliyorum, "Kendimi iyileştirmem sadece bir dakika sürecek."

"O zaman benimle sadece bir dakika uğraşmak zorunda kalacaksın." Ters ters baktım.

Normalde boyum ve genel tavrım birinin geri adım atması için yeterlidir ama Vlad öyle değil. Jilet gibi keskin yüz hatları endişeyle yumuşuyor ve ben anlamıyorum.

"Tamam."

Yanıt beklemeden barıma giriyorum. Doğruca arka köşeye ve üst kattaki ofisime açılan kapıya yöneliyorum. Vlad arkamdan yaklaşıyor.

BÖLÜM 8

VLAD

I Başka bir gece olsaydı, The Witchazel'e girdiğim anda içimi bir kıskançlık duygusu kaplardı. Bir kez daha bu mahremiyete hayret ederdim.

Sadece yarasa formunda görme şansına eriştiğim iki katlı bir bina. Tuğla cephesinde, Black Door'un tüm metrekaresinde barındırdığından yaklaşık on kat daha fazla cazibe barındırıyordu. Ve Hazel'in orijinal vizyonuma, milyoner yatırımcılarımınla birlikte benim yaptığımdan çok daha yakın bir şey gerçekleştirdiğini kabul etmek zorunda kalacaktım.

Ancak, ikinci kattaki boş bir depo gibi görünen yerin sahanlığına vardığımda tek düşünebildiğim Hazel'in kanı.

Arkasından giderken parmaklarımda hâlâ ıslak ve yapışkan sıcaklığını hissediyorum.

"Seni
iyileştirmeme izin
ver." Beni
görmezden
geliyor.

Boynundan emdiğim kan çok tatlıydı ve altımda kıvrılırken çok haklıydı, ama şimdi saçlarına bulaşmış ve koyu kırmızıya boyanmış. Tek istediğim bunu yapan vampir ve şekil değiştirenin peşine düşmek ve Hazel'in geçici büyüsünü kalıcı hale getirmek.

Cadının hızla kuruyan kanının kokusunu aldığımda, bunun bir önemi olmadığını fark ediyorum. Onun peşinden gitmemi engellemek için meclisinin tüm gücü gerekirdi.

"Ona dokunma," diyor Hazel.

Elimi merdivenin başındaki köhne ahşap masanın üzerinde duran kristal küreden birkaç santim uzakta durduruyorum. Kara kaşlarımı ona doğru kaldırıyorum. Bana bakmak için hiç dönmedi ama sadece ne yaptığımı hissetti.

Büyüsü bozulmamış.

"Beni bununla mı izliyorsun?" Elim topun üzerinde

gezdiriyorum, parmaklarımı topun üzerinde bir fısıltı gibi tutmaya dikkat ediyorum.

Cam.

Hazel yarı açık bir kutu yığınının arkasında duruyor ve bana, daha doğrusu elime bakmak için dönüp duruyor.

"Öyle, değil mi?" Hazel dalga geçilmeyecek kadar eğlenceli. "İlginç bir şey gördün mü?"

"Ben seni izlemiyorum. Kulübü izliyorum, tıpkı senin benimkini izlediğin gibi." Yüzü kızararak bana baktı.

Ne zaman onun çilli yanaklarını saçlarına uyacak şekilde pembenin mükemmel tonuna çevirmeyi başarsam içimde özel bir heyecan oluşuyor. Derisinin altına tam olarak doğru miktarda girmenin ya da onu zihnini boşaltacak kadar iyi becermenin bir ödülü gibi. Birlikte olduğumuz ilk geceden beri Witchazel'e olan görevlerinin her düşüncesini tükettiğini açıkça görebiliyordum. Onun bağlılığına hayranım, ama küçük cadı sadece stresle hayatta kalamaz, yerine getirilmemiş arzularla dolup taşarken değil. Her zaman orada, yüzeyin hemen altında fokurduyor ve lanet olsun, taşığında çok güzeldi.

"Bu gece aynayı hecelemenin intikamı mıydı?" Hazel aniden sordu. "Aptalca küçük bir büyü yaptın ve beni korkutmak için adamlarını gönderdin."

Atmayan kalbim göğsümde sıkışıyor. Odayı öyle bir hızla geçiyorum ki Hazel onun önünde durduğumda nefes nefese kalıyor.

"Birlikte yaptıklarımızdan sonra bunu nasıl düşünebilirsin?" Kahverengi gözlerine bakarken kelimeleri dişlerimin arasında gıcırdatıyorum. Merakı içten, bu da canımı daha çok acıtıyor. "Hayır, tabii ki hayır. Seni taciz etmesi için birini göndermezdim ve kesinlikle sana zarar vermesini istemezdim. Düşman olabiliriz ve ben bunu yapmam."

"Biz düşman değil miyiz? Ya da en azından rakip değil miyiz?" Sesi her zamanki sertliğiyle geri dönüyor.

"Hayır," diye kesin bir dille cevap verdim. "Sana burada kalıcı olacak bir şey inşa etmek istediğimi söylerken ciddiymdim. Son yılını

Seksen yıl boyunca dünyayı dolaştım, hayattan ne istediğimi keşfetmeye çalıştım ve işte bu."

Sessizce arkasını dönmeden önce bana temkinli bir şekilde bakıyor, koyu kırmızı kan lekesi şimdi tekrar göz hizamda.

"Ne yapıyorsun?" Sesimdeki yalvarmayı gizlemeye çalışarak usulca soruyorum. Onu iyileştirmem gerek.

"Kendime bir içki hazırlıyorum." Bir yığın kutuya doğru ilerliyor, şişeleri çıkarıyor ve katlanır bir masanın üzerine yerleştiriyor.

"Hemen kendini iyileştirmelisin," diye tekrarlıyorum. Gözlerimi kurumuş kandan alamıyorum. "Ya da ben senin için iyileştiririm."

"Bana yaptıracak mısın?"

"Sana yaptırdığım şeyleri seviyorsun, Hazel."

Kutuların üzerindeki yarı eğik pozisyonundan bana bakıyor, alt dudağını dişlerken kaşları çatılmış, nefesi daha hızlı geliyor ve yanaklarının dağılmaya başlayan pembeliği şimdi tam teknik renk gücüyle geri dönüyor.

Şimdi her zamankinden daha çok, onun düşüncelerini duyabilmeyi diliyorum. "Ben kendimi böyle iyileştiriyorum Vlad. Benim aracım iksirler."

Sertçe yutkunduktan sonra birkaç taze içki şişesi daha çıkarıp masanın üzerine koydu. "Sadece bir sıyrık. Neden bu kadar önemsiyorsun?"

Çünkü neredeyse bir asırdır parti yapıp sorumluluktan uzak bir hayat yaşadıktan sonra nihayet kendimi toparlıyorum ve hâlâ çuvallıyorum.

Çünkü seninle uğraşmayı bırakamıyorum.

Çünkü kanının serbestçe aktığını sadece dişlerimin altında ve dilimle yalandığında görmek istiyorum.

Hazel bana bakıyor.

"Düşüncelerini okuyabilmek isteyip istemediğime karar veremiyorum." Yavaşça bana bakıyor, güzel yüzünde endişe izleri var. "Senin mega kulübünle kıyaslandığında, Witchazel hakkında ne düşündüğünü bilmek istemiyorum."

"Mükemmel," diyorum hemen, onu aniden ele geçirmiş gibi görünen belirsizlik karşısında kafam karışıyor. "Her

Buraya gelen yabancılar burayı öve öve bitiremedi, ama siz bunu biliyor olmalısınız."

"Bizden çok fazla varmış gibi ya da bizi korumak için yazılmış çok fazla mekan varmış gibi değil. Başka nereye gidecekler ki?"

Kara Kapı, fark ettim. Kulübüm özellikle Strange için tasarlanmamıştı, gerçi benim vizyonum da buydu. Charles ve FAL Group mümkün olduğunca geniş bir müşteri kitlesine hitap etmekte ısrar etti ama şimdi neden bizi rakip olarak gördüğünü anlıyorum.

Elinde iki şişeyle aramızdaki kısa mesafeyi geçiyor, biri açık renkli, diğeri koyu renkli, ikisinin de içeriğini tanımlayamıyorum.

"Beni buraya kadar takip etmekte ısrar ettiğine göre bir işe yarayabilirsin. Aç şunları."

Şişeleri aldım. Neredeyse anında kapaklarını açıyorum. Onu masaya kadar takip ederek, şişeleri birkaç plastik bardak ve kavanozun arasına koyuyorum.

"Bar çok güzel Hazel. Davetkâr ve sıcak. Müşterileriniz o kadar çok seviyor ki geçen gün içeri girdiğimde en az iki tanesi -ki barın arkasında beyzbol sopası bulundurduğunuzu bildikleri için sadece müdavimleriniz olduklarını varsayabiliyorum- beni hemen kovaladı."

Hazel gülmemek için kendini zor tutarken omuzları zıplıyor.

"Tüm Garipler burada hoş karşılanıyor. Yaratmayı hayal ettiğim türden bir ortam," diye itiraf ediyorum usulca. "Bu ikinci katın bile çok fazla potansiyeli var. Özellikle de genişletmek isterseniz."

Alan, altındaki katla eşit büyüklükte, şaşırtıcı derecede yüksek tavanlı ve çeşitli genişleme seçeneklerine izin verecek sağlam kemiklere sahip. Birçok olasılığı düşündükçe kendi heyecanımın yükseldiğini hissediyorum.

"Burayı arkada küçük bir sahne ile özel bir etkinlik mekanına bile dönüştürebilirsiniz. Bir mutfak da sığabilir."

"Ve beş ila on yıl içinde cadılar meclisine borcumu ödeyebildiğimde, yardım tutacak kadar sermaye biriktirdiğimde ve sihirli bir şekilde

boş zamanım olursa, tam olarak bunu yapacağım." Hazel bitkin bir şekilde iç geçiriyor ve ben de bakışlarını köşedeki derme çatma yatağa doğru takip ediyorum. "Bunu sana neden anlattığımı bilmiyorum."

"Belki de kafanı çarptığın içindir, küçük cadı," diye meydan okuyorum, "ve seni iyileştirmeme izin vermiyorsun."

"Tamam, tamam, dişlerini sıkma. Şimdi iksiri yapıyorum." Odanın dört bir yanından çeşitli küçük şişeler ve kavanozlar almadan önce bana el salladı. "Sen de ister misin? Seninkini iyileştirici özelliği olmadan yapacağım."

Sesi neredeyse normale dönmüştü, boğuk ve alaycı. Sonra ses tonunun en son ne zaman bu kadar çabuk değiştiğini hatırlıyorum. Ama kanı artık sistemimde değil, bu yüzden kafama bir porno selini zorlayamaz, bu yüzden üzerinde durmuyorum.

"Ne yapıyorsun?" Sessizlik çok uzun sürdükten sonra soruyorum.

"Güven bana, hoşuna gidecek."

Hazel'in dövmeli elleri malzemelerin üzerinde hızla hareket ediyor, farklı şişeleri ve kavanozları alıp bir çalkalayıcıda karıştırıyor. Ne yaptığına anlam veremedim, beş yapraklı mor bir çiçekle süslenmiş, gece mavisi parlak bir sıvıyla dolu kırmızı bir Solo bardağı önüme koyuyor.

"Ne oldu?" Bardağı elime aldım ve kokladım. Önce alkolün acısı, sonra da ne olduğunu anlayamadığım kalıcı bir tatlılık çarpıyor yüzüme.

"Beğeneceksin," diye tekrarlıyor. "Söz veriyorum."

Gözlerinde yine tam olarak güvenmediğim o yaramaz pırıltı var. Bir tuzağa doğru yürüdüğümde eminim, ama onun gülümsemesini görmek hoşuma gidiyor, bu yüzden durmuyorum.

"Sadece iç şunu." Hazel bana gözlerini deviriyor ve bardağının yarısını tek seferde bitiriyor.

İçkiyi dudaklarıma götürdüğümde beni izlediğini hissedebiliyorum. Hazel gergin.

İçkiyi yavaşça yudumluyorum. Greyfurt ve misket limonunun ipuçları dilimde patlıyor ve ardından cinle karıştırılabilecek ama kesinlikle cin olmayan bitkisel bir

alkolün yumuşak yakıcılığı geliyor.

Büyücülük. Taze, keskin ve o kadar lezzetli ki içmek istediğim tek şey olabilir.

"Barmenime taş çıkartıyorsun," diye itiraf ediyorum ve bir yudum daha alıyorum.

Gözlerini bana dikti.

"Tamam." Derme çatma barın üzerine eğilerek gülümsedim. "Senin yeteneklerin Nestor'unkileri gölgede bırakıyor. Sadece bunu içmek için kan içmekten memnuniyetle vazgeçerim. Bunun için ölürüm. Bunun için güneş ışığında yürürüm-"

"Tamam, tamam, sana inanıyorum. Hoşuna gitti." Hazel'in kahkahası o kadar büyük ve kendinden emin ki tüm vücudunu sarsıyor ve aşağıdaki bardan gelen tüm sesleri bastırıyor.

Gözlerim onun dolgun göğüslerine kayıyor ve barın dışındaki kavgadan beri uzak tutabildiğim şehvet duygusu kükreyen bir intikamla geri dönüyor. Hazel'in iş üniforması olan kot pantolon ve atlet o kadar da seksi görünmemeli ama onun üzerinde günah gibi duruyor. Dolgun kalçaları ve göbeği, kalın kalçaları ve uzun bacaklarıyla kıyafetleri soyulmak için yalvarıyor.

Gezinen gözlerimi yakalıyor ve tutuyor. Bakışlarındaki meydan okumayı hissediyorum. Ve merak ediyorum, ofisimde geçirdiğimiz zamanın anısı onun kafasında da benimkiyle aynı sıklıkta çalışıyor mu?

Konuşmadan önce boğazımı temizlemek zorunda kalıyorum. "Kesiği göreyim."

Hazel içkisinin kalanını içiyor. "Otuz saniye ver, iyileşecektir."

"Sana inanıyorum küçük cadı," diyorum usulca, masanın etrafında dolanarak, "ama lütfen bir bakayım."

İsteksizce bana sırtını dönüyor ve başını öne eğiyor, pembe dalgaları omuzlarının üzerinden ayrılıyor ve boynunun uzun sütununu ortaya çıkarıyor.

Parmaklarımı dikkatlice narin teninde gezdiriyorum, dokunuşumla kalp atışlarının hızlandığını hissediyorum. Yarayı ararken saç tellerini nazikçe ayırıyorum. Saçlarındaki keçeleşmiş kanı temizlerken bir tıslama sesi çıkarıyor.

"Neredeyse bitti," diye onu rahatlatıyorum.

Benden sadece birkaç santim daha kısa, bu yüzden kesik olduğunu bildiğim noktayı bulduğumda, net bir görüş elde etmek kolay.

"Tamamen iyileşti." Parmağımı az önce keşiğin olduğu yerde gezdiriyorum, koyu kırmızı pullar dokunuşumla dökülüyor.

"Sana söylemiştim!" Hazel elimden kurtuluyor ve bana doğru dönüyor.

Yüzünde kendini beğenmiş bir gülümseme vardı ama ne kadar yakın olduğumu fark ettiğini sanmıyorum. Şimdi yüz yüze geldiğimizde, göğüslerini göğsüme bastırdığında, yüzündeki ukalalık kayboluyor.

"Sadece kendim görmek istedim." Başparmağımla yanağını okşadım, nefesini tuttuğunu hissettim. "Seni incitmediğimi bilmem gerekiyordu."

Dudakları hafifçe ayrılmış.

"Bana zarar vermedin," diye gönülsüzce itiraf ediyor. "Şekil değiştirene vuran Gregor'du. Bu bir kazaydı."

"Charles ve diğer yatırımcılara sokak promosyonlarını geri çekmelerini söylediğimde beni dinlediklerinden emin olsaydım, bu kaza yaşanmayacaktı."

"Doğru," diye onaylıyor

"İşimi bu şekilde yürütmek istemiyorum," diyorum kararlı bir şekilde. Sonra daha yumuşak bir sesle ekliyorum, "Bunu düzelteceğim Hazel. Ve eğer böyle bir şey tekrar olursa, doğrudan beni ara."

"Tamam," diye kabul ediyor.

"Numaranı yaz." Arka cebimden telefonumu çıkarıp ona uzatıyorum. "Ciddiyim, halledeceğim."

Numaramı bildiğinden emin olmak için ona hızlıca bir "merhaba" mesajı gönderiyorum ve telefonu cebime geri koyuyorum. Bu kez başparmağımı yanağında gezdirdiğimde nefesini bırakıyor ve göz kapakları yarı kapalı hale geliyor.

"Vlad?" diye soruyor temkinli bir şekilde, kirpiklerinin altından bana bakarak.

"Evet."

Parmaklarımı çenesinde gezdiriyorum, gözlerim dudaklarında.

"Neden Charles'ın uşaklarını büyümün içine attın? Bu sadece bir sersemletme büyüsüydü. Yarın uyandıklarında daha kötü durumda olmayacaklar ama sen bunu bilmiyordun."

"Hayır, ama buna gerek yoktu. Nasıl düşündüğünü biliyorum."

"Kanım şimdiye kadar vücudundan çıkmış olmalıydı." Hazel kaşlarını çatır.

"Öyle," diye onu temin ediyorum. "Birkaç kez ileri geri gittik. Yanıtlarında orantılısın. Ben casusluk yapıyorum, sen de yapıyorsun. Büyü her neyse, endişelenmedim. Bunu hak etmişlerdi."

Gülümsüyor ve bana milimetrelerce yaklaştığını hissediyorum, yanağı şimdi tekrar elime bastırıyor. Küçük cadıyı yumuşak ve teslimiyetçi olduğu zamanlardaki kadar, ihtiyaçtan vahşileştiği zamanlardaki kadar istiyorum.

İstediğim şey seks olmasa bile onu istiyorum. Eğilip onu öpmek istiyorum, sadece dudaklarını dudaklarımda hissetmek için. Bu yeterli olurdu.

Arka cebimden Oz Büyücüsü'nün Kötü Cadı temasının keskin tiz sesi geliyor ve Hazel geriye doğru sarsılarak rahatsız edici sestten birkaç küçük adım uzaklaşıyor.

Sıcaklığı artık bana karşı değil ve soğuktan neredeyse titriyorum.

"Bu kötü biri olmalı. Cadılar bile bu şarkıyı zil sesi olarak istemez." Hazel kıkırdıyor ama daha önceki kahkahası gibi vücudunu hareket ettirmiyor.

İsteksizce arka cebimden cep telefonumu çıkarıp kimin aradığını kontrol ediyorum.

"Yine Kara Kapı tarafından bölündü." Zil sesi kesildiğinde derin bir iç çekiyorum ama bir sürü mesajla karşılaşıyorum. "Ve Charles bu gece yeni barmen olarak yeni doğurduğu vampiri test etmemi istiyor."

"Hayallerimiz için yaptığımız şeyler." Hazel bana teselli edici bir gülümseme veriyor.

"Evet, yaptığımız şeyler," diye tekrarlıyorum iç çekerek.
"Gitmem gerekiyor."

Bana düz dudaklı bir gülümseme veriyor ve başını sallıyor.

"Bu arada," diye sesleniyor Hazel arkamdan, "bu sefer benden kaçan sensin."

"Geri geleceğim."

"Biliyorum."

BÖLÜM 9

HAZ EL

I Kapanıştan yaklaşık bir saat sonra, cadılar meclisinin kanlı ay ayini için toparlanırken telefonum nihayet çalıyor. Bana kimin mesaj attığını çok iyi biliyorum.

Vlad beklediğimden daha uzun sürdü. **Eminim komik olduğunu düşünüyorsunuzdur. Hazel: Her zaman.**

At nallarını bulurken kendi kendime kıkırdıyorum. İkinci katta önceden yazılmış bir votka sandığının arkasında arıyor. Vlad haklı. Kalıcı bir çöplük haline gelmeden önce bu alanla bir şeyler yapmalıyım. Ne olabileceğine dair hayallerim, barda geçireceğim fazladan geç gecelerin düşünceleriyle çabucak yer değiştirirken, nalları diğer malzemelerimle birlikte leopar desenli duffle çantama atıyorum. Demirleri onları koruma büyülerini için mükemmel kılıyor ve işim bittiğinde onları The Witchazel'in kapı girişlerine asacağım.

Charles'ın yeni barmeni bu gece geldi. Bir deneme yaptık.

Hazel: İstemediğin yeni barmen mi?

V: Yaptığı her şeyin tadı sarımsak gibiydi. Neden acaba?

Bir kahkaha attım. İçkim zararsızdı. Bir vampire zarar verebilecek gerçek sarımsakla aynı özelliklere sahip değildi; sadece tat yanılsaması veriyordu. Yine de Vlad'ın güzel ve sert dudaklarının şaşkınlık ve tiksintiyle eşit derecede geriye kıvrıldığını hayal edince nefes almakta zorlanıyorum.

H: Patronlarınızla konuşmanız için küçük bir hatırlatma. Ne oldu? Hayran değil misin?

Bir cadı emoji ve ardından bir melek ekleyip gönder tuşuna basıyorum.

Vlad, ağzı açık, korku içinde koşan bir çizgi vampir gif'i gönderiyor.

H: Keşke orada olabilseydim.

V: Şimdi burada olabilirdin.

Hevesli ve ısıltılı bir şey vücudumu sarıyor, tenimi karıncalandırıyor ve nefes alışımı yavaşlatıyor. Bu his tamamen rahat bir his değil ve nedenini anlamam birkaç uzun saniye sürüyor. Vlad'ın beni görmek istemesi sürpriz değil; sürpriz olan, benim de onu görmeyi çok istemem. Onu kızdırmak ya da karşılık vermek için değil, gerçi kara kaşları kızgınlıkla çatıldığında oldukça sevimli oluyor ama ondan hoşlandığım için. Yani, ondan gerçekten hoşlanıyorum ve genç vampir fantezilerini gerçekleştirmesinden daha fazlası için. Biriyle daha fazlasını yaşayabilme ihtimalini görmeme gerçekten izin vermeyeli ne kadar zaman oldu bilmiyorum. The Witchazel'ı açtığımdan beri. Bundan eminim.

Cevap vermem normalden uzun sürdü, tam olarak ne söyleyeceğimi tartışıyordum ki Vlad'dan üç nokta belirdi ve sonunda-

V: Anlaşılmadıysa, senden buraya gelmeni istiyorum. V: Çünkü seni görmek istiyorum.

Vlad'ın sırtışının mükemmel bir görüntüsü aklıma geliyor, vahşi dişleri fazlasıyla cazip görünüyor.

H: Tamam

Vücudum şimdiden beklenti içinde geriliyor ve tek kelimelik yanıt elimden gelenin en iyisi.

Hâlâ Witchazel'de misin? Işık yanıyor.

Üst kattaki pencereden geri çekiliyorum. Vlad'ın beni izlediğı düşüncesi içimi kıpır kıpır yapıyor. Parlak ve ısıltılı da. Işığa doğru temkinli bir adım atıyorum, gölgem hiç şüphesiz sokağın karşısında duran biri tarafından şeffaf perdelerden görülebiliyor.

Deri ceketimi üzerime geçirip çantamı ve büyük anahtarlığımı aldım ve üst katın ışığını kapattım. Alarmı merdivenin dibine kuruyorum ve koşarak ön kapıya gidiyorum. Kapıyı kilitlerken, omurgamdan aşağı hoş bir ürperti akıyor.

O benim arkamda.

"Sabırsızım." Vlad'ın sesi alçak ve hafif aksanı kulağımdan içime doğru titreşiyor.

"Sabırsız olanın ben olduğumu sanıyordum."

"Çünkü düşüncelerimi okuyamıyorsun."

Vlad ellerini kollarımda gezdiriyor, ben de göğsüne doğru geri geri adım atıyorum. Damarlarında kan dolaşmadığı için üşümesi, hatta Ekim gecesinde düpedüz donması gerekirdi ama öyle değil. Beni caddenin karşısındaki Kara Kapı'ya doğru götürürken vücudu benimkini rüzgârdan koruyor.

Kulübe girmeme izin veriyor ve ilk kez mekânı içinde kimse olmadan görüyorum. Her yer gri, siyah ve parlak. Tavandaki ayna gümüş bakışlarını dans pistine dikeyyor. Kara Kapı, Witchazel'in olmadığı her şey, geniş, şık ve soğuk, dönen ayna küresinin yansıyan ışığı kavernöz alanı vurguluyor. Vlad'ın sıcaklığından ya da mizahından hiçbir şey göremiyorum burada.

"Biliyor musun Hazel, sanırım sırf seni geri aradığımdan emin olmak için içkimi heceledin."

"Yok artık." Şaşkınlıkla başımı geriye atıyorum ama gerçek de aynı hızla yüzüme çarpıyor. "Ya yaptıysam?"

Ağzının kenarları en ufak bir gülümsemeyle yukarı kalkıyor. Ağır gölgeli kulüpte yüzü başka türlü okunamıyor ve az önce itiraf ettiğim şeyin gergin ağırlığını hissediyorum.

"Kafamın içinde olman hiç adil değil." Çantamı bara bırakıyorum ve Vlad'ı dans pistinin ortasına kadar takip ediyorum. Alt dudağımı dişlerimle sıkarken tırnaklarım avuçlarıma batıyor. "Sen benim senin hakkındaki özel düşüncelerimin her birini okudun ama ben asla aynısını yapamayacağım."

Aynalı kürenin ışığının pırıltılı elmasları keskin elmacık kemiklerinin üzerinde tepe yapıyor, beni büyülüyor, dikkatimi dağıtıyor, böylece nihayet konuştuğunda omuzlarım kulaklarıma sığıyor.

"Gerçekten bilmek istiyor musun?" Sırıltısı kurt gibi ve aç.

Öğrenmeye can atıyorum.

"Evet." Kendime yapacak bir şey vermek için ellerimi kot pantolonumun ceplerine sokuyorum.

Gözlerini kapatıyor ve o derin ve gereksiz bir nefes alırken ben de kendi nefesimi tutuyorum. Kehribar rengi gözlerine ve şakacı bakışlarına alışmıştım ama kalın kirpikleri yukarı doğru hareket edince tüm şakacılığı kayboldu. Birkaç ton daha koyu ve tehlikeli bir şekilde bana sabitlenmişler.

"Ne yapıyorsun?" Geriye doğru küçük bir adım atıyorum. Bakışlarının yoğunluğu her türlü edep duygusunu aşır müstehcenliğe doğru ilerliyor gibi görünüyor.

"Düşüncelerimi bilmek istiyorsun. Senden sakladığım şey sadece kafamda değil, sana baktığımda gördüklerimde de var," diye cevap veriyor, aksanı daha güçlü ve kelimeleri daha sert. "Bu kamusal alanlar için uygun değil."

"Artık halk içinde değiliz." Kendimden çok daha emin konuşuyorum.

Yine de Vlad, her zaman istediğim ama kendi başıma yapacak kadar cesur olamadığım şekilde sınırlarımı zorlayacak kadar güvende hissetmemi sağlıyor.

"Hayır, değiliz ve bu yüzden sana tam olarak istediğim gibi bakabiliyorum ve senin yanında olduğum her an, seni o ilk gece gördüğüm gibi hayal ettiğimi söyleyebilirim, ıslak ve çıplak."

İleri doğru bir adım atıyor ve ben geri adım atmadan bileğimden tutup beni yerimde tutuyor. Yönlendirildiğim yerde kalıyorum çünkü tam olarak olmak istediğim yer orası.

"Ve sana şunu söyleyebilirim ki, burada isteyken tek düşündüğüm şey senin sokağın tam karşısında olduğun. Mükemmel vücudun çok yakınımda. Kalçaların cömertçe dolgun, sadece tutunmamı, seni yakınım çekmemi bekliyor. Teninin yumuşak dokunuşunu her zaman hissedebiliyorum. Avuçlarıma işledi." Ellerini birkaç kez sıkıp bırakıyor. "Benim güzel küçük cadım."

"Ben senin küçük cadın değilim." Bu bir refleks ve bir test.

"Eğer şu anda kanının tadına bakacak olsaydım, benim küçük cadım, aklın seni yalancı yapar mıydı?"

Dru'nun partisinin gürültüsü ya da Black Door'un DJ'inin dikkat dağıtacak gümbürtüsü yok. Karşımda sadece Vlad var, rakibim, tek bir bakışıyla bedenimi titreten adam.

"Evet," diye fısıldıyorum, göz temasını sürdürmek için kendimi cesaretlendiriyorum. Sırıttıyor.

Ve sonra beni öpüyor, yumuşak ve telaşsız. Dişlerinin sivri uçları dolgun alt dudağımın üzerinde gezinirken elleri yüzümü kavıyor. Bu, saatler önce Witchazel'de kaçırdığımız neredeyse öpücük. O zaman mükemmel olurdu ama şimdi daha fazlasını istiyorum.

Ellerim karnının engebeli düzleminden yukarı kayıyor, göğsünün üzerinde ilerlerken onu sıkıyor, sonra boynuna dolanıyor. Tüm ağırlığımla ona doğru bastırıyorum ve kıvrımlarımın her biri onun vücuduyla birleşiyor.

Benim hevesime kendi hevesiyle karşılık veriyor, ben nefes nefese kalırken dilini içime daldırıyor. Kehribar rengi gözlerinin baş döndürücü sıcaklığı altında bedenim eriyor. Karnım çırpınıyor, kalbim hızla çarpıyor ve vücudumdaki her kemik gücünü kaybediyor.

Vampir hızıyla beni ayağa kaldırıp kollarına alıyor, bacaklarım beline öyle hızlı dolanıyor ki şaşkınlığımı haykırıyorum. Ona tutunarak yüzümü boynuna gömüyorum. Serin bir sonbahar gecesi gibi kokuyor: soğuk hava ve biraz da duman. Vlad yavaşça dans pistine çöküyor ve beni sırtüstü yatırıyor. Dansçılara nasıl baktığımı fark etmiş olmalı.

yerde, dudakları kıvrılmış, geçici olarak anın dışına çekilmişti.

"Her gece kapanıştan sonra iyice temizleniyor," diye beni temin ediyor. "Özellikle bu gece."

Bunu yapacağımızı biliyordu. O planlıyordu o.

"Senin tadını çıkarmak istiyorum, küçük cadı," diye fısıldar, "al yavaşça, seninle ilgili tüm iğrenç düşüncelerimi eyleme dökeceğim."

Gerginlik midemi diken diken ederken sertçe yutkunuyorum. Bu sevişmemiz için yeni bir yol.

Vlad beni dayanabildiğim kadar yavaş soyuyor. Koyu renk saçlarını yüzünden iterek önce ayakkabılarımı, sonra kot pantolonumu, sonra da külotumu çıkarıyor. Aciliyetten titriyorum ve ona saldırmamak için gözlerimi kapatıp yumruklarımı sıkmak zorunda kalıyorum.

Vücudumda yukarı doğru hareket ederek önce atletimi, sonra da sütyenimi çıkarıyor. Durgun hava tenime hücum ediyor, tüylerimi diken diken ediyor ve meme uçlarımı sert noktalara doğru sıkıyor. Nefesim kesiliyor. Alt dudağımı o kadar sert ısıriyorum ki kanayabilir. Vlad başparmağını dudağımın üzerinde gezdiriyor ve dişlerimin altından çekip çıkarıyor.

"İşimi benim yerime yapma," diye homurdanıyor.

"O zaman daha hızlı çalış," diye meydan okuyorum, ona alaycı bir şekilde bakmak için gözlerimi açıyorum.

"Nasıl isterseniz." En hızlı soyunma rekorunu kırıyor, düğmelerin uçuşmasına ve dikişlerin sökülmesine izin veriyor.

"Uh... o... oh." Nefesimi bulmak için mücadele ediyorum.

Vlad'ı daha önce çıplak görmüştüm ama onu tam olarak takdir edecek zamanım olmamıştı. Soluk, neredeyse buz gibi teni gergin ve yağsız kaslarını öne çıkarırken, vücudu sadece gösteriş için değil, çalışarak inşa edilmiş gibi görünüyor, şov çok iyi olsa bile.

"Yukarı bak," diyor rahatça, gözleri yukarıdaki tavana kayıyor.

"Sik beni." Nefes veriyorum, omzunun üzerinden üstümüzdeki aynalı tavana bakıyorum.

Vlad'ın yansıması yok. Görünen sadece benim şehvetle kızarmış çıplak bedenim.

Parmakları amıma ulaşp beni ayırana ve kıvrımlarımın arasına dalıp beni iyice açana kadar, fiziksel olarak hissettiklerimle üstümde yansıyan gördüklerimi bağdaştıramıyorum. Parmakları içime doğru itiyor ve kalçalarımın hiçbir şeye karşı sarsılmadığını izliyorum, yine de her şeyi hissediyorum.

"Şimdi ne göreceğimi görüyorsun."

En hassas yerlerimin görünmez parmaklar tarafından manipüle edilmesini izlerken amım iyice geriliyor. Kaygan parlaklık

Islaklığım kalçalarımın arasında parlıyor ve yayılmasını izliyorum.

Vlad'a dönüyorum. Herhangi bir insanın, hatta cadı gözlerinin algılayabileceğinden çok daha fazlasını algıladığını bildiğim o yoğun gözlerle bana bakıyor.

"Sen zevk için yaratıldın Hazel," diye mırıldanıyor, görünüşe göre kulaklarım için olduğu kadar kendisi için de. "Sen benim güzel küçük fahişemsin. Kendine bir bak, ne kadar çaresizsin, arzuladığın şey konusunda ne kadar dürüstsün."

Onu görüyorum. Başımın tepesinde bir hale gibi yayılan soluk pembe saçlarımda. Tenimde iz bırakan pembe kızarıklıkta. Dövmelerimin her kıvrımı ve yuvarlağı, her yumuşak, gür parçamı vurgulamasında. Kalçalarım genişçe açılmış ve beklentiyle titriyor. Sırtım kemerli ve kalçalarım öne doğru yuvarlanmış; resmen içime girilmesi için yalvarıyorum.

"Bu muhtaç amcığınla ilgilenecek birini hak ediyorsun." Vlad'ın sesi sert ve tiz, parmakları amımı okşuyor. Dokunuşu çok hafif, çok kibar. "Ne zaman sadece ağrıyan delikleriniz olduğunu, ne zaman tek ihtiyacınız olanın doldurulmak olduğunu bilen biri."

"Vlad." İnliyorum çünkü bu kadar alaycı olmayı bırakmasına ihtiyacım var. Ona içimde ihtiyacım var. "Lütfen."

Zihin okumaya gerek yok, o benim üstümde. Kalçalarımı onun için açıyorum ve omzunun üzerinden kendimi açık, utanmaz ve seksi hissediyorum.

Sert aletini o kadar yavaş içime sokuyor ki ona homurdanıyorum ve sonra daha da yavaşlıyor.

"Bana bir kez daha sabırlı olmamı söyle." Şakacı bir şekilde tehdit etmek istedim ama yalvarır gibi oldu.

"Asla. İyi küçük fahişeler becerilmeyi hak eder," diye cevap veriyor ve bir elini kalçalarımın altına kaydırıyor.

Kendini sıkıca içime sokuyor ve kalçalarım onu karşılamak için yukarı doğru itiliyor. Her kalın santiminin beni tamamen doldurduğunu ve gerdiğini hissediyorum ve aynada bunu açıkça görerek haykırıyorum

rahatladım. Kalçalarımı onun etrafında sıkıyorum, onu içimde olabildiğince uzun süre tutmak istiyorum, o çekilirken ağlıyorum.

"Bu gece tek izleyici biziz. İstedığınız kadar yüksek sesle bağırın."

Ve yapıyorum. Yukarıdaki aynada ilk orgazmımı izlerken çılgılık atıyorum. Dolgun kıvrımlarımın titrediğini ve gerildiğini, yanaklarımdaki pembe lekenin göğüslerimi örtmek için çiçek açtığını görüyorum. Zevk dalgaları yükselip alçalırken vücudumun kasılmasını izliyorum.

Ve Vlad'ın haklı olduğunu görüyorum.

Ben çok güzelim.

"Sana söylemiştim," diye inliyor Vlad ve ardından dile getirmediğim soruma cevap veriyor. "Düşüncelerini okumama gerek yok, yüzünde görüyorum."

Tekrar tekrar itiyor, asla vazgeçmiyor, sonra bizi ters çeviriyor, böylece ben onun üstündeyim, ona biniyorum.

"Bu çok fazla," diye inliyorum onu daha derine ve yeni bir açıyla alırken, ellerim göğsünde, kalçalarım kalçalarının üzerine yayılmış, kığım onun üzerinde yukarı aşağı zıplıyor. Gözlerinin benim aramda, yüzümde, göğüslerimde, vücutlarımızın birleştiği yerde gezindiğini görmek için aşağıya bakıyorum, sonra aynaya ve sadece çılgınca, tutkuyla havayı becerdiğimi hayal edebildiğim wonton görüntüsüne bakıyorum.

"Vlad," diye inliyorum kalçalarımı tutarken. "Kutsal Tanrıça... Vlad"

Beni şaftının üzerine çekiyor, kalçalarımı küçük, sıkı daireler çizerek hareket ettirirken beni orada tutuyor. Öne doğru eğiliyorum, parmaklarım göğsüne gömülüyor ve klitorisimi ona sürtüyorum. Zevkim her ağırlı dönüşte derinleşiyor ve artıyor.

"Hazel... lanet olsun... küçük cadı," diye homurdanıyor, ben sikiinin etrafında sıkılaşıp onu sıkıca, lezzetli bir şekilde içimde tutarken.

Zirveye daha da yaklaşan bir hisler telaşında, bedenlerimiz dışında her şey yok oluyor. Ayna, Witchazel, Kara Kapı, bu andan daha ileride ya da bedenimizin dışında kalan her şey.

Vlad hayvani ve vahşı bir ses çıkarıyor ve beni göğsüne çekiyor. Ellerim yılan gibi omuzlarına dolanıyor ve olabildiğince sıkı tutuyorum. Beni belimden sıkıca kavırıyor ve kendini yukarı doğru iterek içime giriyor.

Sonunda serbest bırakıldığımda onun ilgisinden ve odaklanmasından bunalmış durumdayım. Omzunu ısııyorum ve zevk dalgalarını atlatırken parmaklarımı daha da derine sokuyorum. Vlad'ın salınımı saniyeler ya da dakikalar sonra gerçekleşiyor -kim bilir. Zaman başlangıçta doğrusal değil, ama o geldiğinde, altımdaki her kasın gerildiğini ve sonra serbest bırakıldığında koptuğunu hissediyorum.

Böyle vahşı ve güzel, dişleri dışarıda, koyu renk gözleri parlıyor ve vücudu altımda gergin.

"Isır beni Vlad, her yerimi tat" diye yalvarıyorum.

Beni üzerine çekiyor ve dişlerini boynuma geçiriyor. Ona sertçe binerken inliyorum. Sihrimiz ve yaşam güçlerimiz birleşiyor ve birlikte boşalana kadar zevkimizi ikiye katlıyor.

Amımı onun etrafında sıkarak, onun sikinden son damlasına kadar sağıyorum, tıpkı onun benim kanımı derinlemesine içtiği gibi ve bir sikiş, emme ve sağma çemberi yaratıyoruz. Benim onu içime aldığım gibi o da beni içine alıyor, ikimiz de bu andan daha fazlası için birbirimizin bir parçası olmaya kararlıyız.

Vlad arkaya doğru çöküyor ve ben onun üzerinde kemiksiz bir şekilde gevşiyorum, hâlâ onu sıkıca kavırıyorum. Az önce yaşadığım zevk için övecek bir tanrı ya da tanrıça arıyorum ama beynim şu anda çalışmıyor.

Fısıldamayı başarabildiğim tek şey, söylemeyi düşünebildiğim tek tanrı "Vlad".

BÖLÜM 10

VLAD

"E Her şey yolunda mı Vlad?" Nestor, tıklım tıklım dolu kulübün gürültüsü arasında bağırarak soruyor.

Cadılar Bayramı gecesi.

FAL Group'un bir gece için yaptığı değişiklikler tam da istediğim gibi. DJ yerine, gerçek formları kostümlerin arasında kolayca gizlenen canlı bir Strange grubu var. Ayrıca steril dekorun bir kısmını daha tatile uygun olanlarla değiştirdim.

Kara Kapı hiç olmadığı kadar meşgul.

"Ha?" Nestor'un sorusuna yavaşça tepki veriyorum, dikkatimi kalabalıktan ayırmak istemiyorum. "Ben iyiyim."

"Emin misin? Çünkü ne zaman biri dans pistine çıksa, onu öldürmek istiyormuş gibi görünüyorsun." Nestor gömleksiz, tüylü kalçaları ve küçük boynuzları tam teşhirde, bu yılın tek gecesi cazibe büyülerini ve gizleyici kıyafetler gerekli değil. "Hırlıyorsun," diye eklediğinde satirin kalın kaşları kuşkuyla birbirine yaklaşıyor.

Lanet olsun. Hırlıyorum.

Ama kostümlü kulüp müdavimleri, on iki saatten kısa bir süre önce benim Hazel'in bedeninden, onun da benimkinden zevk aldığım kutsal bir yeri çiğniyorlar. Elimde olsaydı, Kara Kapı'yı kapalı tutar ve cadımı bir günlüğüne esir alırdım. Onun molaya, benim de ona ihtiyacım vardı, Cadılar Bayramı satışları lanetlensin.

Nestor bana şüpheyile bakıyor.

"Sana bir şeyler oluyor -ne olduğunu bilmiyorum-. Patron uğramış olamaz, yoksa şu anda dans pistine bakıp gülümsüyor olmazdın." Satir parmağını bana doğru sallayarak barda bekleyen müşteriye doğru ilerliyor, peri gibi giyinmiş bir insan.

Charles'a bir mesaj bırakarak, Nestor'u onun soyundan gelen barmenle uğraşmak için kaybetmeyeceğimi bildirdim. Ayrıca yatırım grubunun Black Door'u nasıl tanıttığı hakkında konuşmamız gerektiğini de açıkça belirttim. Hazel'ın başına gelenler bir daha asla yaşanmamalıydı.

Bu akşam asistanından Charles ile bu gece kulüpte buluşacağımı bildiren bir mesaj aldım. Bu bir rica değildi.

En azından kulüp kapandıktan sonra Hazel ile planlarım var.

Seksen yıllık partilerden ve dünyanın dört bir yanını dolaştıktan sonra, tek yapmak istediğimin Cadılar Bayramı'nın son saatlerini kollarımda küçük cadımla geçirmek olduğunu fark ettiğimde kıkırdıyorum.

Hazel'in bana söylediği gibi bu gece klasik bir cadı kostümü giydiğini hayal ettiğimde yüzüme bir gülümseme yayılıyor. Sanki büyüsü tersine işleyecek ve onu iş başında görebilecekmişim gibi aynalı tavana bakıyorum. Sivri uçlu şapka, göğüslerini çenesine kadar bastıran korseli üst - bahse girerim her şeyi giymiştir. O hiçbir şeyi yarım yamalak yapmaz. Onu kızıl dolunayın altına götürmek için eteklerinin katlarını yukarı ittiğimi hayal ederken sikim sertleşiyor.

Ama Hazel'ın dikkat dağıtıcı görüntüsü zihnimden sökülüp atılıyor. Kulübün içindeki hava değişiyor, dans pistindeki bedenler ısınırken bile durgunlaşıyor ve soğuyor.

Charles geldi.

"Yoğun bir
gece."

Onu arkamda bulmak için
döndüm. "Öyle." Ona sertçe
başımı sallıyorum.

Benden sadece birkaç santim daha kısa ama benden en az on yıl önce dönüşmüş ve öyle giyiniyor. Büyük gri takım elbisesi vücudunu eziyor ve ona karikatürize bir şekilde bodur oranlar veriyor. Arkasında birkaç beden küçük siyah tişörtler giymiş üç iri yarı, kaslı Strange, iki ork ve bir çakal şekil değiştiren var. Orkların yeşilimsi derileri ve sivri dişleri, özellikle iyi bir ork gibi göründüklerini gizliyor.

Cadılar Bayramı kostümleri. Şekil değiştiren insan formunda kalmalıdır.

"Vladimir," dedi kulübün etrafına bakarak. "Değişiklikler yapmışsın. Üzerinde anlaştığımız değişiklikler değil."

"Bu şimdiye kadarki en iyi katılımımız, Charles." Sesimi eşit tutuyorum. "Gördüğünüz gibi, fikirlerim iyi fikirler. Her zaman da öyle oldular."

"Yardım için bana geldiğinizde istediğinizin bu olmadığını biliyorum. Ama bu kulübü bizim istediğimiz şekilde yönetirsen, bir dahaki sefere küçük akşam yemeği kulübünü alırsın." Charles parmaklarını Nestor'a şıklatır. "Kan ve votka, AB pozitif, buzlu."

"Bir dahaki sefere derken ne demek istiyorsun?" Kaşlarımı çatıyorum ve sonra Nestor'a dönüyorum. "Anladım."

İçkiyi hazırlamak için barın arkasına geçiyorum. Cüzdan ipi olsun ya da olmasın, kimsenin personelime böyle küçümseyici bir şekilde davranmasını takdir etmiyorum.

"Black Door o kadar iyi gidiyor ki bölgede genişlemeyi düşünüyoruz. Farklı bir mekan, daha özgür olabileceğiniz bir mekan."

"Seni bu yüzden çağırmadım." Charles'ın içkisini kaydırıyorum, midemde hastalıklı bir belirsizlik yükseliyor. Bakışlarım aynaya doğru kayıyor ve Hazel bunu izliyor olsaydı ne düşünürdü merak ediyorum. Büyük ihtimalle kendi kalabalığından bakamayacak kadar bunalmıştır. Güzel. "Yaratıklarınızı The Witchazel'deki müşterileri taciz etmeleri için gönderiyordunuz. İkisi mekan sahibini yaraladı. Tazminat istemeye karar vermediği için şanslıyız."

"İlk deneyen o olmayacak ve başarısız olan son kişi de olmayacak." Gülüyor ve isteksizce gülümsüyor gibi görünen solundaki orku dürtüyor.

Bakışları bana dönüyor, kahkahası hâlâ hafif, ama egosuna oynamayı reddediyorum.

"Beni neden aradığını biliyorum Vladimir," diye tısladı keskin dişlerini göstererek, "işte tam da bu yüzden

FAL Group'taki geleceğin hakkında seninle konuşmak istiyorum. Senden yapmanı istediğim şey şu."

Açık renk gözleri soluk beyaz teninden sadece birkaç ton daha koyu. Bana bakarken, bundan sonra söyleyeceği her şeyin büyüyen öfkemi daha da kötüleştireceğini biliyorum.

"Siyah Kapı'yı şartnamemize uygun hale getirin. Grup yok, DJ'i geri getirin..."

Hayır.

"Barmenimi sen kurdun..."

Kirli bir bar bezini sıkıca kavriyorum.

"Senin yerini alması için onu eğit..."

Yok artık.

"Ben de sana caddenin karşısındaki akşam yemeği kulübünü ayarlayayım."

Bu doğru olamaz. Onu doğru duyup duymadığımdan emin olmak için barın üzerine eğildim.

"Sen neden bahsediyorsun Charles?" Ona yaklaşıyorum ve vampiri cevap verirken gözlerimin içine bakmaya zorluyorum.

Deri bar taburesinde otururken bakışlarımla buluşabilmek için yüzünü yukarı doğru çevirmek zorunda kalıyor. Orklar ve çakal şekil değiştiren, Charles'ın henüz fark etmediği gerilim artışını hissederek hareket ediyor.

"Birkaç ay sürecek," diye devam ediyor, "bu yüzden şimdilik buradaki pozisyonunuzda kalacaksınız."

"Sokağın karşısındaki yer neresi?" Göğsümde bir hırıltı yükseliyor.

"Ama merak etmeyin. Onu hemen oradan çıkaracağız. Sadece işi hızlandırmak için tanıtımımızı artırmamız gerekiyor." "Yer neresi?" Tekrar ediyorum. Zar zor tutuyorum

dişlerimi göstermekten kendimi alıkoydum.

Bunun nereye varacağını biliyorum ama bunu ondan duymam gerek. Çünkü geçen haftayı Hazel'ı Kara Kapı'nın onun işinde gözü olmadığına, eylemlerimize rağmen bir tehdit olmadığımıza ikna ederek geçirdim ama şimdi Charles'ın beni yalancı çıkarmak üzere olduğundan neredeyse eminim.

"O yerin adı ne?" Yaratıklarına dönüyor. "Witchazel?"

Çakal şekil değiştiren cevap verir.

"Evet, The Witchazel. Pek zekice bir isim değil."

Charles fedaileriyle birlikte gülerek taburenin üzerinde dönüyor, ama benden uzaklaşmadan onu yakasından tutup barın üzerine çekiyorum.

"Siktir git," diye homurdanıyorum, kahkahasının şaşkın bir sessizliğe dönüşmesinden zevk alıyorum. "Hazel sana ne yaptı böyle?"

Yaratıkları çoktan peşime düştü. Orklar barın arkasındalar. Kollarımı mengeneyle almışlar, beni ondan çekmeye çalışıyorlar ama ceketini sıkıca kavriyorum. Kollarımdaki her çekişte, patronlarını da kendimle birlikte sarsıyorum.

"Hazel? Gördüğüm kadarıyla ilk isim." Charles garip bir şekilde sakın görünüyor, sanki bu bir çalışanın onun iyiliğini ilk kez tehdit edişi değilmiş gibi. "Cadıya karşı bir şeyim yok. Bu sadece bir iş, FAL Group'un çok iyi olduğu bir şey ve bizim fonumuzu istemenizin nedeni de bu. Bu aynı zamanda hatırlamanızda fayda olan bir şey çünkü bu Hazel sizin için ne ifade ediyorsa etsin, tam olarak istediğinizi elde etmenizi engelliyor."

İnsan kalabalığına lanet olsun, görüşüm sadece hedefime doğru daralıyor ve ellerim Charles'ın üzerinde, kendimi ileri doğru çekiyorum. Fazla uzağa gidemedim. Çakal şekil değiştiren ellerimi Charles'ın ceketinden çekerken orklar beni sertçe geri itiyor. Serbest kalmamla birlikte kolayca içki raflarına doğru itiliyorum. Şişeler takırdıyor ve bir tanesi büyük bir gürültüyle yere düşüyor.

Bunu etrafımızdaki kalabalıktan saklamak mümkün değil ve grup çalmaya devam ederken, varlığından haberdar olmadıkları Garip'in kılığına girmiş insanlar durup bizi izliyor.

Kendimi yaratıkların kollarından kurtarmaya çalışarak çekip büküyorum, Garip gücümün her zerresiyle zorluyorum. Bir insana karşı bu kolay bir galibiyet olurdu ama iki orka karşı boku yedim ve Charles da bunu biliyor.

Charles takım elbisesini yavaşça düzeltti, kırıksıklıkları düzeltti ve kravatını ayarladı.

Kalabalığın ilgisini elinin tersiyle iterek tabureden kalktı ve barın etrafında yavaşça yürüyerek bana doğru geldi.

"Tutkunu sevdim Vlad. İşimde ihtiyacım olan şey bu. İşinde kalmak istiyorsan ve küçük hayalin için bir şans istiyorsan, o zaman istediğimizi yapacaksın," diye fısıldıyor sertçe. "Cadın hayalini gerçekleştirmeni isterdi, değil mi?"

Cevap verme şansım olmadı. Kulüpten çıkarken yaratıkları beni yerimde tutuyor.

Tek yapabildiğim aynalı tavana bakmak ve Hazel'in izlemediğini ummak.

Çakal değiştirici sonra ayrılır. Ve ancak Charles'ın bir arabaya saklandığından ya da bir yarasa gibi uçtuğundan emin olacak kadar uzun süre gittikten sonra orklar gitmeme izin veriyor.

O sırada insanlar dans etmeye ve içmeye geri dönmüşlerdir, az önce tanık oldukları şeyden habersizdirler. Şimdi Charles'ın peşinden gitmenin bir anlamı yok. Kararımı biliyorum. Son dakika ultimatomu hiçbir şeyi değiştirmede.

Hazel'in ne gördüğünü ya da ne düşünüyor olabileceğini bilmiyorum ve bunu kabul edemem.

T Witchazel'in ikinci kat penceresi alışılmadık bir şekilde açık ve yarasa formumdan vampir formuna dönüşerek içeri uçtuğumda nedenini anlıyorum.

"Bu bilgilendiriciydi." Hazel beni bekliyor. Derme çatma yatağının ucuna oturmuş, kucağında kristal bir küre var.

Onu Cadılar Bayramı kıyafetleri içinde gördüğümde umutsuz bir arzu hissi kaplıyor içimi. Haklıydım. Göğüs dekoltesi korsesinden taşıyor ve eteklerinin katları bir taraftan yukarı kalkarak iki avuç dolusu dövmeli kalçasını ortaya çıkarıyor. Dizlerimin üzerine çökmek ve ısırarak ortasına kadar gitmek istiyorum.

"Hecelenmiş votkayı yeniden doldurmak için yukarı çıktım, sonunda bir gösteri izledim," diye devam ediyor. Güzel yüzü okunmuyor. Kızgın mı, üzgün mü, yoksa boyun mu eğmiş anlayamıyorum.

Hazel'in düşüncelerini okumak istiyorum. Onun kanı içimde, ama bunu şimdi yapmam yanlış olur. İzlediklerinden sonra, her ne hissediyorsa, kendine saklamaya hakkı var. Onu içeri almamak için çok konsantre olmam gerekiyor ama düşüncelerini engellemeyi başarıyorum.

"Teklifini kabul etmiyorum," diyorum kararlı bir şekilde. "Biliyorum."

"Lanet olası pislik boş vaatleriyle beni satın alabileceğini sandı-"

"Biliyorum," diye tekrarlıyor sakince, sesi sanki sadece bir gerçeği ifade ediyormuş gibi hafif. Kucağındaki kristal küreyi çeviriyor, gözleri caddenin karşısındaki sahneyi izlemeye dalıyor. "İzlediğimi biliyorsun ve Nestor'un yeteneği var."

"Biliyor musun? Bana inanıyor musun?" Göğsümdeki mengene bir parça gevşiyor.

"Evet, yani bir oda dolusu insanın önünde senden daha yaşlı ve daha güçlü bir vampiri alt etmeye çalıştın." Sivri siyah şapkasının geniş kenarını geriye iterek bana bakıyor. Gözleri neşeyle parlıyor ve dudakları birbirine bastırırken titriyor, bir kahkahayı zapt ediyor. "Eğer o şekil değiştirenin sana çakal gibi davranmak için bahane aradığını da göremeseydim, bu biraz ateşli olurdu."

"Hazel." Adını gülümseyerek söylüyorum, her hece beni saran endişeden kurtarıyor.

"Yanlış bir hareket yaparsan," diye devam ediyor, "çakallara yem olabilirdin."

Gözleri tekrar kucağındaki topa kayarken yüzündeki mizah kayboluyor.

Benim için endişeleniyordu.

Odayı geçip ona yaklaşıyorum ve kristal küreyi elinden alıyorum. Onu battaniyenin üzerine, yanında duran deri ciltli büyük kitabın yanına koyuyorum. Önünde dizlerimin üzerine çökerek dövmeli ellerini avuçlarımın içine alıyorum ve nabzının hızla attığını hissediyorum.

"Ben iyiyim. Söz veriyorum, küçük cadı." Başparmağım ve işaret parmağımla çenesini kavriyorum ve başını gözlerime bakması için yukarı kaldırıyorum.

"Biliyorsun, sana kızabilseydim bu çok daha kolay olurdu." Burnunu çekiyor, dudaklarında bir gülümseme beliriyor. "Grimoire'ımı falan çıkardım. Beş farklı büyü hazırlamıştım."

"İşsiz kalmak üzereyim, bu yüzden seni kızdırmak için daha çok zamanım olacak." Parmaklarımı çene çizgisinde gezdiriyorum.

"Gerçekten çok tatlı bir şekil değiştirme iksirim var." Gülüyor ama çabucak sönüyor. "Sana istediğin her şeyi sunuyordu Vlad. Hayal ettiğin her şeyi."

"Kara Kapı benim hayalim değildi."

"Hayır, ama akşam yemeği kulübü öyleydi. Tıpkı The Witchazel'in benim için olduğu gibi ve-"

"Akşam yemeği kulübü benim de hayalim değil," diyorum yeni keşfettiğim bir kesinlik ile. "Neredeyse bir yüzyılı sadece bir şeyleri, insanları ve yerleri deneyerek geçirdim. Farklı meslekleri de. Sonunda buraya dönmek istediğime karar verdiğimde, bunun sebebinin dönüştüğüm yer olduğunu düşündüm. Bu şehirdeki kulüplerdeki Garip beni bir vampir olarak kim olduğum konusunda rahatlattı. Bu yüzden eğer bir yuva kurmak, kök salmak istiyorsam kendi kulübümü kurmam gerektiğini düşündüm."

"Ama um... şimdi değil misin?" Kafası karışmış görünüyor, siyah lake dudakları cesurca bir grafik kaş çatıyor.

"Hayır."

Hay sikeyim. Düşüncelerimin ve kelimelerimin nereye gittiğini hissediyorum. Bu beni çok korkutuyor ama onları durdurmayacağım da.

"Çünkü zaten var olan bir şeyi yaratmama gerek yok. Sadece sizi desteklemem gerekiyor."

Hazel'i tuttuğum yerden kurtarmak, geri çekilip ona biraz alan açmak için hareket ediyorum ama elleri benimkileri sıkıyor ve ben de mutlu bir şekilde önünde dizlerimin üzerine çöküyorum.

"Bunun için hazırladığım bir iksir yok," diyor usulca, sesinde biraz panik var, "o yüzden bu iş görecektir."

Ellerimi bırakıyor ve yüzümü tutarak kendini dudaklarıma doğru çekiyor. İlk başta nazikçe, ağzı benimkinin üzerinde temkinli bir şekilde hareket ediyor, sanki artık rakip olmadığımızı bildiği için nasıl çalıştığımızdan emin değilmiş gibi.

Ama aklımda hiçbir zaman rakip olmadık. Bu yüzden onu korseli belinden kavradım ve yere, üstüme doğru çektim. Parmaklarım pembe saçlarına dolanıyor, ben onu daha sıkı çekerken siyah şapkası uçuyor. Ondan bir öpücükten daha fazlasını istiyorum; onunla bir gelecek istiyorum.

Ellerim korsesinin arkasındaki bağcıklara gidiyor. İpeksi kurdele parmaklarımin arasından kayıyor ve arkadaki düğümü açabilmem için birkaç deneme yapmam gerekiyor. Korse gevşemeye başladığında Hazel memnun bir inilti çıkarıyor, göğüsleri dışarı fırlıyor.

"HAZEL!" Violet'in sesi çok yakın bir yerden sesleniyor. "Son on beş dakikadır merdivenin dibinde dikilip bölmemeye çalışıyorum ama lütfen kanlı ay ayininden sonraya kadar sevişmeyi bekleyebilir misin? Zaten geç kalıyoruz."

"Kahretsin." Hazel üstümden yuvarlanmaya çalışarak, "Sorun değil, sadece son malzemelerimi topluyordum" diye bağırdı.

Cadılar meclisinin en genç cadısı Scooby Doo'daki Velma gibi giyinmiş olarak ikinci katın sahanlığına geldi. Sanki bizi yarı çıplak görmeyi bekliyormuş gibi elini gözlerine götürdü. Çok da uzakta değildi.

"Sensiz mi gitmem gerekiyor?" Violet bize doğru çılgınca hareketler yapıyor, gözleri hâlâ kapalı.

Hazel'ın ayağa kalkmasına yardım ediyorum. Ben arkadaki bağcıkları düğümlerken o aceleyle göğüs uçlarını korseyle kapatmaya çalışıyor. İşim bittiğinde gömleğimi aşağı çekiyorum ve o da eteklerini düzeltiyor.

"Bir saniye içinde hazır olacağım." Hızla hareket ederek leopar desenli duffle çantasını kapıyor.

Fermuarını kapatıyor, sonra aniden durup bana bakıyor.

"Bu gece bir koruma büyüü yapıyorum ama sen onu geri çevirsen bile Charles'ın Witchazel'in peşinden gideceğine inanıyor musun?"

"Özellikle de ben onu geri çevirdiğimde. Charles'ın açgözlülüğünü ancak egosu aşar," diye itiraf ediyorum. "Bunu düzelteceğim Hazel. Ama sahip olduğun koruma büyüü her neyse, onu iki katına çıkarmak en iyisi olacaktır."

Yatağının üzerindeki deri ciltli büyü kitabını karıştırırken yüzüne muzip bir sırıtma yayılıyor. Aradığı şeyi bulunca bana dönüp bakıyor.

"Ödeşme konusunda ne hissediyorsun?" diye soruyor, çantasının fermuarını açıyor ve kitabı diğer malzemelerinin yanına ekliyor.

"Senin için mi? Ödeşmek en azıdır."

"Mükemmel." Boş bir kavanoz kapıyor ve duffle çantasına tikiştiriyor. "Gitmemiz gereken bir kanlı ay ayını var."

BÖLÜM 11

HAZ EL

M Moonbound'a vardığımızda zihnim uğulduyor. Birbiriyle çelişen duygular -korku ve neşe, endişe ve rahatlık- içimde çok hızlı bir şekilde

Deşifre etmem için.

Vlad benim rakibim değil, o benim müttefikim, tıpkı benim onun olduğum gibi. Derin nefes alıp veriyorum.

Charles, Witchazel için geliyor. Midem bulanıyor.

Dru'ya ne yapmak istediğimi açıklarken göz ucuyla vampirimi izliyorum. Bu gece çemberde büyülu su hazırlayacağım. Yapması nispeten basit ama çok etkili sonuçlar doğurabilir. Eğer FAL Grubu işimle ilgili bir hamle yapmazsa Kara Kapı zarar görmeyecek, ama yaparlarsa bu negatif enerji onlara dokuz kat geri dönecek. Kesin sonuçları bilmenin bir yolu yok. Emin olabileceğim tek şey, barımı benden alamayacakları.

Vlad'ın keskin yakışıklı yüzünde düşüncelerimin sarmalına dair bir işaret görmeyi umuyorum ama kehribar rengi gözlerinde sadece destek var. Witchazel'de düşüncelerimin dışında kalmıştı ama şimdi beni dinlemesini istiyorum.

Bunun senin için sorun olmadığına emin misin? Kendi başıma yapabilirim.

Elini sırtımda aşağı yukarı gezdiriyor, omurgamı okşuyor. Gözlerimi kapatıp onun sert göğsünde erimek istiyorum ama dinlenecek zaman yok. Vlad kulübe hiç dönmedi ve bu noktada Charles cevabını aldı. Bundan sonra neye kalkışacaklarını ya da ne zaman kalkışacaklarını kimse bilemez.

"Bu işte birlikteyiz küçük cadı," diye fısıldıyor kulağıma ve beni alnımdan öpüyor.

Teşekkür ederim.

Dru bizi dükkânının arka tarafına götürürken, "Yani zehirli su," diye onaylıyor. "Bir kez tamamlandığında, artık geri dönüşü olmadığını biliyorsun.

geri."

"Bu orantılı bir tepki." Başını sallayarak bana döndü. "Hak ettikleri bu."

Dru'ya "Anlıyoruz," dedim.

"Tamam." Başını sallıyor. "Dışarıda beklemeni istiyorum Vlad. Başladığımızda bir cadılar meclisi üyesi dışında kimse içeri giremez ama istersen kapı aralığından izleyebilirsin."

"İşte." Violet dükkânın raflarından birinden bir kitap çeker, Garip Düşler: Paylaşılan Düşünce Büyüsü Ansiklopedisi adlı kitabı çıkarıp ona uzatıyor. "Sıkılırsan diye. Vampirik rüya tezahürleriyle ilgili bölümü özellikle ilginç buldum."

"Teşekkürler Violet." Odadaki gerginliği bozup arka tarafa doğru ilerlerken Vlad hafifçe kıkırdıyor.

Yalnızız ve yüzümü ona dönüp ellerimi göğsünde gezdiriyorum.

"Rüya tezahürü mü? Sen de mi rüyalarım girebiliyorsun?" Yalnız kaldığımızda soruyorum. Uyanırken bana neler yapabileceğini biliyorum ama rüyalarda daha nelerin mümkün olabileceğini ancak hayal edebiliyorum.

"İşte iğrenç düşüncelerine devam ediyorsun. Bu geceyi atlatalım ve sana göstereceğim."

"Peki." Suratımı asıyorum, eğilip dudaklarına hızlı bir öpücük konduruyorum.

Ben geri çekilemeden, o beni geri çekti. Ağzı aşağı çöküyor, dili içime dalıyor. Nefesim kesilirken gözlerim kapanıyor ve parmaklarım omuzlarına gömülüyor. Sonunda beni bıraktığında, nefes nefese kalmıştım.

"Bir gün aklını okumamı sağlayacak bir büyü bulacağım." Gülüyorum.

"Tek yapman gereken sormak ve düşüncelerim senin olsun." Gülümsüyor. "Şimdi Witchazel'ı kurtaralım."

Gülümsedim ve mağazanın büyük arka odasına yöneldim.

Alan boşaltılmış, kitap rafları ve saklama kutuları duvarlara itilmiş. Odada yanan mumlar dışında her yer karanlık. Tütsü dumanının kalın dalları

ve onu tamamen içime çekiyorum. Yoğun ve baş döndürücü ve rahatlık hissi veriyor.

Sekiz cadı -Menekşe, Daphne, Natalie, Maisie, Zelda, Serena, Corinne ve ben- Dru büyü çalışmalarımızı korumak için elementleri çağırırken onun etrafında bir çember oluşturuyoruz.

"Büyülü çalışmalarımızda bize rehberlik etmesi için içimizdeki ve dışımızdaki Tanrıça'yı çağırıyorum." Dru evrensel tanrıçayı temsil eden küçük bir oyma figürü yağla yağlar ve sunağın ortasına yerleştirir. "Dolunayın büyüünü çağırıyorum. Ay döngüsünün yaşam gücü, senin gecende senin gücünü onurlandıralım."

Çemberi açma süreci yavaş ve amaca yöneliktir. Arka odayı korunaklı büyü bir alana dönüştürmek için yaptığımız gerekli hazırlık çalışmasıdır. Süreçten keyif alıyorum, kolektif enerjilerimizin birleşip ilahi olanla bağlantı kurmak için yükseldiğini hissetmeyi takdir ediyorum.

Ritüel kutsaldır, her cadılar meclisi üyesine ihtiyaçları konusunda açık olmaları ve büyü yardım için kardeş cadılarını çağırmaları için alan sağlar. Bu gece onların yardımına her zamankinden daha çok ihtiyacım olacak. Witchazel benim hayalim, ama onların desteği olmadan asla var olamazdı ve büyü sadece onların kolektif gücü sayesinde değil, aynı zamanda amacına olan bağları sayesinde daha güçlü olacak.

Violet çemberin enerjisini kullanarak büyüdeki yolunu keşfetmek için bilgelik çağrısında bulunur. Dru, tutkulu aşkı çekmek için bir büyü yapıyor. Her büyü çalışmayla birlikte odadaki enerji artıyor ve büyüler birbirinin içine girip çıkıyor, birbirine kilitleniyor ve herhangi bir cadının tek başına yaratabileceğinden daha güçlü hale geliyor.

Sonra sıra bana geliyor. Çembere giriyorum.

Charles'ın kristal küredeki görüntüsünü gördüğümde içime dolan öfke, Vlad yanıma geldiğinde yatışmıştı. Bunu nasıl yapıyor bilmiyorum ama hoşuma gidiyor. Yine de orada, yüzeyin altında, kaynamaya hazır.

Witchazel, Charles ya da FAL Grup için bir hiç. Onlar için, kazanabilecekleri paranın yanında ben bir hiçim.

Bu geceden sonra aynı şekilde hissedip hissetmediklerini göreceğiz.

Vlad'ın birkaç adım geride durduğu kapı aralığına bakıyorum. Gölgeye bürünmüş yüzü karanlığın içinde saklı. Düşüncelerime verdiği tepkiyi göremiyorum ama buna ihtiyacım da yok. Benimle olduğunu biliyorum.

Sunağa doğru ilerliyorum.

"İlahi Tanrıça, savaşın ve tutkunun, isyanın ve intikamın kızı." Sirke dolu büyük bir kavanozu çıkarıp sunağın üzerine yerleştiriyorum. "Haksızlığa uğradık, yarattıklarımız saldırıya uğradı..."

Büyü, gözle görülemeyen, kalın ve köpüklü, odanın her çatlağını ve yarığını dolduruyor. Çemberin etrafında dönüyor, birikiyor, köpürüyor, duvarlara baskı yapıyor. Meclisin birleşik enerjisinin beni çevrelediğini, içimde olduğunu, ellerimi kavanozun üzerinde hareket ettirdiğini ve sözlerimi güçlendirdiğini hissedebiliyorum. İşte o an geldi.

Malzeme çantamı boşaltıyorum ve önce çivilere uzanıyorum.

"Size yol göstermesi ve tüm kötü niyetleri çekmesi için demir getirdim... Isı ve baskı için biber ekledim..."

Malzemeleri içine atmaya devam ediyorum, çemberin ve içindeki her cadının gücünün içimde hareket ettiğini hissediyorum. Öfkem, hayal kırıklığım ve umudumla karıştırarak kavanoza gönderiyorum.

"Ve Tanrıça'dan bu büyüünün doğru bir şekilde iletilmesinde bana rehberlik etmesini istiyorum..."

Kavanozu sıkıca kapatıyorum.

Cadı kız kardeşlerim hep bir ağızdan "Öyle olacak," diye ilahi söylerken sıvı dönüyor, berrak ve kararlı bir hale gelene kadar malzemeleri yavaşça çözüyor.

"Öyle olacak," diye tekrarlıyorum, bedenimdeki fazla enerjiyi boşaltmak için keskin bir şekilde nefes veriyorum.

İş bitti ama henüz dinlenemem. Büyü tamamlanmadan önce yapmam gereken son bir şey daha var. Ben yönlendirmek zorunda

altıgen su hedefine, Kara Kapı'ya ulaşıyor. Kavanozu sunağın üzerine bırakıyorum ve çemberdeki yerime dönüyorum. Vlad'ın gözlerini sırtımda hissediyorum, Garip enerjisi kız kardeşiminki kadar güçlü.

Dru çemberi indirirken ilahi söylüyoruz ve kanlı ay ritüelinin çalışma kısmını tamamlayıp bitiriyoruz.

Cadılar daha sonra hızla hareket ederek odanın arka tarafındaki uzun masaya yiyecek ve şarap koyarlar. Tabaklarını hamur işleri, meyve ve sebzeler, doyurucu güveçler ve daha fazlasından oluşan eklektik bir karışımla doldururlar. Birçoğu masaya doğru ilerlerken tabaklarından bir şeyler atıştırıyor, bu kadar çok sihir yaparken kaybettikleri büyük miktardaki enerjiyi yenilemeye ihtiyaç duyuyorlar. Tekila Moonrise'ımdan kapalı bir sürahi çıkarıp şarabın yanına koyuyorum, yaptıkları her şey için küçük bir teşekkür ve kalamadığım için bir özür.

Dru başıyla beni onaylıyor, Violet onun yanında, sunaktan büyülü su kavanozumu alıp dükkânın önüne doğru ilerleyişimi izliyor.

"Hazır mısın?" Vlad yanıma geldi ve kavanozu elimden aldı.

"Sen öyleysen ben de öyleyim," diye onaylıyorum.

"Gidelim o zaman, küçük cadı."

Neredeyse sessiz şehrin sokaklarında yürüyerek Black Door'a dönüyoruz. Moonbound sadece birkaç blok ötede ve park etmek neredeyse imkânsız. Tüm barlar ve kulüpler kapalı olsa bile arabayla gitmeye değmezdi. Yine de soğuk bir yürüyüş yapmak istiyorum.

Havadaki serinlik düşünmeme yardımcı oluyor ve umarım Vlad için de aynı şeyi yapar.

Eğer fikrini değiştirir ve Charles'ın teklifini kabul etmeye karar verirse, karar vermek için sadece dakikaları kalmıştır. Büyü tamamlandıktan sonra geri dönüş yok.

Vlad kaldırımda aniden durur. Witchazel ve Kara Kapı görünür ve sadece birkaç saniye uzaklıktadır.

Korku filmi canavarları, seksi hayvanlar ve tabii ki vampirler ve cadılar gibi giyinmiş insanlar yanımızdan geçiyor. Sarhoşlar ve gülüyorlar, plastik dişlerinin Vlad'ın gerçek dişlerine kıyasla ne kadar ucuz göründüğünü fark edemeyecek kadar dikkatleri dağılmış durumda.

İkimizden biri nihayet konuşmadan önce sessiz bir anlaşma içinde insanların gitmesini bekliyoruz.

"Fikrimi değiştirmeyeceğim Hazel." Kehribar rengi gözleri kısılıyor, ağzı sözlerinin ağırlığıyla geriliyor. "Bu işte beraberiz çünkü ben istediğime karar verdim. Beni zorlamadın. Bu benim seçimim."

"Sadece emin olmanı istiyorum." Tekrar yürümeye başladım, yavaş ve dolambaçlı, gergin enerjimi bir şekilde harcamak zorundaydım.

Vlad yavaş adımlarla peşimden geliyor.

"Eminim, benim küçük cadım."

Yüzümü ona dönüp geriye doğru yürüyorum. Gülümsüyorum. Düzeltmeye gerek yok.

"Buradayız."

Vlad'ın önümüzdeki binaya odaklanmasını takip etmek için dönerek duruyorum.

Siyah Kapı. Şu an boş. Tüm kulüp müdavimleri ve çalışanları en az bir saattir gitmiş durumda. Kulüp, önündeki hevesli insan kuyruğu olmadan pek bir şeye benzemiyor, sadece siyah bir kapısı ve üzerinde siyah beyaz ışıklı bir tabelası olan büyük gri bir kutu.

"Sadece atayım mı?"

"Ben yaparım."

"Sana söyledim Hazel, eminim." Bana kararlı bir bakış attı.

Omuzlarım ve göğsüm kahkahayla zıplıyor. "Biliyorum Vlad. Sana inanıyorum. Ama büyüü yaratan bendim, bu yüzden sonunu getirecek olan da ben olmalıyım."

"Tamam." Bana uzattı.

Kavanozu kulübün kapısına fırlatmadan önce elime zar zor alıyorum. Anında paramparça oluyor ve cam kırılmasının keskin sesi sokakta yankılanıyor. Sıvı berraktı.

ve muhtemelen yarına kadar kuruyacak. Bardak, sarhoş partililerin boşlarını atması olarak açıklanacak.

"Bu kadar mı?" Vlad sorar.

"Evet." Ona döndüm, yüzüm kızarmış ve neşeliydim.

"O zaman gitmemiz gerek." Eli belime doğru ilerliyor ve beni ileri doğru yönlendiriyor.

Caddeyi koşarak geçtik ve ben hemen The Witchazel'i açtım. Bu gece çatıdan kanlı aya bakmayı planlamıştık ve hiç tartışmadan üst kata çıktık. Derme çatma yatağımdan bir battaniye alıyorum ve sonra arka yangın merdiveninden çatıya çıkıyoruz.

Battaniyeyi seriyorum ve Vlad açık kutulardan birinden bir şişe hecelenmiş şarap almayı akıl ederek yanıma oturuyor ve şişenin ağzını açıyor.

"Bir şey olması gerekmez mi?" Dikkatini sokağın karşısına vermiş.

"Henüz değil. Umarım hiçbir zaman da olmaz," diye cevap veriyorum, "eğer Charles hiçbir şey yapmazsa. Barımla uğraşmayı bırakıp Kara Kapı'yı huzur içinde işletirlerse bir şey olmaz. Eğer yapmazlarsa, o zaman hex ortaya koydukları her şeyi iade edecektir."

"Umarım peşinden gitmezler." Vlad bana uzatmadan önce şaraptan bir yudum alıyor. İçini çekerek ekliyor: "Ne yazık ki, bunu yapmayacak kadar açgözlüler."

Orada uzun bir süre oturuyoruz, karanlık şehir sokakları önümüzde uzanıyor, Cadılar Bayramı süslemelerinin turuncu ışıltısıyla noktalanıyor ve rol yapan insanların tiz, neşeli çığlıklarıyla noktalanıyor. Şarabı aramızda dolaştırıyoruz. Tüm parlaklığıyla parlayan kızıl aya bakıyorum.

"Bir de kalkmış Witchazel'in zekice bir isim olmadığını söylüyor!" Birdenbire patladım. "Ben bir cadıyım ve adım Hazel. Çok sevimli."

"Evet, öyle." Vlad keskin bir kahkaha attı, sonra benim sinirli ifademi fark ederek ekledi: "İyi misin küçük cadı?"

"Evet." Tekrar konuya girmeden önce sakinleştirici bir nefes aldım. "Ve özür dilerim, Siyah Kapı da neyin nesi?"

Siyah bir kapınız var... çok zekice!"

Çenemi elleriyle kavrayıp ağzını benimkinin üzerine indiriyor. Hızlı bir öpücük, güven içinde nazikçe, bunun daha pek çoğunun ilki olacağını bilerek.

"İsmi ben seçmedim." Vlad ellerini teslimiyetle kaldırarak geri çekildi. "Nestor ve işe aldığım personel dışında, burayla ilgili sevdiğim pek bir şey yoktu."

"Bu gece çaldığınız grup oldukça harikaydı."

"Öyle mi? Onları arayıp The Witchazel'i çalmalarını isteyeceğim. Tabii önce ikinci kattaki sahneyi inşa etmemiz gerekecek."

Bir sırtışımı ısırdım.

"Tavan aynasına ne dersin?" diye sordum. "Sence bunlardan bir tane yapabilir miyiz?"

"Hayır, daha iyisini yapacağım."

Seks salıncağı mı?

Başını sallıyor.

"Bekleyip görmeniz gerekecek."

Vampirim beni göğsüne doğru çekiyor ve ben geleceğimiz için ne gibi planlar yaptığını tahmin etmeye çalışırken başım omzuna düşüyor. Gökyüzü yavaş yavaş sonsuz bir siyahtan laciverte dönüşüyor. Yakında güneş ufukta belirecek. Gitmemiz gerekecek, Vlad uykusuna dalacak ve ben de onun yanında olacağım. Witchazel'i çalıştırmak için uyandığımda, belki o da bana katılır. Her iki durumda da bir yolunu buluruz. Şu anda birlikte azalan kanlı aya bakıp hayal kurmakla yetiniyoruz.

EPILOgUE

Sİ X AY SONRA

HAZ
EL

"Hazel, acele et," diye sesleniyor Violet bana The Witchazel'in arkasından. Işıldayan yüzü ve sıkı buklelerinden oluşan halesi, sahte kitaplığın arkasından dışarı bakıyor.

şimdi ikinci kata çıkan gizli bir geçit gibi çalışıyor. "Vlad seni soruyor."

"Kahretsin. Tamam, bana bir saniye ver." Barın etrafında dönüyorum, en yeni barmenim Nestor'un en yeni eseri olan Dark N'Horny'i bitiriyorum.

Nestor'u bir dizi elektrik sorunu ve mucizevi bir şekilde tamamen Black Door'un mülkünün sınırları içinde kalan küçük bir yangının kulübün kapılarını kapatmasının ardından kapmıştık.

LAFD'den bir itfaiye şefi yerel gazeteye yaptığı açıklamada şunları söyledi: "Bu yangın gibi yanan bir yangın görmedim. Ne kadar su atarsak atalım alevler duracak gibi görünmüyordu. Neyse ki kimse zarar görmedi. Yangın binayla sınırlı kaldı ve mahallenin geri kalanına yayılmadı. Garipti, çok garipti."

Vlad ve ben bu alıntıya çok güldük. Bazı vampir dostlarından Kara Kapı'nın yeniden açılmayacağını duyunca günümüz daha da güzelleşti. Hasar çok büyüktü ve FAL Grubu da mekândan soğumaya başlamıştı. Charles sigorta parasını aldı ve cadılar meclisi üyelerinin sahip olduğu mülklerden uzakta, şehrin başka bölgelerine gözünü dikti.

"İyi misin Nestor?" Siyah önlüğümü çıkarıp Dru'nun benim için seçtiği dar elbiseyi göstererek soruyorum. O kadar dar ki Vlad o akşam erken saatlerde dairemizde giyindiğimi görünce beni yatak odasına geri çekmişti.

Bugün The Witchazel'ı açmaya yirmi dakika kadar geciktik.

"Benim için endişelenme, ben burayı hallederim," diye cevap veriyor Nestor, bir yandan benimle göz temasını sürdürürken bir yandan da elleriyle hızlıca içki hazırlıyor. Vlad ve ben The Witchazel'in ikinci katını speakeasy tarzı bir akşam yemeği kulübüne dönüştürmeye odaklanabilelim diye o ve Farah son birkaç aydır boşluğu doldurdular. "Sen ve koca adam gecenizin tadını çıkarın."

"Oh, çıkacağız," diye onu temin ediyorum. Barın arkasından sıvışıyorum, kitap yığınlarının arasındaki gizli kapı kolunu çekiyorum ve merdivenleri tırmanıyorum, ilk kez daha az gürültü yerine daha çok gürültüye doğru gidiyorum.

İkinci kata çıktığımda, kalabalık mekânın sıcaklığında boynum serin bir ürpertiyle karıncalanıyor. Sonra bir el, onun eli, enseme kavırıyor.

Titriyorum.

"Küçük cadı," diye fısıldıyor Vlad kulağıma, boştaki eli kolumda geziniyor ve sonra arkadan belime dolanarak beni göğsüne doğru sertçe çekiyor.

Beni geriye doğru, sadece ayakta duran kalabalıktan uzaklaştırıp akşam yemeği kulübünün karanlık bir köşesine götürüyor. Herkesin dikkatinin odaklandığı küçük sahneye doğru bakan birkaç pelüş avcı yeşili kabinin arasındayız.

Vlad kalçalarımı kavırıyor, sonra yüzümü ona dönmem için çeviriyor. Çenesini ellerimin arasında tutuyorum, avuçlarımın altında yakışıklı yüzünün keskin açılarını takdir etmek için sadece bir anın tadını çıkarıyorum. Şurada burada ayaküstü sevişmek dışında, geçen ay büyük açılışla o kadar meşguldük ki birbirimizle istediğimiz gibi birlikte olamadık.

"Benim küçük cadım," diye homurdanıyor.

"Evet Vlad," diye mırıldanıyorum ve çene çizgisine hafif öpücükler konduruyorum.

"Sana bir sürprizim var."

Sesinde, ona şüpheyle bakmama neden olan o muzip tını var.

"Bana güvenin," diye ekliyor.

Her zaman.

Ben daha yüksek sesle cevap veremedim Vlad beni odanın arka tarafındaki gölgelerin içine doğru çekiyor. Siyah duvarlar arasında neredeyse kaybolan siyah bir kapıya çıkan üç ya da dört basamaklı küçük bir merdiven var.

"Benim sürprizim erzak dolabı mı?" Kaşlarımı çatarak kalabalığa ve akşam yemeği kulübünün yaklaşan açılış gösterisine özlemle bakıyorum.

"Sabırsız, sabırsız," diye bağıyor ve bir dişi sırtarak dışarı çıkıyor.

Cevap vermeme fırsat vermeden beni merdivenlerden yukarı ve kapıdan içeri götürüyor.

"Malzeme dolabı değil," diyorum hayretle odaya girerken.

İlk fark ettiğim şey kulübe bakan devasa pencere oluyor ve hemen ardından bunun iki yönlü bir ayna olması gerektiğini anlıyorum çünkü dışarıdan görünen tek şey bu. Oda, dışarıdaki gürültüyü azaltan ağır kadife perdelerle örtülü. Aynanın altındaki duvar boyunca uzanan gömme ahşap raf ünitesi, içki malzemeleri gibi görünen şeylerle dolu ve-

Kelepçe mi o? Ve göz bağı?

"Dahası da var. Aramaya devam et." Vlad gülüyor. Birkaç gündür benden içki içemeyecek kadar meşguldük ve bu yüzden düşüncelerimi okumadığını, sadece beni iyi tanıdığını biliyorum.

Tüm odayı görmek için döndüm.

"Yatak mı?" Arka duvara yaslanmış büyük, rahat görünümlü yatağı işaret ediyorum. Ellerim elbisemin kısa eteğinde, kalçalarımın üzerinde oynaşıyor. Birden vücudumun kızardığını hissediyorum ve hareketsiz kalamıyorum.

Vlad, "İş yerindeki geç gecelerimiz için," diye açıklıyor.

"Bunun için mi?" Memnun gülümsemesine kaşlarımı kaldırıyorum.

"Buraya gel, Hazel." Elimi tutuyor ve beni kendine doğru çekerek kulübün dışındaki çift yönlü aynaya bakmam için çeviriyor.

Manzara kalabalığın başının üstünde, gizli odanın konumu müşterilerin çoğundan biraz uzakta, bize sahneyi mükemmel bir şekilde görme imkanı veriyor.

Büyük bir grubun açılış müziği başlıyor ve küçük sahnedeki kırmızı kadife perdelerin aralanışını izliyorum. Bir spot ışığı, büyük boy saten minderlerin üzerinde uzanmış beş büyük vahşi kediye aydınlatıyor. Kürkleri altın sarısının farklı tonlarında ve büyük koyu kahverengi benekleri var. İnsan boyutlarındalar ve daha yakından bakıldığında, poz verme şekilleri de insana benziyor; bacak bacak üstüne atmışlar ve dirseklerine dayanmışlar, patileri müziğe ayak uyduruyor. Şekil değiştiren burlesk topluluğu büyük ilgi görmüştü, performansları her seferinde bir vücut parçasının yavaşça neredeyse çıplak insan formuna dönüşmesinden oluşuyordu.

"Yarattığımız şeye bak." Beni göğsüne doğru geri çekiyor, ellerimi eteğimin kenarından çekerken çenesini omzuma dayıyor.

Parmaklarımı kendi parmaklarıyla değiştiriyor. İpeksi elbisemi tutarak eteğimi yavaşça kalçalarımın yukarı çekiyor. Ellerini kalçalarım boyunca kaydırıyor, kalçalarımın üzerinden geçiriyor, sonra merkezime doğru ilerliyor.

Cevap vermek istiyorum ama parmakları açıkta kalan amımın üzerinde gezinirken tek yapabildiğim bir inilti.

"Her zaman iyi küçük sürtük," diye inliyor Vlad kulağıma, başparmağı kaygan dikiş yerimde kayıyor, "ıslak ve hazır."

Bir parmağını içime sokarken boğuk bir inilti çıkarıyorum, kolu beni dik tutmak için karnıma ve yan tarafıma bastırıyor. Serbest eli göğüslerimin üzerinde gezinerek beni nazikçe sıkıyor. Kumaşın arasından meme ucumu çimdiklerken inleyerek sırtımı kamburlaştırıyorum ve kıcımı onun sikinin sert uzunluğuna doğru itiyorum.

Kontrolü sağlama çabasıyla homurdanıyor, ben de onu daha sert itiyorum. Kalınlığını kık yanaklarımın arasına yerleştirerek, kıkımı aletinın üzerinde yuvarlıyorum. O da beni daha da gererek karşılık veriyor, önce bir, sonra iki parmağını daha sokup çıkarıyor.

Bir tavuk oyunu oynuyoruz, kimin daha önce kırılacağını ve geleceğini görüyoruz. Beni çoktan ele geçirmiş durumda, aldığım zevk seyircinin ve ötesindeki performansın görüntüsüyle birleşiyor. Kendimi çok korunmasız hissediyorum. Beni duyamayacaklarını bilerek inliyor ve çığlık atıyorum, bir yandan da eğer duyabilselerdi neler görebileceklerini hayal ediyorum.

Vlad'ın şimdi gördüğü şey.

"Ne kadar iyi bir fahişesin sen Hazel," diye inlıyor. "Bütün gün bunu istedin, değil mi? Deliklerin kullanılmak için can atıyordu."

"Kullan beni," diye yalvarıyorum. "Bedenim senindir."

Kelimeler bana tehlikeli şeyler yapıyor, hislerimi güçlendiriyor ve beni sadece ıslak ve çaresiz kısımlarıma odaklıyor. Kazanmaya, beni boşalmaya zorlamaya çok yakın ama savaşmadan ona izin vermeyeceğim.

Başımı omuzlarına yaslayıp yüzümü ondan uzaklaştırıyorum ve boynumun uzun, çıplak kısmını ağzının önüne seriyorum.

Keskin, istekli bir nefes çektiğini duyuyorum. Terim ve uyarılmışlığımla karışmış kanımın kokusunu alıyor.

"Isır beni, Vlad." Tuzağımı kurdum.

Vlad dişlerini hassas etime batırıyor, bedenim artık bu özel acı ipucuna bir zevk atışı olarak tepki vermeye eğitildi. İnliyorum ve dizlerim bükölüyor. Beni tutuyor ve emiyor. Kanımdaki enerjinin onun bedenine aktığını hissediyorum.

Dişlerini benden çektiğinde, saldırıyorum ve grafik görüntülerin bir selini serbest bırakıyorum.

... sakin ağzımda, ellerin saçlarımda, beni yerimde tutuyor... o kadar kalın ki öğürüyorum...

"Bana ne yapıyorsun?" diye inlıyor, aklımdan gečen her pis düşünceyi sindirmeye çalışırken vücudu sertleşiyor.

beynine yerleştiriyor.

... Bu gece için senin fahişenim... her zaman için... ve bunu bana hissettirmeni istiyorum...

Vlad'ın elleri amımdan ayrılıyor ve ben dönüp ona bakıyorum. Düşüncelerimin içindeydi ve dizlerimin üzerine ktğmde çoktan altıma bir yastık yerleştirmişti.

Fermuarını açıyorum ve acı verici sertlikteki sikini kavıyorum. Ağızım saniyeler içinde onun üzerinde, dudaklarım kalın başının üzerinde geriliyor ve onu alabildiğim kadar yutuyorum. Onu tamamen içime almak daha kolay olana kadar boğazımın arkasındaki tükürüğü artırıyorum.

"Kendine dokun," diye emrediyor gergin bir çabayla. Elleri saçlarımın arasından geçiyor, beni sabit tutmuyor ama arzusu doğrultusunda bana rehberlik ediyor.

Amımı ve sikini aynı vuruşlarla çalıştırıyorum, ortak kanımız ve enerjimiz birlikte çalışarak zevkimizi yansıtıyor. Onun inlemesiyle ben de inliyorum; onun spazmıyla ben de spazm geçiriyorum.

Kafamdaki görüntüler, tek ve aynı olana kadar gerekliğ karışıyor. Ve biz geldikçe, birlikte geliyoruz.

Vücudum yastığın üzerinde titriyor ve bklyor ve Vlad yeterince geri çekiliyor, vücudu itişiyle sertleşirken, sadece horozunun başı ağızda.

"Yutma," diyor dişlerini gıcırdatarak. "Beni ağızının içinde tuttuğunu görmek istiyorum."

Bana söyleneni yapıyorum, ağızım onun tuzlu tadıyla doluyor, ta ki sonunda bitkin ve nefes nefese çekilene kadar.

Önümde meliyor, elleri yüzümü kavriyor, parmakları kontrollerimi okşuyor. enemde dlnden bir damlacık bulunca parmağıyla siliyor ve sonra yalayarak temizliyor.

"Göster bana," diye fısıldıyor.

Diz kmş, bacak bacak üstüne atmış, elbisem belime dolanmış, bir oda dolusu insan sadece birkaç adım temdeyken dudaklarımı onun için aralıyorum.

Başparmağı alt dudağımı okşarken kehribar rengi gözlerinde huşu parlıyor.

"Seni seviyorum, benim küçük cadım."

Ağzım açık, dölleri değerli bir iksir gibi dilimin üzerinde duruyor, bir damlasını bile kaybetmeyi reddediyorum ve bu yüzden konuşamıyorum, sadece düşünüyorum.

Ben de seni seviyorum.

T Kanlı Ay'ı okuduğunuz için teşekkür ederim. Umarım Hazel ve Vlad'ı siz de benim kadar seviyorsunuzdur!

Kanlı Ay'ı okuduysanız ve beğendiyseniz Yorum bırakıyorum. Kanlı Ay ilk Jillian Graves kitabınızsa ilk romanım [Titan'a göz atın: Bir Gargoyle Baba Dom Romantizmi](#). Ve [Rook için](#) ön sipariş vermeyi unutmayın: Strange Evreni'nin derinliklerine dalmak için Rook: [A Primal Gargoyle Romance](#)'ı ön sipariş etmeyi unutmayın.

TEŞEKKÜRLER

Beta okuyucularıma; Brianne Gillen, Amanda Pereira, Pamela Belliston, Meg ve Janine. Teşekkür ederim. Bu roman sizin sayenizde daha iyi oldu.

Sploosh Kız Kardeşlerime: Daria Vernon, Amanda Pereira, Brianne Gillen ve Genevieve Kersten. En panik ve stresli anımda benimle ilgilendiğiniz için teşekkür ederim. Teşekkür ederim!

Bu hikâyenin başından beri yanımda olan OG yazar grubuma, Rachel Rozdzial, Ruby Asiss Roff, Jess Walker, Stephanie Panozzo, Allison Thomas ve Jeanne DeVita'ya teşekkür ederim.

Yazarlık yolculuğumda bana yardımcı olan Vera Valentine, Pamela Belliston ve Ashley Bennett gibi birçok bağımsız yazara: Siz olmasaydınız kaybolurdum.

Sokak ekibi üyelerime:

Alexis G., Alexis N., Allie S., Allison H., Amanda B, Amanda V., Amrit G., Anya J., Arianna M., Arley G., Ashley M., Audra J., Autumn, Awilda M., Aymara C., Berry, Caitlin A., Caitlin C., Carly C., Cassandra B., Cassie T., Christine, Courtney H., Courtney S., Daniella M., Danielle P., Delaine

W., D.M.W., Emily D., Emily L., Emmy R., Erika G., Frances, Haylee W., Jaclyn H., Jacqueline D., Janine O., Jaya K., Jazmin P., Jessica R., Jocelyn, Kaitlyn, Kaitlyn R., Karen M., Karl, Karla C., Kate P., Katherine H., Kathetine R., Kathryn L., Kayte T., Kristin R, Lauren, Leah B., London, Lindsay K., Liz, Liz D., Marissa G., Mary M., Mary W., Megan M., Missy Z., Mystique, Nikki D., Opal G., Paige, Perrigan A., Rajini, Rebekah G., Rona S., Sabrina W., Sara D., Serena R., Shannom, Tatiana R., Tina S., Veronica H. ve Veronika W.

Desteyiniz ve teŖvikiniz beni her gün ŖaŖırtıyor ve alçakgönüllülükle karŖılıyor. Hepinize ne kadar teŖekkr etsem az!

Son olarak, Bill'e: Ne yaptığını biliyorsun.

YAZAR HAKKINDA

Jillian Graves paranormal ve canavar romanları yazarıdır. Jillian, ortağı Bill ve iki kedileri Salem ve Luna ile birlikte Güney Kaliforniya'da yaşamaktadır. Yazmadığı zamanlarda ev dekorasyonu için Target'ın Cadılar Bayramı bölümünü gezerken ya da hemen sıkılıp yarı yolda unutacağı yeni bir el işi projesine başlarken bulunabilir.

Jillian Graves ile bülteni ve sosyal medya hesapları aracılığıyla daha fazla bağlantı kurun.

Jillian Graves'in en son haberlerini, yarışmalarını, içeriğini ve daha fazlasını almak için Graves Report'a [BURADAN](#) kaydolun.

